

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ **Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice** 1
- Acordul de la Paris** 4

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1842 al Comisiei din 14 octombrie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1235/2008 în ceea ce privește certificatul de inspecție electronic pentru produsele ecologice importate și anumite alte elemente, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 în ceea ce privește cerințele referitoare la produsele ecologice conservate sau prelucrate și la transmiterea informațiilor** ⁽¹⁾ 19
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1843 al Comisiei din 18 octombrie 2016 privind măsurile tranzitorii pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește acreditarea laboratoarelor oficiale care efectuează teste oficiale pentru depistarea *Trichinella*** ⁽¹⁾ 38
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1844 al Comisiei din 18 octombrie 2016 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 40
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1845 al Comisiei din 18 octombrie 2016 de stabilire a coeficientului de atribuire care trebuie aplicat cererilor de ajutor pentru reducerea producției de lapte în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2016/1612 42

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2016/1846 a Comisiei din 4 iulie 2016 privind măsura SA.41187 (2015/C) (ex 2015/NN) pusă în aplicare de Ungaria privind contribuția la asigurările de sănătate din partea întreprinderilor din sectorul tutunului [notificată cu numărul C(2016) 4049] ⁽¹⁾ 43
- ★ Decizia (UE) 2016/1847 a Comisiei din 4 iulie 2016 privind ajutorul de stat SA.41612 – 2015/C [ex SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)] pus în aplicare de Țările de Jos în favoarea clubului de fotbal profesionist MVV din Maastricht [notificată cu numărul C(2016) 4053] ⁽¹⁾ 53
- ★ Decizia (UE) 2016/1848 a Comisiei din 4 iulie 2016 privind măsura SA.40018 (2015/C) (ex 2015/NN) pusă în aplicare de Ungaria referitoare la modificarea din 2014 a taxei de inspecție a lanțului alimentar în Ungaria [notificată cu numărul C(2016) 4056] ⁽¹⁾ 63
- ★ Decizia (UE) 2016/1849 a Comisiei din 4 iulie 2016 privind măsura SA.41613-2015/C [ex SA.33584-2013/C (ex 2011/NN)] pusă în aplicare de Țările de Jos cu privire la clubul de fotbal profesionist PSV din Eindhoven [notificată cu numărul C(2016) 4093] ⁽¹⁾ 75

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA (UE) 2016/1841 A CONSILIULUI

din 5 octombrie 2016

privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1), coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) La cea de a 21-a Conferință a părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), care a avut loc la Paris în perioada 30 noiembrie-12 decembrie 2015, a fost adoptat textul unui acord privind consolidarea răspunsului global la schimbările climatice.
- (2) Acordul de la Paris a fost semnat la 22 aprilie 2016 în conformitate cu Decizia (UE) 2016/590 a Consiliului ⁽²⁾.
- (3) Acordul de la Paris va intra în vigoare în a treizecea zi de la data la care cel puțin 55 de părți la CCONUSC reprezentând în total cel puțin o proporție estimată de 55 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră și-au depus instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare. Uniunea și statele sale membre se numără printre părțile la CCONUSC. În concluziile sale din 18 martie 2016, Consiliul European a subliniat necesitatea ca Uniunea și statele sale membre să ratifice Acordul de la Paris cât mai curând posibil și în timp util astfel încât să devină părți la acord începând de la data intrării sale în vigoare.
- (4) Acordul de la Paris înlocuiește abordarea adoptată în cadrul Protocolului de la Kyoto din 1997.
- (5) Printre altele, Acordul de la Paris stabilește un obiectiv pe termen lung care corespunde obiectivului de menținere a creșterii temperaturii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și de continuare a eforturilor de menținere a acestei creșteri la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale. În vederea atingerii acestui obiectiv, părțile vor pregăti, vor comunica și vor menține contribuții succesive stabilite la nivel național.
- (6) În temeiul Acordului de la Paris, începând din 2023, părțile urmează să realizeze un bilanț la nivel mondial, la fiecare 5 ani, bazat pe cele mai recente date științifice și date privind punerea în aplicare existente la momentul respectiv, care va monitoriza progresele înregistrate și va analiza situația în ceea ce privește reducerea emisiilor, adaptările efectuate și sprijinul acordat, iar contribuția succesivă a fiecărei părți trebuie să reprezinte o evoluție față de contribuția sa precedentă și să reflecte cel mai ridicat nivel de ambiție al acesteia.

⁽¹⁾ Aprobarea din 4 octombrie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Decizia (UE) 2016/590 a Consiliului din 11 aprilie 2016 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 103, 19.4.2016, p. 1).

- (7) În concluziile Consiliului European din 23 și 24 octombrie 2014 referitoare la cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 a fost aprobat un obiectiv obligatoriu de reducere cu cel puțin 40 % pe plan intern a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii, până în 2030 față de nivelul din 1990. La 6 martie 2015, Consiliul a adoptat această contribuție a Uniunii și a statelor sale membre drept contribuția lor preconizată stabilită la nivel național, care a fost transmisă Secretariatului CCONUSC.
- (8) În comunicarea sa care însoțește propunerea privind semnarea de către Uniune a Acordului de la Paris, Comisia subliniază faptul că tranziția globală către o energie curată necesită schimbări în atitudinea privind investițiile, precum și stimulente la nivelul întregului spectru politic. O prioritate esențială a Uniunii o constituie crearea unei uniuni energetice reziliente, care să le furnizeze cetățenilor săi o energie sigură, sustenabilă, competitivă și la prețuri abordabile. Îndeplinirea acestui obiectiv necesită continuarea măsurilor ambițioase în domeniul climei și înregistrarea de progrese privind alte aspecte ale uniunii energetice.
- (9) Consiliul a confirmat, în concluziile sale din 18 septembrie 2015, că Uniunea și statele sale membre intenționează să acționeze în comun în cadrul Acordului de la Paris și a salutat intenția Norvegiei și a Islandei de a participa la această acțiune comună.
- (10) Acțiunea comună a Uniunii și a statelor sale membre va fi adoptată în timp util și va acoperi nivelul de emisii respective alocat Uniunii și statelor sale membre.
- (11) Articolul 4 alineatul (16) din Acordul de la Paris prevede ca secretariatul să fie informat cu privire la acțiunea comună, inclusiv cu privire la nivelul de emisii alocat fiecărei părți în perioada de timp relevantă.
- (12) Acordul de la Paris este conform cu obiectivele de mediu ale Uniunii, astfel cum sunt prevăzute la articolul 191 din tratat, și anume conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului; protejarea sănătății umane; și promovarea pe plan internațional a unor măsuri destinate să contracareze problemele de mediu la scară regională sau mondială, în special a luptei împotriva schimbărilor climatice.
- (13) Prin urmare, Acordul de la Paris și declarația de competență ar trebui să fie aprobate în numele Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Acordul de la Paris adoptat la 12 decembrie 2015 în cadrul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice se aprobă în numele Uniunii.

Textul Acordului de la Paris se atașează la prezenta decizie.

Declarația de competență atașată la prezenta decizie se aprobă, de asemenea, în numele Uniunii.

Articolul 2

Președintele Consiliului desemnează persoana (persoanele) împuternicită (împuternicite) să depună, în numele Uniunii, instrumentul de ratificare la Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Acordul de la Paris, împreună cu declarația de competență.

Articolul 3

(1) Statele membre depun eforturi pentru a lua măsurile necesare pentru depunerea instrumentelor lor de ratificare simultan cu Uniunea sau cât mai curând posibil ulterior.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la deciziile lor de ratificare a Acordului de la Paris sau, în funcție de circumstanțe, în legătură cu data probabilă de finalizare a procedurilor necesare.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei adoptării sale.

Adoptată la Bruxelles, 5 octombrie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
M. LAJČÁK

TRADUCERE

ACORDUL DE LA PARIS

PĂRȚILE LA PREZENTUL ACORD,

FIIND părți la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (denumită în continuare „convenția”),

ÎN TEMEIUL Platformei de la Durban pentru o acțiune consolidată instituită prin Decizia 1/CP.17 a Conferinței părților la convenție în cadrul celei de a șaptesprezecea sesiuni a sale,

ÎN VEDEREA atingerii obiectivului convenției și fiind ghidate de principiile sale, inclusiv de principiul echității, al responsabilităților comune, dar diferențiate și al capacităților aferente, în funcție de diferitele circumstanțe naționale,

RECUNOSCÂND necesitatea unui răspuns eficace și progresiv la amenințarea urgentă reprezentată de schimbările climatice, pe baza celor mai bune cunoștințe științifice disponibile,

RECUNOSCÂND, DE ASEMENEA, nevoile specifice și circumstanțele speciale ale părților care sunt țări în curs de dezvoltare, în speciale ale celor care sunt deosebit de vulnerabile la efectele negative ale schimbărilor climatice, astfel cum sunt prevăzute în convenție,

LUÂND PE DEPLIN ÎN CONSIDERARE nevoile specifice și situațiile speciale ale țărilor cel mai puțin dezvoltate în ceea ce privește finanțarea și transferul de tehnologie,

RECUNOSCÂND că părțile pot fi afectate nu numai de schimbările climatice, dar și de efectele măsurilor luate ca răspuns la acestea,

SUBLINIIND relația intrinsecă pe care acțiunile privind schimbările climatice, răspunsurile la acestea și efectele schimbărilor climatice o au cu accesul echitabil la dezvoltarea durabilă și cu eradicarea sărăciei,

RECUNOSCÂND prioritatea fundamentală a protejării securității alimentare și a stopării foametei și vulnerabilitățile speciale ale sistemelor de producție alimentară la efectele negative ale schimbărilor climatice,

LUÂND ÎN CONSIDERARE imperativele unei tranziții juste a forței de muncă și ale creării unor locuri de muncă decente și de calitate, în conformitate cu prioritățile de dezvoltare definite la nivel național,

RECUNOSCÂND că schimbările climatice sunt o preocupare comună a omenirii, în momentul luării măsurilor de abordare a schimbărilor climatice, părțile ar trebui să respecte, să promoveze și să ia în considerare obligațiile care le revin privind drepturile omului, dreptul la sănătate, drepturile popoarelor indigene, ale comunităților locale, ale migranților, ale copiilor, ale persoanelor cu handicap și ale persoanelor în situații vulnerabile și dreptul la dezvoltare, precum și egalitatea de gen, emanciparea femeilor și egalitatea între generații,

RECUNOSCÂND importanța conservării și consolidării, după caz, a absorbanților și a rezervoarelor de gaze cu efect de seră menționate în convenție,

REMARCÂND importanța asigurării integrității tuturor ecosistemelor, inclusiv a oceanelor, și protejării biodiversității, recunoscute de unele culturi ca Mama Pământ și remarcând importanța pentru unii a conceptului de „justiție climatică” la luarea măsurilor de abordare a schimbărilor climatice,

AFIRMÂND importanța pe care o reprezintă educația, formarea, sensibilizarea și participarea publicului, accesul public la informații și cooperarea la toate nivelurile privind subiectele menționate în prezentul acord,

RECUNOSCÂND importanța angajamentelor asumate la toate nivelurile de guvernare și de diferiți actori, în conformitate cu legislațiile naționale ale părților, în ceea ce privește acțiunile de abordare a schimbărilor climatice,

RECUNOSCÂND, DE ASEMENEA, că stilurile de viață sustenabile și modelele durabile de consum și producție, părțile care sunt țări dezvoltate preluând inițiativa în acest sens, joacă un rol important în abordarea schimbărilor climatice,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

În scopul prezentului acord, se aplică definițiile de la articolul 1 din convenție. În plus:

- (a) „convenție” înseamnă Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, adoptată la New York la data de 9 mai 1992;
- (b) „Conferința părților” înseamnă Conferința părților la convenție;
- (c) „parte” înseamnă o parte la prezentul acord.

Articolul 2

(1) Prezentul acord, contribuind la punerea în aplicare a convenției, inclusiv a obiectivului său, are ca scop consolidarea răspunsului global la amenințarea reprezentată de schimbările climatice, în contextul dezvoltării durabile și al eforturilor de eradicare a sărăciei, inclusiv prin:

- (a) menținerea creșterii temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și continuarea eforturilor de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, recunoscând că astfel s-ar reduce în mod semnificativ riscurile și efectele schimbărilor climatice;
- (b) creșterea capacității de adaptare la efectele negative ale schimbărilor climatice și de încurajare a rezistenței la schimbările climatice și a dezvoltării cu un nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră, într-un mod care nu pune în pericol producția alimentară; și
- (c) întreprinderea măsurilor necesare pentru ca fluxurile financiare să corespundă unei evoluții către o dezvoltare cu un nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră și rezistență la schimbările climatice.

(2) Prezentul acord va fi pus în aplicare pentru a reflecta echitatea și principiul responsabilităților comune, dar diferențiate și al capacităților aferente, în funcție de diferitele circumstanțe naționale.

Articolul 3

În temeiul contribuțiilor stabilite la nivel național la reacția globală la schimbările climatice, toate părțile trebuie să întreprindă și să comunice eforturile ambițioase definite la articolele 4, 7, 9, 10, 11 și 13 în vederea atingerii scopului prezentului acord, astfel cum este prevăzut la articolul 2. Eforturile tuturor părților vor reprezenta o evoluție în timp, recunoscând totodată nevoia de a susține părțile care sunt țări în curs de dezvoltare în ceea ce privește punerea în aplicare efectivă a prezentului acord.

Articolul 4

(1) În vederea atingerii obiectivului pe termen lung privind temperatura stabilit la articolul 2, părțile își propun să atingă cât mai repede posibil valoarea maximă globală a emisiilor de gaze cu efect de seră, recunoscând că atingerea valorii maxime va dura mai mult pentru părțile care sunt țări în curs de dezvoltare, și să ia apoi măsuri de reducere rapidă a acesteia în conformitate cu cele mai bune cunoștințe științifice disponibile pentru a obține un echilibru între emisiile antropice prin surse și absorbțiile prin absorbanți ale gazelor cu efect de seră în a doua jumătate a acestui secol, pe baza echității și în contextul dezvoltării durabile și al eforturilor de eradicare a sărăciei.

(2) Fiecare parte pregătește, comunică și menține contribuții succesive, stabilite la nivel național, pe care intenționează să le atingă. Părțile continuă să ia măsuri naționale de reducere, cu scopul de a atinge obiectivele acestor contribuții.

(3) Contribuția succesivă a fiecărei părți, stabilită la nivel național, va reprezenta o evoluție față de contribuția curentă a părții, stabilită la nivel național, și va reprezenta cel mai ridicat nivel de ambiție posibilă al acesteia, reflectând responsabilitățile comune, dar diferențiate care îi revin și capacitățile aferente, în funcție de diferitele circumstanțe naționale.

(4) Părțile care sunt țări dezvoltate ar trebui să continue să aibă un rol de lider prin asumarea obiectivelor de reducere absolută a emisiilor în întreaga economie. Părțile care sunt țări în curs de dezvoltare ar trebui să își consolideze în continuare eforturile de reducere și sunt încurajate să treacă, în timp, la reducerea emisiilor în întreaga economie sau la obiective de limitare în funcție de diferitele circumstanțe naționale.

(5) Se oferă sprijin părților care sunt țări în curs de dezvoltare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, în conformitate cu articolele 9, 10 și 11, recunoscând că sprijinul consolidat pentru părțile care sunt țări în curs de dezvoltare va permite ca acțiunile lor să aibă un nivel mai ridicat de ambiție.

(6) Țările cel mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare pot să elaboreze și să comunice strategiile, planurile și acțiunile pentru o dezvoltare cu un nivel redus de emisii de gaze cu efect de seră care să reflecte circumstanțele lor speciale.

(7) Beneficiile comune ale reducerii ce rezultă în urma acțiunilor de adaptare și/sau a planurilor de diversificare economică ale părților pot contribui la obținerea rezultatelor în materie de reducere prevăzute de prezentul articol.

(8) La comunicarea contribuțiilor lor stabilite la nivel național, toate părțile oferă informațiile necesare din motive de claritate, transparență și înțelegere, în conformitate cu Decizia 1/CP.21 și cu orice decizie relevantă a Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord.

(9) Fiecare parte comunică, la fiecare cinci ani, contribuția stabilită la nivel național în conformitate cu Decizia 1/CP.21 și cu orice decizie relevantă a Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord și este informată cu privire la rezultatele evaluării la nivel global menționată la articolul 14.

(10) Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord ia în considerare, în cadrul primei sale sesiuni, stabilirea de intervale de timp comune în care să fie transmise contribuțiile stabilite la nivel național.

(11) O parte poate în orice moment să își modifice contribuția actuală stabilită la nivel național în vederea consolidării nivelului său de ambiție, în conformitate cu orientările adoptate de către Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord.

(12) Contribuțiile stabilite la nivel național comunicate de către părți se înregistrează într-un registru public administrat de către secretariat.

(13) Părțile răspund de contribuțiile lor stabilite la nivel național. La contabilizarea emisiilor antropice și a absorbțiilor corespunzătoare contribuțiilor lor stabilite la nivel național, părțile promovează integritatea mediului înconjurător, transparența, acuratețea, caracterul complet, comparabilitatea și consecvența și asigură evitarea dublei contabilizări, în conformitate cu orientările adoptate de către Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord.

(14) În contextul contribuțiilor lor stabilite la nivel național, la recunoașterea și punerea în aplicare a acțiunilor de reducere cu privire la emisiile antropice și a absorbțiilor, părțile ar trebui să ia în considerare, după caz, metodele și orientările existente prevăzute de convenție, având în vedere dispozițiile alineatului (13) din prezentul articol.

(15) La punerea în aplicare a prezentului acord, părțile iau în considerare preocupările părților ale căror economii sunt cele mai afectate de efectele măsurilor de răspuns, în special ale părților care sunt țări în curs de dezvoltare.

(16) Părțile, inclusiv organizațiile de integrare economică regională și statele membre ale acestora, care au ajuns la un acord de acțiune în comun în temeiul alineatului (2) din prezentul articol informează secretariatul cu privire la termenii acordului respectiv, inclusiv cu privire la nivelul de emisii alocate fiecărei părți în perioada de timp relevantă, în momentul comunicării contribuțiilor lor stabilite la nivel național. Secretariatul trebuie, la rândul său, să informeze părțile și părțile semnatare ale convenției cu privire la termenii acordului respectiv.

(17) Fiecare parte la un asemenea acord este responsabilă de nivelul său de emisii, astfel cum a fost stabilit în acordul menționat la alineatul (16) din prezentul articol, în conformitate cu alineatele (13) și (14) din prezentul articol și cu articolele 13 și 15.

(18) În cazul în care părțile care acționează în comun fac acest lucru în cadrul unei organizații de integrare economică regională care este parte la prezentul acord și împreună cu o asemenea organizație, fiecare stat membru al organizației respective de integrare economică regională, în mod individual și împreună cu organizația de integrare economică regională, este responsabil de nivelul său de emisii, astfel cum a fost stabilit în acordul comunicat în temeiul alineatului (16) din prezentul articol, în conformitate cu alineatele (13) și (14) din prezentul articol și cu articolele 13 și 15.

(19) Toate părțile ar trebui să depună eforturi să formuleze și să comunice strategii de dezvoltare pe termen lung privind obținerea unui nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră, având în vedere articolul 2 și luând în considerare responsabilitățile lor comune, dar diferențiate și capacitățile aferente, în funcție de diferitele circumstanțe naționale.

Articolul 5

(1) Părțile ar trebui să ia măsuri pentru a conserva și a consolida, după caz, absorbanții și rezervoarele de gaze cu efect de seră menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (d) din convenție, inclusiv pădurile.

(2) Părțile sunt încurajate să ia măsuri în vederea punerii în aplicare și a susținerii, inclusiv prin plăți bazate pe rezultate, a cadrului existent, astfel cum este stabilit în orientările și deciziile aferente, convenite deja în temeiul convenției pentru: abordări de politică și stimulente pozitive pentru activitățile legate de reducerea emisiilor cauzate de despăduriri și degradarea pădurilor și rolul conservării, gestionarea durabilă a pădurilor și consolidarea stocurilor de carbon forestier în țările în curs de dezvoltare și abordări de politică alternative, cum ar fi abordări comune de reducere și adaptare pentru gestionarea integrală și durabilă a pădurilor; reafirmând totodată importanța stimulării, după caz, a beneficiilor care nu au legătură cu carbonul asociate acestor abordări.

Articolul 6

(1) Părțile recunosc faptul că unele părți optează pentru cooperarea voluntară în ceea ce privește punerea în aplicare a contribuțiilor lor stabilite la nivel național pentru a permite un nivel mai mare de ambiție a acțiunilor lor de reducere și de adaptare și pentru a promova dezvoltarea durabilă și integritatea mediului.

(2) În cazul angajării în mod voluntar în abordări de cooperare care implică utilizarea rezultatelor măsurilor de reducere transferate la nivel internațional pentru îndeplinirea contribuțiilor stabilite la nivel național, părțile promovează dezvoltarea durabilă și asigură integritatea și transparența mediului, inclusiv în cadrul guvernantei, și aplică o contabilizare solidă pentru a asigura, printre altele, evitarea dublei contabilizări, în concordanță cu orientările adoptate de Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord.

(3) Utilizarea rezultatelor măsurilor de reducere transferate la nivel internațional pentru îndeplinirea contribuțiilor stabilite la nivel național în baza prezentului acord se face voluntar și cu acordul părților participante.

(4) Sub autoritatea și îndrumarea Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord se instituie un mecanism prin care să se contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și să se sprijine dezvoltarea durabilă, care să fie utilizat în mod voluntar de părți. Acesta este supravegheat de un organism desemnat de Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord și are ca scop:

- (a) promovarea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră simultan cu încurajarea dezvoltării durabile;
- (b) stimularea și facilitarea participării la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră a entităților publice și private autorizate de o parte;
- (c) contribuția la reducerea nivelurilor de emisii în partea-gază, care va beneficia de pe urma activităților de reducere care au ca rezultat reduceri ale emisiilor ce pot fi de asemenea utilizate de o altă parte pentru a-și îndeplini contribuția stabilită la nivel național; și
- (d) reducerea per ansamblu a emisiilor globale.

(5) Reducerile de emisii rezultate în urma folosirii mecanismului menționat la alineatul (4) din prezentul articol nu pot fi utilizate pentru a demonstra îndeplinirea de către partea-gază a contribuției stabilite la nivel național în cazul în care acestea sunt utilizate de o altă parte pentru a își demonstra îndeplinirea contribuției stabilite la nivel național.

(6) Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord se asigură că o parte a veniturilor provenite din activitățile desfășurate în baza mecanismului menționat la alineatul (4) din prezentul articol este utilizată pentru a acoperi cheltuielile administrative, precum și pentru a oferi asistență părților care sunt țări în curs de dezvoltare ce sunt deosebit de vulnerabile la efectele adverse ale schimbărilor climatice pentru a face față costurilor de adaptare.

(7) Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord adoptă, în cadrul primei sale sesiuni, norme, modalități și proceduri pentru mecanismul menționat la alineatul (4) din prezentul articol.

(8) Părțile recunosc importanța unor abordări integrate, holistice și echilibrate care nu se bazează pe piață și care să fie disponibile părților pentru asistență în implementarea contribuțiilor acestora stabilite la nivel național, în contextul dezvoltării durabile și al eradicării sărăciei, într-un mod coordonat și eficace, inclusiv, printre altele, prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, adaptare, finanțare, transfer de tehnologie și consolidare a capacităților, după caz. Aceste abordări au ca scop:

- (a) promovarea creșterii nivelului de ambiție în ceea ce privește reducerea emisiilor și adaptarea;
- (b) îmbunătățirea participării sectorului public și a celui privat la implementarea contribuțiilor stabilite la nivel național; și
- (c) oferirea de oportunități de coordonare în cadrul instrumentelor și al mecanismelor instituționale relevante.

(9) Se definește, prin prezentul acord, un cadru pentru abordările care nu se bazează pe piață privind o dezvoltare durabilă în scopul promovării abordărilor care nu se bazează pe piață menționate la alineatul (8) din prezentul articol.

Articolul 7

(1) Părțile stabilesc, prin prezentul acord, obiectivul global în materie de adaptare, prin întărirea capacității de adaptare, consolidarea rezistenței și reducerea vulnerabilității la schimbările climatice, în vederea contribuției la dezvoltarea durabilă și a asigurării unui răspuns în materie de adaptare corespunzător, în contextul obiectivului legat de temperatură menționat la articolul 2.

(2) Părțile recunosc faptul că adaptarea este o problemă globală cu care se confruntă toți, care are dimensiuni locale, subnaționale, naționale, regionale și internaționale și care este o componentă-cheie și aduce o contribuție la răspunsul mondial pe termen lung la schimbările climatice pentru protejarea oamenilor, a mijloacelor de subsistență și a ecosistemelor, luând în considerare nevoile urgente și imediate ale acelor părți care sunt țări în curs de dezvoltare ce sunt deosebit de vulnerabile la efectele adverse ale schimbărilor climatice.

(3) Eforturile de adaptare ale părților care sunt țări în curs de dezvoltare sunt recunoscute, în conformitate cu modalitățile care urmează a fi adoptate de Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord în cadrul primei sale sesiuni.

(4) Părțile recunosc faptul că nevoia curentă de adaptare este semnificativă, că prin niveluri mai ridicate ale reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră se poate diminua nevoia de eforturi suplimentare de adaptare și că nevoile mai mari de adaptare pot presupune costuri de adaptare mai ridicate.

(5) Părțile recunosc faptul că acțiunea de adaptare ar trebui să urmeze o abordare elaborată la nivel național, care să integreze dimensiunea de gen, să fie participativă, complet transparentă și să ia în considerare grupurile vulnerabile, comunitățile și ecosistemele și ar trebui să se bazeze pe cele mai bune cunoștințe științifice disponibile și, după caz, pe cunoștințele tradiționale, cunoștințele populațiilor autohtone și sistemele locale de cunoștințe și să fie ghidată de acestea, în vederea integrării procesului de adaptare în politicile și acțiunile socioeconomice și de mediu, atunci când este cazul.

(6) Părțile recunosc importanța sprijinului pentru eforturile de adaptare și a cooperării internaționale privind aceste eforturi și importanța luării în considerare a nevoilor părților care sunt țări în curs de dezvoltare, în special ale celor care sunt deosebit de vulnerabile la efectele adverse ale schimbărilor climatice.

(7) Părțile ar trebui să își consolideze cooperarea în ceea ce privește consolidarea acțiunii de adaptare, luând în considerare Cadrul privind adaptarea de la Cancun, inclusiv cu privire la:

- (a) schimbul de informații, de bune practici, de experiențe și de lecții învățate, inclusiv, după caz, atunci când acestea sunt legate de știință, de planificare, de politici și de implementare în raport cu acțiunile de adaptare;
- (b) consolidarea mecanismelor instituționale, inclusiv a celor instituite în temeiul convenției care servesc prezentului acord, pentru a sprijini sintetizarea informațiilor și a cunoștințelor relevante și oferirea de sprijin tehnic și de îndrumări pentru părți;
- (c) consolidarea cunoștințelor științifice privind clima, inclusiv a cercetării, a observării sistematice a sistemului climatic și a sistemelor de avertizare timpurie, într-un mod care să informeze serviciile climatice și să sprijine procesul de luare a deciziilor;
- (d) oferirea de asistență părților care sunt țări în curs de dezvoltare pentru identificarea practicilor efective de adaptare, a nevoilor de adaptare, a priorităților, a sprijinului furnizat și primit pentru acțiunile și eforturile de adaptare și pentru abordarea problemelor și lacunelor, într-un mod care să încurajeze bunele practici; și
- (e) îmbunătățirea eficacității și a durabilității acțiunilor de adaptare.

(8) Organizațiile și agențiile specializate ale Organizației Națiunilor Unite sunt încurajate să sprijine eforturile părților de punere în aplicare a acțiunilor menționate la alineatul (7) din prezentul articol, luând în considerare dispozițiile alineatului (5) din prezentul articol.

(9) Fiecare parte se angajează, după caz, în procese de planificare a măsurilor de adaptare și în punerea în aplicare a acțiunilor, inclusiv în elaborarea sau consolidarea planurilor, a politicilor și/sau a contribuțiilor relevante, ceea ce poate include:

- (a) punerea în aplicare a acțiunilor, a inițiativelor și/sau a eforturilor de adaptare;
- (b) procesul de formulare și implementare a planurilor naționale de adaptare;
- (c) evaluarea efectelor schimbărilor climatice și a vulnerabilității la schimbările climatice, în vederea formulării de acțiuni prioritare stabilite la nivel național, luând în considerare populația, locurile și ecosistemele vulnerabile;
- (d) monitorizarea, evaluarea și învățarea din planurile, politicile, programele și acțiunile de adaptare; și
- (e) consolidarea rezistenței sistemelor socioeconomice și ecologice, inclusiv prin diversificarea economică și prin managementul durabil al resurselor naturale.

(10) Fiecare parte ar trebui, după caz, să trimită și să actualizeze periodic o comunicare privind adaptarea, care poate include prioritățile acesteia, nevoile, planurile și acțiunile în materie de punere în aplicare și de sprijin, fără a crea o povară suplimentară pentru părțile care sunt țări în curs de dezvoltare.

(11) Comunicarea privind adaptarea menționată la alineatul (10) din prezentul articol este trimisă și actualizată periodic, după caz, ca o componentă a altor comunicări sau documente sau împreună cu acestea, inclusiv un plan național de adaptare, o contribuție stabilită la nivel național, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (2), și/sau o comunicare națională.

(12) Comunicările privind adaptarea menționate la alineatul (10) din prezentul articol sunt înregistrate într-un registru public administrat de secretariat.

(13) Părțile care sunt țări în curs de dezvoltare primesc sprijin internațional continuu și consolidat pentru punerea în aplicare a alineatelor (7), (9), (10) și (11) din prezentul articol, în conformitate cu dispozițiile articolelor 9, 10 și 11.

(14) Printre altele, evaluarea la nivel global menționată la articolul 14:

- (a) recunoaște eforturile de adaptare ale părților care sunt țări în curs de dezvoltare;
- (b) consolidează punerea în aplicare a acțiunii de adaptare luând în considerare comunicarea privind adaptarea menționată la alineatul (10) din prezentul articol;

- (c) revizuieste caracterul adecvat și eficacitatea adaptării și a sprijinului oferit pentru adaptare; și
- (d) revizuieste progresul general înregistrat în ceea ce privește atingerea obiectivului global privind adaptarea menționat la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 8

- (1) Părțile recunosc importanța prevenirii, a reducerii la minimum și a abordării pierderilor și daunelor asociate efectelor adverse ale schimbărilor climatice, printre care evenimentele meteorologice extreme și evenimentele cu evoluție lentă, precum și rolul dezvoltării durabile în reducerea riscului de pierderi și daune.
- (2) Mecanismul Internațional de la Varșovia pentru Pierderi și Daune asociate Impacturilor Schimbărilor Climatice se află sub autoritatea și îndrumarea Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord și poate fi îmbunătățit și consolidat, în modul stabilit de Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord.
- (3) Părțile ar trebui să consolideze înțelegerea, acțiunea și sprijinul privind pierderile și daunele asociate efectelor adverse ale schimbărilor climatice, inclusiv prin Mecanismul Internațional de la Varșovia, după caz, prin cooperare și facilitare.
- (4) Astfel, domeniile de cooperare și facilitare pentru consolidarea înțelegerii, acțiunii și sprijinului pot include:
 - (a) sistemele de avertizare timpurie;
 - (b) pregătirea pentru situații de urgență;
 - (c) evenimentele cu evoluție lentă;
 - (d) evenimentele care pot implica pierderi și daune ireversibile și permanente;
 - (e) o evaluare și o gestionare cuprinzătoare a riscurilor;
 - (f) facilitățile de asigurare împotriva riscurilor, de gestionare în comun a riscurilor schimbărilor climatice și alte soluții de asigurare;
 - (g) pierderi de natură non-economică; și
 - (h) rezistența comunităților, a mijloacelor de subzistență și a ecosistemelor.
- (5) Mecanismul Internațional de la Varșovia colaborează cu organismele și grupurile de experți existente în temeiul acordului, precum și cu organizațiile și grupurile de experți relevante din afara acordului.

Articolul 9

- (1) Părțile care sunt țări dezvoltate furnizează resurse financiare pentru sprijinirea părților care sunt țări în curs de dezvoltare, atât pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, cât și pentru adaptarea la efectele schimbărilor climatice în continuarea obligațiilor existente ale acestora în temeiul convenției.
- (2) Alte părți sunt încurajate să furnizeze sau să continue să furnizeze în mod voluntar un astfel de sprijin.
- (3) Ca parte a efortului global, părțile care sunt țări dezvoltate ar trebui să continue să își asume rolul de lider în mobilizarea finanțării pentru abordarea schimbărilor climatice dintr-o varietate largă de surse, instrumente și canale, remarcând rolul semnificativ al fondurilor publice, printr-o varietate de acțiuni, inclusiv prin sprijinirea strategiilor elaborate de fiecare țară, și luând în considerare nevoile și prioritățile părților care sunt țări în curs de dezvoltare. Această mobilizare a finanțării pentru abordarea schimbărilor climatice ar trebui să reprezinte o evoluție față de eforturile anterioare.
- (4) Furnizarea unor resurse financiare sporite progresiv ar trebui să aibă ca scop atingerea unui echilibru între adaptare și reducere, luând în considerare strategiile elaborate de fiecare țară, precum și prioritățile și nevoile părților care sunt țări în curs de dezvoltare, în special ale celor care sunt deosebit de vulnerabile la efectele adverse ale schimbărilor climatice și care au constrângeri semnificative în materie de capacitate, cum ar fi țările cel mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare, având în vedere nevoia de resurse publice și bazate pe granturi pentru adaptare.

- (5) Părțile care sunt țări dezvoltate comunică o dată la doi ani informații cantitative și calitative, cu titlu indicativ, în legătură cu alineatele (1) și (3) din prezentul articol, după caz, inclusiv, în situația în care sunt disponibile, nivelurile previzionate ale resurselor financiare publice care urmează a fi puse la dispoziția părților care sunt țări în curs de dezvoltare. Alte părți care pun la dispoziție resurse sunt încurajate să comunice voluntar o dată la doi ani aceste informații.
- (6) Evaluarea la nivel global menționată la articolul 14 ia în considerare informațiile relevante furnizate de părțile care sunt țări dezvoltate și/sau de organismele acordului privind eforturile legate de finanțarea pentru abordarea schimbărilor climatice.
- (7) Părțile care sunt țări dezvoltate furnizează informații transparente și consecvente privind sprijinul acordat părților care sunt țări în curs de dezvoltare care este mobilizat prin intervenții publice, o dată la doi ani, în conformitate cu modalitățile, procedurile și orientările care urmează a fi adoptate de Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord, în cadrul primei sale sesiuni, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (13). Alte părți sunt încurajate să procedeze la fel.
- (8) Mecanismul financiar al convenției, inclusiv entitățile operaționale ale acestuia, funcționează ca mecanism financiar al prezentului acord.
- (9) Instituțiile care servesc prezentului acord, inclusiv entitățile operaționale ale mecanismului financiar al convenției, au ca scop asigurarea unui acces eficient la resurse financiare prin proceduri de aprobare simplificate și printr-o disponibilitate mai mare a sprijinului acordat părților care sunt țări în curs de dezvoltare, în special țărilor cel mai puțin dezvoltate și statelor insulare mici în curs de dezvoltare, în contextul strategiilor și al planurilor naționale ale acestora privind schimbările climatice.

Articolul 10

- (1) Părțile împărtășesc o viziune pe termen lung cu privire la importanța realizării pe deplin a dezvoltării și transferului de tehnologii pentru a îmbunătăți rezistența la schimbările climatice și pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră.
- (2) Remarcând importanța tehnologiei pentru punerea în aplicare a acțiunilor de reducere și adaptare întreprinse în temeiul prezentului acord și recunoscând eforturile existente de implementare și diseminare a tehnologiei, părțile consolidează acțiunea de cooperare privind dezvoltarea și transferul de tehnologii.
- (3) Mecanismul privind tehnologia stabilit prin convenție servește prezentului acord.
- (4) Se stabilește prin prezentul acord un cadru privind tehnologia pentru a oferi îndrumări generale cu privire la activitatea mecanismului privind tehnologia în promovarea și facilitarea acțiunii sporite privind dezvoltarea și transferul de tehnologii pentru a sprijini punerea în aplicare a prezentului acord, în vederea realizării viziunii pe termen lung menționate la alineatul (1) din prezentul articol.
- (5) Accelerarea, încurajarea și facilitarea inovării sunt critice pentru un răspuns eficace pe termen lung la nivel mondial la schimbările climatice și pentru promovarea creșterii economice și a dezvoltării durabile. Un astfel de efort este, după caz, susținut, inclusiv de către mecanismul privind tehnologia și, prin mijloace financiare, de către mecanismul financiar al convenției, pentru abordări bazate pe colaborare în ceea ce privește cercetarea și dezvoltarea și facilitând accesul la tehnologie, în special în stadiile incipiente ale ciclului tehnologic, al părților care sunt țări în curs de dezvoltare.
- (6) Sprijinul, inclusiv cel financiar, se furnizează părților care sunt țări în curs de dezvoltare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, inclusiv pentru consolidarea acțiunii de cooperare privind dezvoltarea și transferul de tehnologii în diferite stadii ale ciclului tehnologic, în vederea realizării unui echilibru între sprijinul pentru reducere și cel pentru adaptare. Evaluarea la nivel global menționată la articolul 14 ia în considerare informațiile disponibile cu privire la eforturile legate de sprijinul acordat în materie de dezvoltare și transfer de tehnologii părților care sunt țări în curs de dezvoltare.

Articolul 11

- (1) Consolidarea capacităților prevăzută de prezentul acord ar trebui să crească capacitatea și abilitatea părților care sunt țări în curs de dezvoltare, în special a țărilor cu cea mai mică capacitate, cum ar fi țărilor cel mai puțin dezvoltate,

precum și cele care sunt deosebit de vulnerabile la efectele adverse ale schimbărilor climatice, precum statele insulare mici în curs de dezvoltare, pentru a lua măsuri eficiente cu privire la schimbările climatice, inclusiv, printre altele, pentru a pune în aplicare acțiunile de adaptare și de reducere, și ar trebui să faciliteze dezvoltarea, diseminarea și implementarea de tehnologii, accesul la finanțare în domeniul schimbărilor climatice, aspectele relevante ale educației, formării profesionale și sensibilizării publicului și comunicarea transparentă, punctuală și corectă de informații.

(2) Consolidarea capacităților ar trebui să se realizeze în baza unei abordări la nivel național, pe baza nevoilor naționale și în funcție de acestea și să încurajeze asumarea răspunderii de către părți, în special în ceea ce privește părțile care sunt țări în curs de dezvoltare, inclusiv la nivel național, subnațional și local. Consolidarea capacităților ar trebui să fie ghidată de lecțiile învățate, inclusiv de cele din activitățile de consolidare a capacităților întreprinse în temeiul convenției, și ar trebui să fie un proces eficace și iterativ, care să aibă un caracter participativ și transversal și să respecte dimensiunea de gen.

(3) Toate părțile ar trebui să coopereze pentru a consolida capacitatea părților care sunt țări în curs de dezvoltare de punere în aplicare a prezentului acord. Părțile care sunt țări dezvoltate ar trebui să intensifice sprijinul pe care îl acordă acțiunilor de consolidare a capacităților în părțile care sunt țări în curs de dezvoltare.

(4) Toate părțile care consolidează capacitatea părților care sunt țări în curs de dezvoltare de punere în aplicare a prezentului acord, inclusiv prin abordări regionale, bilaterale și multilaterale, transmit în mod regulat informații cu privire la aceste acțiuni sau măsuri de consolidare a capacităților. Părțile care sunt țări în curs de dezvoltare ar trebui să comunice în mod regulat progresele înregistrate cu privire la implementarea planurilor, politicilor, acțiunilor sau măsurilor de consolidare a capacităților aferente punerii în aplicare a prezentului acord.

(5) Activitățile de consolidare a capacităților sunt intensificate prin mecanisme instituționale adecvate menite să sprijine punerea în aplicare a prezentului acord, inclusiv prin mecanismele instituționale adecvate stabilite în temeiul convenției care servesc prezentului acord. În cadrul primei sale sesiuni, Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord analizează și adoptă o decizie cu privire la mecanismele instituționale pentru consolidarea capacităților.

Articolul 12

Părțile cooperează în ceea ce privește luarea de măsuri, dacă este cazul, pentru a consolida educația, formarea profesională, sensibilizarea și participarea publicului, precum și accesul public la informații în domeniul schimbărilor climatice, recunoscând importanța acestor etape în ceea ce privește consolidarea acțiunilor întreprinse în temeiul prezentului acord.

Articolul 13

(1) Pentru a crea încredere reciprocă și pentru a promova o punere în aplicare eficace, se instituie prin prezentul acord un cadru de transparență sporită pentru acțiuni și sprijin, care este flexibil, luând în considerare capacitățile diferite ale părților, și se bazează pe experiența colectivă.

(2) Cadru de transparență oferă flexibilitate în ceea ce privește punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului articol în cazul acelor părți care sunt țări în curs de dezvoltare care au nevoie de ea, având în vedere capacitățile lor. Modalitățile, procedurile și orientările menționate la alineatul (13) din prezentul articol reflectă o astfel de flexibilitate.

(3) Cadru de transparență se bazează pe dispozițiile privind transparența prevăzute de convenție și le consolidează, recunoscând circumstanțele speciale ale țărilor cel mai puțin dezvoltate și ale statelor insulare mici în curs de dezvoltare și se pune în aplicare într-un mod axat pe facilitare, care nu este intruziv și punitiv și care ține cont de suveranitatea națională și evită plasarea unei poveri nejustificate asupra părților.

(4) Dispozițiile privind transparența prevăzute de convenție, inclusiv comunicările naționale, rapoartele bienale și rapoartele bienale actualizate, evaluarea și revizuirea internațională, precum și consultarea și analiza internațională, fac parte din experiența care va fi luată în considerare la elaborarea modalităților, procedurilor și orientărilor prevăzute la alineatul (13) din prezentul articol.

(5) Scopul cadrului pentru transparența acțiunilor este de a oferi o înțelegere clară a acțiunilor privind schimbările climatice în lumina obiectivului convenției, astfel cum este prevăzut la articolul 2, de a oferi claritate și urmărirea progreselor înregistrate în vederea îndeplinirii contribuțiilor individuale stabilite la nivel național ale părților, în temeiul articolului 4, și a acțiunilor de adaptare ale părților întreprinse în temeiul articolului 7, inclusiv bunele practici, prioritățile, necesitățile și lacunele, pentru a oferi informații pentru evaluarea la nivel global prevăzută la articolul 14.

(6) Scopul cadrului pentru transparența sprijinului este de a oferi claritate cu privire la sprijinul acordat și primit de către părțile relevante în contextul acțiunilor privind schimbările climatice întreprinse în conformitate cu articolele 4, 7, 9, 10 și 11 și, în măsura în care este posibil, de a oferi o imagine de ansamblu completă a sprijinului financiar agregat acordat și de a oferi informații pentru evaluarea la nivel global prevăzută la articolul 14.

(7) Fiecare parte furnizează periodic următoarele informații:

(a) un raport privind inventarul național al emisiilor antropice prin surse și al absorbțiilor prin absorbanți ale gazelor cu efect de seră, care să fie elaborat folosind metodologiile de bune practici acceptate de Grupul interguvernamental privind schimbările climatice și convenite de Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord; și

(b) informațiile necesare pentru a urmări progresele înregistrate în ceea ce privește implementarea și realizarea contribuției sale stabilite la nivel național prevăzute la articolul 4.

(8) Fiecare parte ar trebui, de asemenea, să furnizeze informații referitoare la efectele schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea conform articolului 7, după caz.

(9) Părțile care sunt țări dezvoltate, precum și alte părți care oferă sprijin ar trebui să furnizeze informații cu privire la sprijinul financiar, pentru transferul de tehnologii și consolidarea capacităților care este acordat părților care sunt țări în curs de dezvoltare, conform articolelor 9, 10 și 11.

(10) Părțile care sunt țări în curs de dezvoltare ar trebui să furnizeze informații cu privire la sprijinul financiar, pentru transferul de tehnologii și consolidarea capacităților care este necesar și primit conform articolelor 9, 10 și 11.

(11) Informațiile furnizate de fiecare parte în temeiul alineatelor (7) și (9) din prezentul articol sunt supuse unei revizuirii tehnice de specialitate, în conformitate cu Decizia 1/CP.21. Pentru părțile care sunt țări în curs de dezvoltare ce au nevoie de acest lucru având în vedere capacitățile lor, procesul de revizuire include asistență în identificarea nevoilor de consolidare a capacităților. În plus, fiecare parte participă la o analiză multilaterală, cu rol de facilitare, referitoare la progresele înregistrate în ceea ce privește eforturile depuse conform articolului 9 și în ceea ce privește punerea în aplicare și realizarea contribuției sale stabilite la nivel național.

(12) Revizuirea tehnică de specialitate prevăzută la prezentul alineat constă într-o analiză a sprijinului oferit de către partea respectivă, dacă a acordat un astfel de sprijin, și punerea sa în aplicare, precum și realizarea contribuției sale stabilite la nivel național. Revizuirea identifică, de asemenea, domeniile în care partea trebuie să obțină îmbunătățiri și include o revizuire a consecvenței informațiilor cu modalitățile, procedurile și orientările menționate la alineatul (13) din prezentul articol, luând în considerare flexibilitatea acordată părții în temeiul alineatului (2) din prezentul articol. Revizuirea acordă o atenție deosebită capacităților naționale ale fiecărei părți și circumstanțelor părților care sunt țări în curs de dezvoltare.

(13) Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord adoptă, în cadrul primei sale sesiuni, bazându-se pe experiența acumulată în urma aplicării dispozițiilor privind transparența prevăzute de convenție și ținând seama de dispozițiile prezentului articol, modalități, proceduri și orientări comune, după caz, pentru transparența acțiunilor și a sprijinului.

(14) Sprijinul se acordă țărilor în curs de dezvoltare pentru punerea în aplicare a prezentului articol.

(15) Sprijinul se acordă, de asemenea, pentru dezvoltarea continuă a capacității legate de transparență a părților care sunt țări în curs de dezvoltare.

Articolul 14

(1) Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord analizează periodic situația punerii în aplicare a prezentului acord pentru a evalua progresele colective înregistrate în direcția atingerii scopului prezentului acord și a obiectivelor sale pe termen lung (denumită în continuare „evaluarea la nivel global”). Acest lucru se realizează într-un mod cuprinzător și cu rol de facilitare, luând în considerare reducerea, adaptarea și mijloacele de punere în aplicare și de sprijin și având în vedere echitatea și cele mai bune cunoștințe științifice disponibile.

(2) Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord realizează prima sa evaluare la nivel global în 2023 și, ulterior, la fiecare cinci ani, cu excepția cazului în care decide altfel.

(3) Rezultatul evaluării la nivel global reprezintă pentru părți o sursă de informare care contribuie la actualizarea și consolidarea, într-un mod determinat la nivel național, a acțiunilor lor și a sprijinului acordat în conformitate cu dispozițiile relevante ale prezentului acord, precum și la consolidarea cooperării internaționale privind acțiunile în domeniul schimbărilor climatice.

Articolul 15

(1) Se instituie un mecanism de facilitare a punerii în aplicare a dispozițiilor prezentului acord și de promovare a respectării acestuia.

(2) Mecanismul menționat la alineatul (1) din prezentul articol constă într-un comitet format din experți care are rol de facilitare și funcționează într-un mod transparent, neconflictual și nepunitiv. Comitetul acordă o atenție deosebită capacităților și circumstanțelor naționale ale părților.

(3) Comitetul funcționează în conformitate cu modalitățile și procedurile adoptate în cadrul primei sale sesiuni de Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord și prezintă anual rapoarte Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord.

Articolul 16

(1) Conferința părților, organismul suprem al convenției, servește drept reuniune a părților la prezentul acord.

(2) Părțile la convenție care nu sunt părți la prezentul acord pot participa în calitate de observatori la lucrările oricărei sesiuni a Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord. În cazul în care Conferința părților servește drept reuniune a părților la prezentul acord, deciziile în temeiul prezentului acord sunt luate numai de către părțile la prezentul acord.

(3) În cazul în care Conferința părților servește drept reuniune a părților la prezentul acord, orice membru al Biroului Conferinței părților care reprezintă o parte la convenție care, în momentul respectiv, nu este parte la prezentul acord, este înlocuit de un membru suplimentar care trebuie ales de către părțile la prezentul acord și din rândul acestora.

(4) Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord examinează în mod regulat punerea în aplicare a prezentului acord și adoptă, în limitele mandatului său, deciziile necesare pentru promovarea punerii sale în aplicare efective. Aceasta îndeplinește funcțiile care îi sunt atribuite prin prezentul acord și:

(a) instituie organismele auxiliare considerate necesare pentru punerea în aplicare a prezentului acord; și

(b) exercită alte funcții care pot fi necesare pentru punerea în aplicare a prezentului acord.

(5) Regulamentul de procedură al Conferinței părților și procedurile financiare aplicate în temeiul convenției se aplică *mutatis mutandis* în temeiul prezentului acord, cu excepția eventualității în care se decide altfel prin consens în cadrul Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord.

(6) Prima sesiune a Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord este convocată de către secretariat în același timp cu prima sesiune a Conferinței părților care este programată după data intrării în vigoare a prezentului acord. Sesiunile ordinare ulterioare ale Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord se desfășoară în același timp cu sesiunile ordinare ale Conferinței părților, cu excepția cazului în care se decide altfel de către Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord.

(7) Sesiunile extraordinare ale Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord se desfășoară în orice alt moment considerat necesar de către Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord sau la cererea scrisă a oricărei părți, cu condiția ca, în termen de șase luni de la comunicarea cererii de către secretariat părților, aceasta să fie sprijinită de cel puțin o treime din părți.

(8) Organizația Națiunilor Unite și agențiile sale specializate și Agenția Internațională pentru Energie Atomică, precum și orice stat membru al acestora sau observatorii acestora care nu sunt parte la convenție pot fi reprezentați la sesiunile Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord în calitate de observatori. Orice organism sau agenție națională sau internațională, guvernamentală sau neguvernamentală care este calificată în domeniile reglementate de prezentul acord și care a informat secretariatul cu privire la dorința sa de a fi reprezentată la o sesiune a Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord în calitate de observator poate fi admisă, cu excepția cazului în care cel puțin o treime din părți se opune. Admiterea și participarea observatorilor fac obiectul regulamentului de procedură prevăzut la alineatul (5) din prezentul articol.

Articolul 17

- (1) Secretariatul stabilit prin articolul 8 din convenție servește drept secretariat al prezentului acord.
- (2) Articolul 8 alineatul (2) din convenție cu privire la funcțiile secretariatului și articolul 8 alineatul (3) din convenție cu privire la dispozițiile adoptate pentru funcționarea secretariatului se aplică *mutatis mutandis* prezentului acord. În plus, secretariatul își exercită funcțiile care îi sunt atribuite conform prezentului acord și de Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord.

Articolul 18

- (1) Organismul auxiliar pentru consultanță științifică și tehnologică și Organismul auxiliar de aplicare stabilite prin articolele 9 și 10 din convenție servesc drept organism auxiliar pentru consultanță științifică și tehnologică și, respectiv, drept organism auxiliar de aplicare ale prezentului acord. Dispozițiile convenției cu privire la funcționarea acestor două organisme se aplică *mutatis mutandis* prezentului acord. Reuniunile Organismului auxiliar pentru consultanță științifică și tehnologică și ale Organismului auxiliar de aplicare ale prezentului acord au loc concomitent cu reuniunile Organismului auxiliar pentru consultanță științifică și tehnologică și, respectiv, ale Organismului auxiliar de aplicare ale convenției.
- (2) Părțile la convenție care nu sunt părți la prezentul acord pot participa în calitate de observatori la lucrările oricărei sesiuni a organismelor auxiliare. Atunci când organismele auxiliare servesc drept organisme auxiliare ale prezentului acord, deciziile în temeiul prezentului acord sunt luate doar de părțile la prezentul acord.
- (3) Atunci când organismele auxiliare instituite prin articolele 9 și 10 din convenție își exercită funcțiile cu privire la aspecte referitoare la prezentul acord, orice membru al birourilor organismelor auxiliare respective care reprezintă o parte la convenție care, în momentul respectiv, nu era și parte la prezentul acord, este înlocuit de un membru suplimentar ales de către părțile la prezentul acord și din rândul acestora.

Articolul 19

- (1) Organismele auxiliare sau alte mecanisme instituționale înființate de convenție sau în temeiul convenției, în afara celor menționate în prezentul acord, servesc prezentului acord pe baza unei decizii a Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord. Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord stabilește funcțiile care vor fi exercitate de către aceste organisme auxiliare sau mecanisme.
- (2) Conferința părților care servește drept reuniune a părților la prezentul acord poate furniza îndrumare suplimentară acestor organisme auxiliare și mecanisme instituționale.

Articolul 20

- (1) Prezentul acord este deschis spre semnare și supus ratificării, acceptării sau aprobării de către state și organizații de integrare economică regională ce sunt părți la convenție. Este deschis spre semnare la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York în perioada 22 aprilie 2016-21 aprilie 2017. Ulterior, prezentul acord este deschis spre aderare începând cu ziua următoare datei la care este închis pentru semnare. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare sunt depuse la depozitar.

(2) Orice organizație de integrare economică regională care devine parte la prezentul acord fără ca vreunul dintre statele sale membre să fie parte se supune tuturor obligațiilor prevăzute de prezentul acord. În cazul organizațiilor de integrare economică regională având unul sau mai multe state membre care sunt părți la prezentul acord, organizația și statele sale membre decid asupra respectivelor responsabilități în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentului acord. În aceste cazuri, organizația și statele membre nu au dreptul să își exercite drepturile care le revin în temeiul prezentului acord în mod concomitent.

(3) Organizațiile de integrare economică regională declară, în instrumentele lor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, sfera de competență pe care o au cu privire la aspectele reglementate de prezentul acord. Aceste organizații informează, de asemenea, depozitarul, care informează la rândul său părțile referitor la orice modificare semnificativă în privința sferei lor de competență.

Articolul 21

(1) Prezentul acord intră în vigoare în a treizecea zi de la data la care cel puțin 55 de părți la convenție reprezentând în total cel puțin o proporție estimată de 55 la sută din emisiile totale la nivel mondial de gaze cu efect de seră și-au depus instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

(2) Doar în sensul restrâns al alineatului (1) din prezentul articol, „emisiile totale la nivel mondial de gaze cu efect de seră” înseamnă valoarea cea mai recentă comunicată la data adoptării prezentului acord de către părțile la convenție sau înainte de această dată.

(3) Pentru fiecare stat sau organizație de integrare economică regională care ratifică, acceptă sau aprobă prezentul acord sau aderă la acesta după ce au fost îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (1) din prezentul articol pentru intrarea în vigoare, prezentul acord intră în vigoare în a treizecea zi de la data depunerii de către un astfel de stat sau o astfel de organizație de integrare economică regională a instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

(4) În sensul alineatului (1) din prezentul articol, orice instrument depus de către o organizație de integrare economică regională nu este considerat ca fiind suplimentar celor depuse de către statele sale membre.

Articolul 22

Dispozițiile articolului 15 din convenție privind adoptarea de amendamente la convenție se aplică *mutatis mutandis* prezentului acord.

Articolul 23

(1) Dispozițiile articolului 16 din convenție privind adoptarea și modificarea anexelor la convenție se aplică *mutatis mutandis* prezentului acord.

(2) Anexele la prezentul acord constituie parte integrantă a acestuia și, dacă nu există o dispoziție contrară explicită, o referire la prezentul acord constituie în același timp o referire la anexele acestuia. Aceste anexe se limitează la liste, formulare și orice alt material descriptiv cu caracter științific, tehnic, procedural sau administrativ.

Articolul 24

Dispozițiile articolului 14 din convenție privind soluționarea litigiilor se aplică *mutatis mutandis* prezentului acord.

Articolul 25

(1) Fiecare parte are un vot, cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.

(2) Organizațiile de integrare economică regională, pentru aspectele care intră în competența lor, își exercită dreptul de a vota cu un număr de voturi egal cu numărul statelor lor membre care sunt părți la prezentul acord. O astfel de organizație nu își exercită dreptul la vot dacă vreunul dintre statele sale membre își exercită dreptul său la vot și invers.

Articolul 26

Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite este depozitarul prezentului acord.

Articolul 27

Nu poate fi făcută nicio rezervă la prezentul acord.

Articolul 28

(1) Oricând după trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord pentru o parte, respectiva parte poate să îl denunțe printr-o notificare scrisă adresată depozitarului.

(2) Orice astfel de denunțare intră în vigoare după expirarea unui termen de un an de la data primirii de către depozitar a notificării denunțării sau la o dată ulterioară specificată în notificarea de denunțare.

(3) Orice parte care denunță convenția se consideră că a denunțat și prezentul acord.

Articolul 29

Originalul prezentului acord, ale cărui texte în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt în egală măsură autentice, este deținut de Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite.

ADOPTAT la Paris în a douăsprezecea zi a lunii decembrie a anului două mii cincisprezece.

DREPT CARE, subsemnații, autorizați corespunzător în acest sens, au semnat prezentul acord.

—

Declarația Uniunii efectuată în conformitate cu articolul 20 alineatul (3) din Acordul de la Paris

În prezent, următoarele state sunt membre ale Uniunii Europene: Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Uniunea Europeană declară că, în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special cu articolul 191 și articolul 192 alineatul (1), deține competența de a încheia acorduri internaționale și de a pune în aplicare obligațiile ce decurg din acestea, contribuind la îndeplinirea următoarelor obiective:

- conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului;
- protejarea sănătății umane;
- utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale;
- promovarea pe plan internațional a unor măsuri destinate să contracareze problemele de mediu la scară regională sau mondială, în special a luptei împotriva schimbărilor climatice.

Uniunea Europeană declară că angajamentul cuprins în cadrul contribuției preconizate stabilite la nivel național care a fost prezentată la 6 martie 2015 va fi îndeplinit prin acțiuni comune întreprinse de Uniune și de statele sale membre, în conformitate cu competențele lor respective.

Uniunea Europeană va continua să furnizeze informații în mod regulat cu privire la orice modificări substanțiale în limitele competenței sale, în conformitate cu articolul 20 alineatul (3) din acord.

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1842 AL COMISIEI

din 14 octombrie 2016

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1235/2008 în ceea ce privește certificatul de inspecție electronic pentru produsele ecologice importate și anumite alte elemente, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 în ceea ce privește cerințele referitoare la produsele ecologice conservate sau prelucrate și la transmiterea informațiilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 ⁽¹⁾, în special articolul 38 literele (a), (d) și (e),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 al Comisiei ⁽²⁾ prevede norme detaliate referitoare la importurile de produse ecologice din țări terțe.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 al Comisiei prevede o perioadă în care organismele și autoritățile de control să își depună cererile de recunoaștere în scopul conformității în temeiul articolului 32 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007. Dat fiind că punerea în aplicare a dispozițiilor referitoare la importul de produse conforme este încă în curs de evaluare, iar orientările, modelele, chestionarele și sistemul electronic de transmitere necesar sunt încă în curs de dezvoltare, ar trebui să se prelungească termenul-limită pentru depunerea cererilor de către organismele și autoritățile de control.
- (3) Experiența a arătat că statele membre au practici divergente în ceea ce privește verificarea loturilor de produse ecologice înaintea punerii lor în liberă circulație în Uniune. În scopul unor controale consecvente și eficiente, ar trebui precizate tipurile de controale necesare pentru verificarea loturilor, în lumina evaluării riscurilor care trebuie efectuată în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007. De asemenea, este oportun să se reformuleze definiția referitoare la autoritățile responsabile cu verificarea loturilor și cu vizarea certificatelor de inspecție, pentru a se preciza că autoritățile respective sunt autorități competente responsabile cu organizarea controalelor oficiale în domeniul producției ecologice și sunt desemnate în temeiul articolului 27 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.
- (4) De asemenea, s-au observat practici divergente ale organismelor și autorităților de control în ceea ce privește clasificarea produselor care trebuie importate în cadrul categoriilor de produse menționate în anexele III și IV la Regulamentul (CE) nr. 1235/2008. Așadar, în scopul unei clasificări mai uniforme în cadrul respectivelor categorii de produse, ar trebui stabilite anumite definiții care să ofere claritate și securitate juridică operatorilor, să asigure implementarea uniformă a normelor de către organismele și autoritățile de control și să faciliteze supravegherea de către autoritățile competente.
- (5) În cazul categoriilor de produse care includ referiri la produse prelucrate sau neprelucrate, termenii respectivi ar trebui să aibă sensuri identice cu cele din definițiile produselor prelucrate și neprelucrate din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, în scopul simplificării și în cel al consecvenței cu normele de igienă. Totuși, ar trebui să se precizeze că operațiunile de etichetare și ambalare sunt irelevante pentru calificarea produsului ca prelucrat sau neprelucrat.
- (6) În principiu, cele două regimuri de import prevăzute la articolul 33 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 se exclud reciproc. Dacă o țară terță este recunoscută ca echivalentă în conformitate cu articolul 33

⁽¹⁾ JO L 189, 20.7.2007, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 al Comisiei din 8 decembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește regimul de import al produselor ecologice din țări terțe (JO L 334, 12.12.2008, p. 25).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).

alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, nu este necesară recunoașterea unei autorități de control sau a unui organism de control pentru țara respectivă în conformitate cu articolul 33 alineatul (3). În consecință, articolul 10 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 prevede că o autoritate sau un organism de control poate fi recunoscut doar în conformitate cu articolul 33 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 pentru o țară care nu este recunoscută în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007. Totuși, pentru a se evita orice barieră în calea importurilor de produse ecologice, organismele sau autoritățile de control ar trebui să poată fi recunoscute pentru o țară terță recunoscută în cazul în care recunoașterea respectivei țări terțe nu vizează produsul care urmează a fi importat. Așadar, derogarea existentă la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 ar trebui reformulată pentru a ține seama de practica actuală, referindu-se la produse, nu la categoria de produse.

- (7) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007, produsele importate dintr-o țară terță pot fi introduse pe piața Uniunii ca produse ecologice dacă ele, în speță, fac obiectul unui certificat de inspecție eliberat de autoritățile competente, autoritățile de control sau organismele de control ale unei țări terțe recunoscute, de o autoritate de control recunoscută sau de un organism de control recunoscut.
- (8) În conformitate cu acțiunea 12 din Planul de acțiune pentru viitorul producției ecologice în Uniunea Europeană ⁽¹⁾, Comisia a dezvoltat un sistem de certificare electronică pentru importurile de produse ecologice, ca modul integrat în Sistemul de control al comerțului și de expertiză (TRACES), mai exact sistemul electronic prevăzut în Decizia 2003/24/CE a Comisiei ⁽²⁾.
- (9) Anumite dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 1235/2008 trebuie modificate pentru a se introduce sistemul de certificare electronică și pentru a se asigura funcționarea adecvată a sistemului respectiv. Prin urmare, ar trebui precizate regulile referitoare la punerea în liberă circulație de către autoritatea vamală relevantă a statului membru și la fluxul de lucru pentru eliberarea și vizarea certificatelor de inspecție, inclusiv verificarea legăturii dintre certificatul de inspecție și declarația vamală. În acest context, ar trebui precizat, de asemenea, fluxul de lucru pentru eliberarea și vizarea certificatului de inspecție în cadrul procedurilor vamale speciale. În vederea funcționării adecvate a sistemului electronic, este oportun să se facă referire la adresele de e-mail ale organismelor și autorităților de control recunoscute.
- (10) Pentru a se asigura integritatea produselor ecologice importate în Uniune, este necesar să se precizeze că, de regulă, organismul sau autoritatea de control care eliberează certificatul de inspecție este organismul sau autoritatea de control care certifică producătorul sau prelucrătorul produsului. În cazul în care operatorul care desfășoară ultima operațiune în scopul pregătirii, astfel cum este definită la articolul 2 litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, este diferit de producătorul sau prelucrătorul inițial al produsului, certificatul de inspecție ar trebui eliberat de organismul sau autoritatea de control care a verificat ultima operațiune. În plus, este necesar să se precizeze că organismele sau autoritățile de control enumerate în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 pot elibera certificate de inspecție doar în conformitate cu termenii recunoașterii lor, în vreme ce organismele sau autoritățile de control enumerate în anexa IV la regulamentul menționat pot elibera certificate de inspecție doar pentru produsele și originile pentru care sunt enumerate.
- (11) Experiența a arătat că există practici diferite în ceea ce privește controalele care trebuie efectuate de organismul sau autoritatea de control care eliberează certificatul de inspecție. Prin urmare, este necesar să fie precizate controalele care trebuie efectuate înaintea eliberării certificatului. Organismele sau autoritățile de control ar trebui să elibereze certificatul de inspecție doar după efectuarea unor verificări complete ale documentelor și, după caz, în funcție de propria evaluare a riscurilor, după efectuarea controlului fizic al produselor în cauză. În cazul produselor agricole prelucrate, organismele și autoritățile de control enumerate în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 ar trebui să verifice dacă toate ingredientele au făcut obiectul unui sistem de control în conformitate cu termenii de recunoaștere a respectivei țări terțe, în timp ce organismele și autoritățile de control enumerate în anexa IV la regulamentul menționat ar trebui să verifice dacă ingredientele au fost controlate și certificate de organismele sau autoritățile de control recunoscute în conformitate cu legislația Uniunii sau dacă au fost produse în Uniune. De asemenea, este necesar să se specifice controalele care trebuie efectuate de organismele sau autoritățile de control enumerate în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1235/2008, controale prin care se certifică operatorii din etapele finale ale lanțului de producție, precum cei care desfășoară doar operațiunile de etichetare sau ambalare. În astfel de cazuri, ar trebui să se verifice dacă produsele în cauză au fost controlate și certificate de organismele sau autoritățile de control enumerate în anexa respectivă și recunoscute pentru țara și categoria de produse în cauză.
- (12) Ar trebui identificate autoritățile responsabile cu acordarea și actualizarea drepturilor de a accesa TRACES în scopul certificării electronice a inspecției. În plus, ar trebui stabilite norme pentru a se asigura că TRACES garantează autenticitatea, integritatea și lizibilitatea în timp a informațiilor și a metadatelor asociate, de-a lungul întregii perioade pentru care trebuie păstrate.

⁽¹⁾ COM(2014) 179 final.

⁽²⁾ Decizia 2003/24/CE a Comisiei din 30 decembrie 2002 privind dezvoltarea unui sistem informatic veterinar integrat (JO L 8, 14.1.2003, p. 44).

- (13) De asemenea, ar trebui să se prevadă un schimb de informații eficiente și eficiente între autoritățile statelor membre în cazurile în care se depistează nereguli, în special dacă produsele sunt etichetate ca ecologice, dar nu sunt însoțite de un certificat de inspecție.
- (14) Deoarece ultimele autorizații de import eliberate de statele membre au expirat la 30 iunie 2015, ar trebui să se elimine orice referire la autorizațiile de import din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008.
- (15) Operatorii și statele membre ar trebui să dispună de timp pentru a-și adapta procedurile la certificatul de inspecție electronic furnizat de TRACES. Așadar, este necesar să se prevadă o perioadă de tranziție în care să fie posibile, în continuare, eliberarea și vizarea certificatului de inspecție în format pe hârtie.
- (16) În scopul de a se asigura funcționarea adecvată a certificatului de inspecție electronic, precum și, în special, pentru a se preciza că produsele în conversie sunt excluse din recunoașterile acordate țărilor terțe, pentru a se armoniza formularea referitoare la originea produselor provenite din țări terțe recunoscute și pentru a se schimba categoria de produse C în așa fel încât să cuprindă și algele, inclusiv microalgele, este oportun să se modifice anumite elemente ale anexelor III și IV la Regulamentul (CE) nr. 1235/2008, fără a se schimba domeniul de aplicare al recunoașterilor acordate anterior țărilor terțe sau organismelor sau autorităților de control.
- (17) Potrivit informațiilor furnizate de Statele Unite, tratarea cu antibiotice a merilor și perilor în scopul combaterii focului bacterian nu este permisă în țara terță respectivă din octombrie 2014. Așadar, se justifică eliminarea limitării aferente pentru categoriile de produse A și D din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1235/2008.
- (18) În lumina experienței dobândite prin implementarea sistemului de echivalență, este necesară adaptarea modelului de certificat de inspecție și a modelului de extras al certificatului de inspecție prezentate în anexele V și VI la Regulamentul (CE) nr. 1235/2008, pentru a se furniza informații referitoare atât la producătorul sau prelucrătorul produsului, cât și la țara de origine relevantă, când aceasta diferă de țara care exportă produsul.
- (19) Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei ⁽¹⁾ prevede norme detaliate referitoare la producția ecologică, etichetare și control.
- (20) Deoarece noile definiții ale termenilor „prelucrat” și „neprelucrat” introduse în Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 ar presupune faptul că unele dintre operațiunile incluse în definiția pregătirii de la articolul 2 litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 nu trebuie considerate a implica prelucrare, normele prevăzute la articolul 26 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008 referitoare la producția de alimente prelucrate și hrană prelucrată pentru animale ar deveni neclare. Prin urmare, ar trebui reformulate normele referitoare la măsurile de precauție care trebuie luate pentru a se evita riscul contaminării cu substanțe sau produse neautorizate sau al amestecurilor sau schimburilor cu produse neecologice, pentru a se preciza clar că normele menționate se aplică, după caz, operatorilor care desfășoară activități de conservare. În acest scop, este, de asemenea, adecvat să se includă definițiile termenilor „conservare” și „prelucrare”.
- (21) Transmiterea informațiilor privind loturile importate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 889/2008 ar trebui să se efectueze, de asemenea, prin TRACES.
- (22) Pentru ca sistemul de certificare electronică să funcționeze în mod corespunzător, este necesar ca informațiile care trebuie notificate Comisiei de statele membre în ceea ce privește autoritățile competente și organismele și autoritățile de control să includă adrese de e-mail și de site-uri. Este oportun să se stabilească o nouă dată-limită pentru notificarea informațiilor respective.
- (23) Prin urmare, Regulamentele (CE) nr. 1235/2008 și (CE) nr. 889/2008 ar trebui modificate în consecință.
- (24) Pentru a se asigura o tranziție lină spre noul sistem de certificare electronică, prezentul regulament ar trebui să înceapă să se aplice la șase luni de la data publicării. Totuși, modificarea prin care categoria de produse C se extinde pentru a viza algele, inclusiv microalgele, ar trebui să se aplice de la data aplicării dispoziției relevante din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/673 al Comisiei ⁽²⁾, care a modificat Regulamentul (CE) nr. 889/2008 pentru a permite utilizarea microalgelor ca alimente.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO L 250, 18.9.2008, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/673 al Comisiei din 29 aprilie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO L 116, 30.4.2016, p. 8).

(25) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru producția ecologică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1235/2008

Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctele 5 și 6 se înlocuiesc cu următorul text:

„5. «verificarea lotului» înseamnă verificarea efectuată de autoritatea competentă relevantă a statului membru, în cadrul controalelor oficiale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (*), în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor Regulamentului (CE) nr. 834/2007, ale Regulamentului (CE) nr. 889/2008 și ale prezentului regulament, prin verificări sistematice ale documentelor, prin controale aleatorii ale identității și, după caz, în funcție de propria evaluare a riscurilor, prin controale fizice, înaintea punerii lotului în liberă circulație în Uniune în conformitate cu articolul 13 din prezentul regulament;

6. «autoritatea competentă relevantă a statului membru» înseamnă autoritatea vamală, autoritatea pentru siguranța alimentară sau celelalte autorități desemnate de statele membre în temeiul articolului 27 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, responsabile cu verificarea loturilor și cu vizarea certificatelor de inspecție;

(*) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).”;

(b) se adaugă următoarele puncte 8-11:

„8. «produse de acvacultură» înseamnă produsele de acvacultură astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 34 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

9. «neprelucrat» înseamnă neprelucrat în sensul definiției produselor neprelucrate de la articolul 2 alineatul (1) litera (n) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (**), indiferent de operațiunile de ambalare sau etichetare;

10. «prelucrat» înseamnă prelucrat în sensul definiției produselor prelucrate de la articolul 2 alineatul (1) litera (o) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004, indiferent de operațiunile de ambalare sau etichetare;

11. «punct de intrare» înseamnă punctul de punere în liberă circulație.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

(**) Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).”

2. La articolul 4, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia analizează posibilitatea de a recunoaște și de a include sau nu un organism sau o autoritate de control în lista prevăzută la articolul 3, la primirea unei cereri în acest sens, întocmită pe baza modelului de cerere oferit de Comisie în conformitate cu articolul 17 alineatul (2), de la reprezentantul organismului sau al autorității de control interesate. Numai cererile complete primite înainte de 31 octombrie 2017 sunt luate în considerare pentru întocmirea primei liste.”

3. La articolul 7 alineatul (2), literele (e) și (f) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(e) denumirea, adresa, adresa de e-mail, adresa de internet și numărul de cod ale autorității sau autorităților de control și ale organismului sau organismelor de control recunoscute de autoritatea competentă menționată la litera (d) pentru efectuarea controalelor;
- (f) denumirea, adresa, adresa de e-mail, adresa de internet și numărul de cod ale autorității sau autorităților de control și ale organismului sau organismelor de control care răspund, în țara terță, de eliberarea certificatelor în vederea importului în Uniune;”.

4. La articolul 9 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

- „(a) în cazul în care, după includerea unei țări terțe în lista din anexă, se aduc modificări de orice fel cu privire la măsurile în vigoare în țara terță sau la punerea în aplicare a acestora și, în special, modificări cu privire la sistemul de control, țara terță respectivă notifică imediat Comisia cu privire la acestea; orice modificare a informațiilor menționate la articolul 7 alineatul (2) literele (d), (e) și (f) este notificată imediat Comisiei prin intermediul sistemului electronic menționat la articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 889/2008;”

5. La articolul 10, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

- „(3) Prin derogare de la alineatul (2) litera (b), produsele provenind dintr-o țară terță recunoscută enumerată în conformitate cu articolul 7, dar nevizate de recunoașterea acordată respectivei țări terțe, pot fi incluse în lista prevăzută la prezentul articol.”

6. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Certificatul de inspecție

(1) Punerea în liberă circulație în Uniune a unui lot de produse menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și importate în conformitate cu articolul 33 din același regulament este condiționată de:

- (a) depunerea unui certificat de inspecție original la autoritatea competentă relevantă a statului membru;
- (b) verificarea lotului și vizarea certificatului de inspecție de către autoritatea competentă relevantă a statului membru; și
- (c) indicarea numărului certificatului de inspecție în declarația vamală pentru punerea în liberă circulație menționată la articolul 158 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

Verificarea lotului și vizarea certificatului de inspecție se efectuează de către autoritatea competentă relevantă a statului membru, în statul membru în care lotul este pus în liberă circulație în Uniune.

Statele membre desemnează punctele de intrare pe teritoriile lor și informează Comisia în privința punctelor de intrare desemnate.

(2) Certificatul de inspecție se eliberează de către autoritatea sau organismul de control relevant, se vizează de către autoritatea competentă relevantă a statului membru și se completează de către primul destinatar, pe baza modelului și a notelor prezentate în anexa V și utilizând Sistemul de control al comerțului și de expertiză (TRACES), mai exact sistemul electronic instituit prin Decizia 2003/24/CE a Comisiei (**).

Certificatul de inspecție original este un exemplar tipărit și semnat de mână al certificatului electronic completat în TRACES sau, ca alternativă, un certificat de inspecție semnat în TRACES cu o semnătură electronică avansată în sensul articolului 3 alineatul (11) din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (***) sau cu o semnătură electronică ce prezintă garanții echivalente în privința funcțiilor atribuite unei semnături prin aplicarea aceluși norme și condiții ca cele conținute în dispozițiile Comisiei privind documentele electronice și digitalizate, prevăzute în anexa la Decizia 2004/563/CE, Euratom a Comisiei (****).

Când certificatul de inspecție original este un exemplar tipărit și semnat de mână al certificatului electronic completat în TRACES, autoritățile de control, organismele de control, autoritățile competente relevante ale statului membru și primul destinatar verifică în fiecare etapă de eliberare, de vizare și de primire a certificatului de inspecție, că respectivul exemplar corespunde cu informațiile indicate în TRACES.

(3) Pentru a fi acceptat pentru vizare, certificatul de inspecție trebuie să fi fost eliberat de autoritatea sau organismul de control al producătorului sau prelucrătorului produsului în cauză sau, în cazul în care operatorul care desfășoară ultima operațiune în scopul pregătirii este diferit de producătorul sau prelucrătorul produsului, de autoritatea sau organismul de control al operatorului care desfășoară ultima operațiune în scopul pregătirii, astfel cum este definită la articolul 2 litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

Respectiva autoritate de control sau respectivul organism de control este:

- (a) o autoritate sau un organism de control care figurează în anexa III la prezentul regulament pentru produsele în cauză și pentru țara terță din care provin acestea sau, după caz, pentru țara terță în care s-a desfășurat ultima operațiune în scopul pregătirii; sau
- (b) o autoritate sau un organism de control care figurează în anexa IV la prezentul regulament pentru produsele în cauză și pentru țara terță din care provin acestea sau pentru țara terță în care s-a desfășurat ultima operațiune în scopul pregătirii.

(4) Autoritatea sau organismul de control care eliberează certificatul de inspecție trebuie să elibereze certificatul de inspecție și să semneze declarația în căsuța 18 a certificatului doar după ce a efectuat o verificare a documentelor pe baza tuturor documentelor de inspecție relevante, inclusiv și mai ales pe baza planului de producție aferent produsului în cauză, a documentelor de transport și a documentelor comerciale și, după caz, în funcție de propria evaluare a riscurilor, după ce a efectuat un control fizic al lotului.

Totuși, în cazul produselor prelucrate, dacă este o autoritate sau un organism de control care figurează în anexa III, autoritatea sau organismul de control care eliberează certificatul de inspecție trebuie să elibereze certificatul de inspecție și să semneze declarația în căsuța 18 a certificatului doar după ce s-a asigurat că toate ingredientele ecologice ale produsului au fost controlate și certificate de o autoritate sau un organism de control recunoscut de țara terță în cauză care figurează în anexa menționată sau, dacă este o autoritate sau un organism de control care figurează în anexa IV, autoritatea sau organismul de control emitent trebuie să elibereze certificatul de inspecție și să semneze declarația în căsuța 18 a certificatului doar după ce s-a asigurat că toate ingredientele ecologice ale produselor respective au fost controlate și certificate de o autoritate sau un organism de control care figurează în anexa III sau IV sau au fost produse și certificate în Uniune în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

În cazul în care operatorul care desfășoară ultima operațiune în scopul pregătirii este diferit de producătorul sau de prelucrătorul produsului, autoritatea sau organismul de control care eliberează certificatul de inspecție și care figurează în anexa IV trebuie să elibereze certificatul de inspecție și să semneze declarația în căsuța 18 a certificatului doar după ce a efectuat o verificare a documentelor pe baza tuturor documentelor de inspecție relevante, inclusiv a documentelor de transport și a documentelor comerciale, s-a asigurat că producția sau prelucrarea produsului în cauză a fost controlată și certificată de un organism sau o autoritate de control recunoscut pentru produsele în cauză și pentru țara în cauză în conformitate cu articolul 33 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și a efectuat, după caz, în funcție de evaluarea riscurilor, un control fizic al lotului.

La solicitarea Comisiei sau a autorității competente a unui stat membru, autoritatea sau organismul de control care eliberează certificatul de inspecție în conformitate cu paragrafele al doilea și al treilea pune la dispoziție fără întârziere lista tuturor operatorilor din lanțul producției ecologice și a autorităților sau organismelor de control sub al căror control și-au plasat operațiunile respectivii operatori.

(5) Certificatul de inspecție este redactat într-un singur exemplar original.

Primul destinatar sau, după caz, importatorul poate face o copie a certificatului de inspecție în scopul informării autorităților sau organismelor de control în conformitate cu articolul 83 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008. Orice astfel de copie poartă menținea «COPIE» tipărită sau ștampilată pe aceasta.

(6) Când verifică un lot, autoritatea competentă relevantă a statului membru vizează certificatul de inspecție original în căsuța 20 și îl returnează persoanei care l-a depus.

(7) La primirea lotului, primul destinatar completează căsuța 21 a certificatului de inspecție, pentru a certifica primirea lotului în condițiile prevăzute la articolul 34 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.

Primul destinatar trimite apoi certificatul original importatorului menționat în căsuța 11 a certificatului în scopurile articolului 33 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

- (*) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).
- (**) Decizia 2003/24/CE a Comisiei din 30 decembrie 2002 privind dezvoltarea unui sistem informatic veterinar integrat (JO L 8, 14.1.2003, p. 44).
- (***) Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).
- (****) Decizia 2004/563/CE a Comisiei, Euratom din 7 iulie 2004 de modificare a regulamentului său de procedură (JO L 251, 27.7.2004, p. 9)."

7. Se inserează următoarele articole 13a-13d:

„Articolul 13a

Cazuri de forță majoră sau circumstanțe excepționale

(1) În cazuri de forță majoră sau de împrejurări excepționale care împiedică funcționarea sistemului electronic și, în special, de funcționare defectuoasă a sistemului sau de probleme care afectează continuitatea conexiunii, certificatele de inspecție și extrasele lor pot fi eliberate și vizate în temeiul articolului 13 alineatele (3)-(7) fără utilizarea TRACES, în conformitate cu prezentul articol alineatele (2), (3) și (4), și pe baza modelelor și a notelor prezentate în anexa V sau VI. Autoritățile competente, autoritățile și organismele de control și operatorii informează neîntârziat Comisia și introduc în TRACES toate detaliile necesare în termen de 10 zile calendaristice de la restabilirea sistemului.

(2) Când se eliberează fără utilizarea TRACES, certificatul de inspecție este întocmit în una dintre limbile oficiale ale Uniunii și este completat, cu excepția ștampilelor și a semnăturilor, fie în întregime cu majuscule, fie în întregime dactilografiat.

Certificatul de inspecție este redactat în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de vămuire. În cazul în care este necesar, autoritățile competente relevante ale statului membru pot solicita o traducere a certificatului de inspecție în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru respectiv.

Modificările sau ștersăturile neautorizate duc la anularea certificatului.

(3) Autoritatea sau organismul de control care eliberează certificatul de inspecție atribuie câte un număr de ordine fiecărui certificat eliberat, ține un registru în care înregistrează, în ordine cronologică, certificatele eliberate și stabilește apoi corespondența cu numărul de ordine atribuit de TRACES.

(4) Dacă certificatul de inspecție este eliberat și vizat fără utilizarea TRACES, nu se aplică articolul 15 alineatul (1) paragrafele al doilea și al treilea și articolul 15 alineatul (5).

Articolul 13b

Importatorul

Importatorul indică numărul certificatului de inspecție în declarația vamală pentru punerea în liberă circulație menționată la articolul 158 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

Articolul 13c

Drepturi de acces

Comisia este responsabilă cu acordarea și actualizarea drepturilor de acces la TRACES ale autorităților competente definite la articolul 2 litera (n) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, ale autorităților țărilor terțe recunoscute în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din regulamentul menționat și ale autorităților și organismelor de control enumerate în anexa III sau IV la prezentul regulament. Înainte de a acorda drepturi de acces la TRACES, Comisia verifică identitatea autorităților competente, a autorităților de control și a organismelor de control în cauză.

Autoritățile competente definite la articolul 2 litera (n) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 sunt responsabile cu acordarea și actualizarea drepturilor de acces la TRACES ale operatorilor, ale autorităților de control și ale organismelor de control din Uniune. Înainte de a acorda drepturi de acces la TRACES, autoritățile competente verifică identitatea operatorilor, a autorităților de control și a organismelor de control în cauză. Statele membre desemnează o singură autoritate responsabilă cu coordonarea cooperării și a contactelor cu Comisia în acest domeniu.

Autoritățile competente comunică Comisiei drepturile de acces acordate. Comisia activează respectivele drepturi de acces în TRACES.

Articolul 13d

Integritatea și lizibilitatea informațiilor

TRACES protejează integritatea informațiilor înregistrate în conformitate cu prezentul regulament.

În special, TRACES oferă următoarele garanții:

- (a) permite fiecărui utilizator să se identifice fără echivoc și conține măsuri eficace de control al drepturilor de acces în vederea asigurării protecției față de accesul, ștergerea, modificarea sau deplasarea ilegală, răuvoitoare sau neautorizate ale informațiilor, fișierelor și metadatelor;
- (b) este echipat cu sisteme de protecție fizică față de intruziuni și față de incidente de mediu și cu software de protecție față de atacurile informatice;
- (c) protejează datele stocate într-un mediu securizat din punct de vedere atât fizic, cât și informatic;
- (d) previne, prin diferite mijloace, orice modificări neautorizate și este prevăzut cu mecanisme de control al integrității datelor pentru a verifica dacă informațiile s-au modificat în timp;
- (e) păstrează în memorie o pistă de audit pentru fiecare etapă esențială a procedurii;
- (f) oferă proceduri fiabile de migrare și de conversie a formatelor, care permit garantarea lizibilității informațiilor și a accesului la acestea pe toată perioada de stocare necesară;
- (g) dispune de documentație funcțională și tehnică suficient de detaliată și actualizată privind funcționarea și caracteristicile sistemului, iar documentația respectivă este accesibilă oricând pentru entitățile organizaționale responsabile cu specificațiile funcționale și/sau tehnice.”

8. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Dacă un lot provenit dintr-o țară terță este plasat sub regim de antrepozitare vamală sau de perfecționare activă în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și face obiectul uneia sau mai multor pregătiri menționate la al doilea paragraf, autoritatea competentă relevantă a statului membru efectuează verificarea lotului menționat la articolul 13 alineatul (1) primul paragraf litera (b) din prezentul regulament înainte de a se efectua prima pregătire. Numărul de referință al declarației vamale prin care au fost declarate mărfurile pentru regimul de antrepozitare vamală sau de perfecționare activă se indică în căsuța 19 a certificatului de inspecție.

Pregătirea este limitată la următoarele tipuri de operațiuni:

- (a) ambalarea sau reambalarea; sau
- (b) etichetarea pentru a indica metoda de producție ecologică.

După această pregătire, înaintea punerii în liberă circulație, lotul face obiectul măsurilor menționate la articolul 13 alineatul (1) din prezentul regulament.

După efectuarea acestei proceduri, certificatul de inspecție original este înapoiat, după caz, importatorului lotului menționat în căsuța 11 a certificatului, în scopurile articolului 33 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru fiecare dintre subloturile rezultate în urma acestei distribuiri, importatorul menționat în căsuța 11 a certificatului de inspecție transmite prin TRACES autorității competente relevante a statului membru un extras al certificatului de inspecție în conformitate cu modelul și notele prezentate în anexa VI. După verificarea sublotului, autoritatea competentă relevantă a statului membru vizează extrasul certificatului de inspecție în căsuța 13 în scopul punerii în liberă circulație. Verificarea sublotului și vizarea extrasului certificatului de inspecție se efectuează de către autoritatea competentă relevantă a statului membru, în statul membru în care sublotul este pus în liberă circulație în Uniune.”;

(ii) paragraful al patrulea se elimină.

9. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă un al doilea și un al treilea paragraf, cu următorul text:

„Când verificarea unui lot de către autoritatea competentă relevantă a unui stat membru duce la detectarea unei încălcări sau nereguli care determină refuzul de a viza certificatul și de a pune produsele în liberă circulație, autoritatea respectivă notifică neîntârziat respectiva încălcare sau neregulă Comisiei și celorlalte state membre prin TRACES.

Statele membre asigură o coordonare eficace și eficientă între autoritățile competente care efectuează controale oficiale, în vederea schimbului imediat de informații privind detectarea loturilor de produse menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 care poartă termeni referitori la metoda de producție ecologică, dar care nu sunt declarate ca fiind destinate importului în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 834/2007. Autoritatea competentă relevantă a statului membru notifică neîntârziat constatările respective Comisiei și celorlalte state membre prin intermediul TRACES.”;

(b) se adaugă următorul alineat (5):

„(5) Importatorul, primul destinatar sau autoritatea sau organismul de control aferent trimite informațiile referitoare la încălcări și nereguli legate de produsele importate autorităților competente ale statelor membre în cauză prin intermediul sistemului electronic menționat la articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 889/2008, prin TRACES.”

10. La articolul 17, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) După caz, sistemul electronic prevăzut la alineatul (1) trebuie să poată centraliza cererile, documentele și informațiile menționate în prezentul regulament.”

11. La articolul 18, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prima listă de țări terțe recunoscute include Argentina, Australia, Costa Rica, India, Israel (*), Noua Zeelandă și Elveția. Lista respectivă nu conține numerele de cod menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (f) din prezentul regulament. Aceste numere de cod trebuie adăugate în listă până la 1 iulie 2010 prin actualizarea acesteia în conformitate cu articolul 17 alineatul (2).

(*). Înțeles în continuare ca Statul Israel, cu excepția teritoriilor aflate sub administrația israeliană începând cu iunie 1967, și anume Înălțimile Golan, Fâșia Gaza, Ierusalimul de Est și restul Cisiordaniei.”

12. Articolul 19 se elimină.

13. Se inserează următorul articol 19a:

„Articolul 19a

Norme tranzitorii privind utilizarea certificatelor de inspecție care nu sunt eliberate prin TRACES

Până la 19 octombrie 2017, certificatele de inspecție menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (a) și extrasele lor menționate la articolul 14 alineatul (2) pot fi eliberate și vizate în temeiul articolului 13 alineatele (3)-(7) fără utilizarea TRACES, în conformitate cu articolul 13a alineatele (1), (2) și (3) și pe baza modelelor și a notelor prezentate în anexa V sau VI.”

14. Anexa III se modifică în conformitate cu anexa I la prezentul regulament.
15. În anexa IV, în lista categoriilor de produse, „C: Produse de acvacultură și alge marine” se înlocuiește cu „C: Produse de acvacultură și alge, neprelucrate”.
16. Anexa V se înlocuiește cu textul din anexa II la prezentul regulament.
17. Anexa VI se înlocuiește cu textul din anexa III la prezentul regulament.

Articolul 2

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 889/2008

Regulamentul (CE) nr. 889/2008 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, se adaugă următoarele litere (t) și (u):

„(t) «conservare» înseamnă orice acțiune diferită de cultivare și recoltare care este efectuată asupra produselor, dar care nu poate fi calificată drept prelucrare, astfel cum este definită la litera (u), inclusiv toate acțiunile menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (n) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și cu excepția ambalării sau a etichetării produsului;

(u) «prelucrare» înseamnă orice acțiune menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (m) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004, inclusiv utilizarea substanțelor menționate la articolul 19 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007. Operațiunile de ambalare sau etichetare nu sunt considerate prelucrare.

(*) Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).”

2. Denumirea titlului II se înlocuiește cu următorul text:

„TITLUL II

NORME PRIVIND PRODUCȚIA, CONSERVAREA, PRELUCRAREA, AMBALAREA, TRANSPORTAREA ȘI DEPOZITAREA PRODUSELOR ECOLOGICE”

3. În titlul II, denumirea capitolului 3 se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL 3

Produse conservate și prelucrate”.

4. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Norme privind conservarea produselor și producția de alimente prelucrate și hrană prelucrată pentru animale

(1) Operatorii care conservă produse sau produc hrană prelucrată pentru animale sau alimente prelucrate stabilesc și țin la zi proceduri corespunzătoare pe baza unei identificări sistematice a etapelor critice de prelucrare.

Aplicarea procedurilor respective garantează în orice moment faptul că produsele conservate sau prelucrate sunt conforme cu normele privind producția ecologică.

(2) Operatorii respectă și pun în aplicare procedurile menționate la alineatul (1). În principal, operatorii:

(a) iau măsuri de precauție pentru a evita riscul contaminării cu substanțe sau produse neautorizate;

- (b) implementează măsuri de curățare adecvate, monitorizează eficacitatea acestora și înregistrează măsurile respective;
 - (c) garantează faptul că produsele neecologice nu sunt puse în vânzare cu o indicație referitoare la metoda de producție ecologică.
- (3) Dacă în unitatea de pregătire în cauză se pregătesc sau se depozitează și produse neecologice, operatorul:
- (a) efectuează în mod continuu operațiunile până la încheierea unui ciclu complet, separate în spațiu sau în timp de operațiuni similare efectuate asupra unor produse neecologice;
 - (b) depozitează produsele ecologice, înainte și după operațiuni, separate în spațiu sau în timp de produsele neecologice;
 - (c) informează autoritatea sau organismul de control în privința operațiunilor menționate la literele (a) și (b) și păstrează la dispoziție un registru actualizat al tuturor operațiunilor și cantităților prelucrate;
 - (d) ia măsurile necesare pentru a asigura identificarea loturilor și pentru evitarea amestecurilor sau a schimburilor cu produse neecologice;
 - (e) efectuează operațiuni asupra produselor ecologice numai după o curățare corespunzătoare a echipamentelor de producție.
- (4) Aditivii, adjuvanții tehnologici și alte substanțe și ingrediente folosite la prelucrarea alimentelor sau a hranei pentru animale, precum și orice practică de prelucrare aplicată, cum ar fi afumarea, respectă principiile bunelor practici de fabricație.”

5. La articolul 84, se adaugă un al treilea paragraf, după cum urmează:

„Importatorul transmite informațiile menționate la primul și la al doilea paragraf utilizând Sistemul de control al comerțului și de expertiză (TRACES), mai exact sistemul electronic instituit prin Decizia 2003/24/CE a Comisiei (*).

(* Decizia 2003/24/CE a Comisiei din 30 decembrie 2002 privind dezvoltarea unui sistem informatic veterinar integrat (JO L 8, 14.1.2003, p. 44).”

6. Articolul 94 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) până la 30 iunie 2017, informațiile menționate la articolul 35 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, inclusiv adresa de e-mail și adresa de internet și, ulterior, eventualele modificări ale acestor informații;

(b) până la 30 iunie 2017, informațiile menționate la articolul 35 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, inclusiv adresa, adresa de e-mail și adresa de internet și, ulterior, eventualele modificări ale acestor informații;”;

(b) se adaugă următoarea literă (e):

„(e) până la 30 iunie 2017, denumirea, adresa, adresa de e-mail și adresa de internet ale autorităților competente relevante ale statului membru, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 și, ulterior, eventualele modificări ale acestor informații.”

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 19 aprilie 2017. Totuși, articolul 1 alineatul (2) se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, iar articolul 1 alineatul (15) se aplică de la 7 mai 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 14 octombrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

Anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 se modifică după cum urmează:

1. După titlul „LISTA ȚĂRILOR TERȚE ȘI CAIETUL DE SARCINI AFERENT MENȚIONAT LA ARTICOLUL 7”, se inserează următoarea notă:

„Notă: În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, animalele și produsele de origine animală realizate în perioada de conversie nu se comercializează în Uniune însoțite de indicațiile menționate la articolele 23 și 24 din respectivul regulament utilizate pentru etichetarea și promovarea produselor. Prin urmare, produsele de acest gen sunt excluse și de la recunoașterile referitoare la categoriile de produse B și D pentru toate țările terțe enumerate în prezenta anexă.”

2. Din intrările referitoare la Argentina, Australia, Costa Rica, India, Israel, Japonia, Elveția, Tunisia și Noua Zeelandă se elimină nota de subsol „⁽¹⁾ Algele marine nu sunt incluse.”
3. Intrarea referitoare la Argentina se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 1, se elimină limitările referitoare la categoriile de produse B și D;

(b) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. **Originea:** produse din categoriile A, B și F care au fost cultivate în Argentina și produse din categoria D prelucrate în Argentina cu ingrediente obținute prin metode de producție ecologică ce au fost cultivate în Argentina.”

4. În intrarea referitoare la Australia, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. **Originea:** produse din categoriile A și F care au fost cultivate în Australia și produse din categoria D prelucrate în Australia cu ingrediente obținute prin metode de producție ecologică ce au fost cultivate în Australia.”

5. Intrarea referitoare la Costa Rica se modifică după cum urmează:

(a) limitarea „Doar produse vegetale prelucrate” se înlocuiește cu „Doar produse din plante prelucrate”;

(b) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. **Originea:** produse din categoriile A și F care au fost cultivate în Costa Rica și produse din categoria D prelucrate în Costa Rica cu ingrediente obținute prin metode de producție ecologică ce au fost cultivate în Costa Rica.”

6. În intrarea referitoare la Israel, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. **Originea:** produse din categoriile A și F care au fost cultivate în Israel și produse din categoria D prelucrate în Israel cu ingrediente obținute prin metode de producție ecologică ce au fost cultivate în Israel sau care au fost importate în Israel:

— fie din Uniune;

— fie dintr-o țară terță în cadrul unui regim recunoscut ca fiind echivalent în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.”

7. În intrarea referitoare la Japonia, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. **Originea:** produse din categoriile A și F care au fost cultivate în Japonia și produse din categoria D prelucrate în Japonia cu ingrediente obținute prin metode de producție ecologică ce au fost cultivate în Japonia sau care au fost importate în Japonia:

— fie din Uniune;

— fie dintr-o țară terță în cazul căreia Japonia a recunoscut că produsele au fost obținute și supuse unor controale în țara terță respectivă în conformitate cu norme echivalente cu cele prevăzute în legislația Japoniei.”

8. Intrarea referitoare la Elveția se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 1, se șterge limitarea referitoare la categoria de produse B;

(b) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. **Originea:** produse din categoriile A și F care au fost cultivate în Elveția și produse din categoriile D și E prelucrate în Elveția cu ingrediente obținute prin metode de producție ecologică ce au fost cultivate în Elveția sau care au fost importate în Elveția:

— fie din Uniune;

— fie dintr-o țară terță în cazul căreia Elveția a recunoscut că produsele au fost obținute și supuse unor controale în țara terță respectivă în conformitate cu norme echivalente cu cele prevăzute în legislația Elveției.”

9. În intrarea referitoare la Tunisia, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. **Originea:** produse din categoriile A și F care au fost cultivate în Tunisia și produse din categoria D prelucrate în Tunisia cu ingrediente obținute prin metode de producție ecologică ce au fost cultivate în Tunisia.”

10. În intrarea referitoare la Statele Unite, la punctul 1 se elimină limitările referitoare la categoriile de produse A și D.

11. Intrarea referitoare la Noua Zeelandă se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 1, se elimină limitările referitoare la categoriile de produse B și D;

(b) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. **Originea:** produse din categoriile A, B și F care au fost cultivate în Noua Zeelandă și produse din categoria D prelucrate în Noua Zeelandă cu ingrediente obținute prin metode de producție ecologică ce au fost cultivate în Noua Zeelandă sau care au fost importate în Noua Zeelandă:

— fie din Uniune;

— fie dintr-o țară terță în cadrul unui regim recunoscut ca fiind echivalent în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007;

— fie dintr-o țară terță în care normele de producție și de control au fost recunoscute ca fiind echivalente cu Programul de asigurare oficială a caracterului ecologic al MAF, pe baza garanțiilor și a informațiilor furnizate de autoritatea competentă din țara respectivă, în conformitate cu dispozițiile stabilite de MAF și cu condiția să se importe numai ingrediente produse prin metode de producție ecologică și destinate incorporării, în proporție de maximum 5 % din produsele de origine agricolă, în produse din categoria D pregătite în Noua Zeelandă.”

12. În intrarea referitoare la Republica Coreea, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. **Originea:** produse din categoria D care au fost prelucrate în Republica Coreea cu ingrediente obținute prin metode de producție ecologică ce au fost cultivate în Republica Coreea sau care au fost importate în Republica Coreea:

— fie din Uniune;

— fie dintr-o țară terță în cazul căreia Republica Coreea a recunoscut că produsele au fost obținute și supuse unor controale în țara terță respectivă în conformitate cu norme echivalente cu cele prevăzute în legislația Republicii Coreea.”

ANEXA II

„ANEXA V

**CERTIFICAT DE INSPECȚIE
PENTRU IMPORTUL ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ AL PRODUSELOR OBȚINUTE PRIN METODA DE PRODUCȚIE ECOLOGICĂ**

1. Organismul sau autoritatea de control emitentă (denumirea, adresa și codul)	2. Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului: — articolul 33 alineatul (2) ☐ sau — articolul 33 alineatul (3) ☐										
3. Numărul de ordine al certificatului de inspecție	4. Exportatorul (denumirea și adresa)										
5. Producătorul sau prelucrătorul produsului (denumirea și adresa)	6. Organismul de control sau autoritatea de control (denumirea, adresa și codul)										
7. Țara de origine	8. Țara exportatoare										
9. Țara de vămuire/Punctul de intrare	10. Țara de destinație										
11. Importatorul (denumirea, adresa și numărul EORI)	12. Primul destinatar din Uniune (denumirea și adresa)										
13. Descrierea produselor <table border="1" style="width:100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width:20%;">Codul NC</th> <th style="width:20%;">Denumirea comercială</th> <th style="width:20%;">Numărul de colete</th> <th style="width:20%;">Numărul lotului</th> <th style="width:20%;">Greutatea netă</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> </tr> </tbody> </table>		Codul NC	Denumirea comercială	Numărul de colete	Numărul lotului	Greutatea netă					
Codul NC	Denumirea comercială	Numărul de colete	Numărul lotului	Greutatea netă							
14. Numărul containerului	15. Numărul sigiliului	16. Greutatea brută totală									
17. Mijlocul de transport până la punctul de intrare în Uniune Mod Identificare Documentul de transport internațional											

18. Declarația autorității sau a organismului de control menționat în căsuța 1 care eliberează certificatul.

Prin prezenta se certifică faptul că prezentul certificat a fost emis pe baza verificărilor necesare în temeiul articolului 13 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 și că produsele indicate mai sus au fost obținute în conformitate cu norme de producție și control ale metodei de producție ecologică care sunt considerate echivalente în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

Data

Numele și semnătura persoanei autorizate

Ștampila autorității emitente sau a organismului emitent

19. Antrepozitare vamală

Perfecționare activă

Denumirea și adresa operatorului:

Organismul sau autoritatea de control (denumirea, adresa și codul):

Numărul de referință al declarației vamale pentru antrepozitare vamală sau perfecționare activă:

20. Verificarea lotului și vizarea de către autoritatea competentă relevantă a statului membru.

Autoritatea și statul membru:

Data:

Numele și semnătura persoanei autorizate

Ștampila

21. Declarația primului destinatar.

Prin prezenta se certifică faptul că recepția produselor s-a efectuat în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.

Denumirea societății:

Data:

Numele și semnătura persoanei autorizate

Note

- Căsuța 1: Denumirea, adresa și codul organismului sau autorității de control din țara terță menționat(e) la articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008. Acest organism completează, de asemenea, căsuțele 4-18.
- Căsuța 2: Această căsuță indică dispozițiile din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 care sunt relevante pentru eliberarea și utilizarea prezentului certificat; a se indica dispoziția relevantă.
- Căsuța 3: Numărul de ordine al certificatului, atribuit automat de Sistemul de control al comerțului și de expertiză (TRACES), sistemul electronic menționat la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008, cu excepția cazului în care se aplică articolul 13a alineatul (3).
- Căsuța 4: Denumirea și adresa operatorului care exportă produsele din țara menționată în căsuța 8. Exportatorul este operatorul care efectuează ultima operațiune în scopul pregătirii, astfel cum este definită la articolul 2 litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, asupra produselor menționate în căsuța 13 și care sigilează produsele în ambalaje sau containere corespunzătoare, în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.
- Căsuța 5: Operatorul (operatorii) care a (au) produs sau prelucrat produsele în țara terță menționată în căsuța 7.
- Căsuța 6: Organismul (organismele) sau autoritatea (autoritățile) care monitorizează conformitatea producției sau a prelucrării produselor cu normele metodei de producție ecologică ale țării menționate în căsuța 7.
- Căsuța 7: Țara de origine înseamnă țara (țările) în care a fost produs/cultivat sau prelucrat produsul.
- Căsuța 8: Țara exportatoare înseamnă țara în care produsul a fost supus ultimei operațiuni în scopul pregătirii, astfel cum este definită la articolul 2 litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, și sigilat în ambalaje sau containere corespunzătoare.
- Căsuța 9: Țara de vămire înseamnă țara în care lotul este pus în liberă circulație în Uniunea Europeană. Punctul de intrare este punctul de punere în liberă circulație și este identificat de Codul Națiunilor Unite pentru localizarea activităților de comerț și transport (UN/LOCODE, cinci caractere alfabetice).
- Căsuța 10: Țara de destinație înseamnă țara primului destinatar din Uniunea Europeană.
- Căsuța 11: Denumirea, adresa și numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI) al importatorului, prevăzut la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013. Importatorul înseamnă persoana fizică sau juridică din Uniunea Europeană care prezintă lotul pentru punerea în liberă circulație în Uniune, fie personal, fie printr-un reprezentant.
- Căsuța 12: Denumirea și adresa primului destinatar al lotului din Uniunea Europeană. Primul destinatar înseamnă persoana fizică sau juridică la care se livrează lotul și unde acesta va fi manipulat în vederea pregătirii suplimentare și/sau a comercializării. Primul destinatar completează, de asemenea, căsuța 24.
- Căsuța 13: Descrierea produselor, care include codurile din Nomenclatura combinată ale produselor în cauză (cu opt cifre, atunci când este posibil), denumirea comercială, numărul de colete (numărul de cutii, cartoane, saci, găleți etc.), numărul lotului și greutatea netă.
- Căsuța 14: Opțional
- Căsuța 15: Opțional
- Căsuța 16: Greutatea brută totală, exprimată în unități de măsură corespunzătoare (kilogram masă netă, litru etc.).
- Căsuța 17: Mijlocul de transport care sosește la punctul de intrare.
Modul de transport: avion, navă, căi ferate, vehicul rutier, altul.
Identificarea mijlocului de transport: în cazul unui avion, numărul zborului, în cazul unei nave, numele navei, în cazul căilor ferate, identitatea trenului și numărul vagonului, în cazul transporturilor rutiere, numărul de înmatriculare al vehiculului, însoțit de numărul de înmatriculare al remorcii, dacă este cazul.
În cazul unui feribot, indicați nava și vehiculul rutier, cu identificarea vehiculului rutier și a feribotului programat.
- Căsuța 18: Declarația autorității sau a organismului de control care eliberează certificatul. Semnătura și ștampila trebuie să fie de culoare diferită de cea a textului tipărit.
- Căsuța 19: A se completa de către autoritatea competentă relevantă a statului membru sau de către importator.
- Căsuța 20: A se completa de către autoritatea competentă relevantă a statului membru, dacă este cazul, înaintea operațiunii de pregătire sau de distribuție, în circumstanțele menționate la articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 și la verificarea lotului în conformitate cu articolul 13 alineatul (1).
- Căsuța 21: A se completa de către primul destinatar la recepția produselor, după ce a efectuat verificările prevăzute la articolul 34 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.”

ANEXA III

„ANEXA VI

**EXTRASUL Nr. ... AL CERTIFICATULUI DE INSPECȚIE PENTRU IMPORTUL ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ AL PRODUSELOR
OBȚINUTE PRIN METODA DE PRODUCȚIE ECOLOGICĂ**

1. Organismul sau autoritatea de control care a eliberat certificatul de inspecție de bază (denumirea, adresa și codul)	2. Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului: — articolul 33 alineatul (2) ☐ sau — articolul 33 alineatul (3) ☐			
3. Numărul de ordine al certificatului de inspecție de bază	4. Operatorul care a distribuit lotul inițial în mai multe subloturi (denumirea și adresa)			
5. Organismul sau autoritatea de control (denumirea, adresa și codul):	6. Importatorul (denumirea, adresa și numărul EORI)			
7. Țara de origine	8. Țara exportatoare			
9. Țara de vămuire/Punctul de intrare	10. Țara de destinație			
11. Destinatarul sublotului obținut prin distribuire (numele și adresa)				
12. Descrierea produselor <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 33%;">Codurile NC</td> <td style="width: 33%;">Numărul de colete</td> <td style="width: 33%;">Greutatea netă a sublotului și greutatea netă a lotului inițial</td> </tr> </table>		Codurile NC	Numărul de colete	Greutatea netă a sublotului și greutatea netă a lotului inițial
Codurile NC	Numărul de colete	Greutatea netă a sublotului și greutatea netă a lotului inițial		
13. Declarația autorității competente relevante a statului membru care vizează extrasul de certificat. Prezentul extras corespunde sublotului descris anterior și obținut prin distribuirea unui lot care face obiectul unui certificat de inspecție original, cu numărul de ordine menționat în căsuța 3 Autoritatea și statul membru: Data: <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">Numele și semnătura persoanei autorizate</td> <td style="width: 50%;">Ștampila</td> </tr> </table>		Numele și semnătura persoanei autorizate	Ștampila	
Numele și semnătura persoanei autorizate	Ștampila			

14. Declarația destinatarului sublotului

Prin prezenta se certifică faptul că recepția sublotului s-a efectuat în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.

Denumirea societății

Data:

Numele și semnătura persoanei autorizate

Note

Extras nr.: Numărul extrasului corespunde numărului sublotului obținut prin distribuirea lotului inițial.

Căsuța 1: Denumirea, adresa și codul organismului sau autorității de control din țara terță care a emis certificatul de inspecție de bază.

Căsuța 2: Această căsuță indică dispozițiile din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 care sunt relevante pentru eliberarea și utilizarea prezentului extras; a se indica dispoziția relevantă în temeiul căreia s-a importat lotul respectiv, a se vedea căsuța 2 a certificatului de inspecție de bază.

Căsuța 3: Numărul de ordine al certificatului de bază, atribuit automat de Sistemul de control al comerțului și de expertiză (TRACES), sistemul electronic menționat la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008, cu excepția cazului în care se aplică articolul 13a alineatul (3).

Căsuța 4: Operatorul care distribuie fizic lotul inițial în subloturi sau operatorul responsabil cu operațiunea respectivă.

Căsuța 5: Organismul sau autoritatea de control responsabilă cu controlarea operatorului care a distribuit lotul.

Căsuțele 6, 7 și 8: A se vedea informațiile relevante din certificatul de inspecție de bază.

Căsuța 9: Țara de vămuire înseamnă țara în care lotul este pus în liberă circulație în Uniunea Europeană. Punctul de intrare este punctul de punere în liberă circulație și este identificat de Codul Națiunilor Unite pentru localizarea activităților de comerț și transport (UN/LOCODE, cinci caractere alfabetic).

Căsuța 10: Țara de destinație înseamnă țara primului destinatar din Uniunea Europeană.

Căsuța 11: Destinatarul sublotului (obținut prin distribuire) în Uniunea Europeană.

Căsuța 12: Descrierea produselor, care include codurile din Nomenclatura combinată ale produselor în cauză (cu 8 cifre, atunci când este posibil), numărul de colete (numărul de cutii, cartoane, saci, găleți etc.) și greutatea netă exprimată în unități corespunzătoare (kg masă netă, litru etc.) și greutatea netă indicată în căsuța 13 a certificatului de inspecție de bază.

Căsuța 13: A se completa de către autoritatea competentă relevantă a statului membru pentru fiecare dintre subloturile rezultate în urma operațiunii de distribuire menționată la articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008.

Căsuța 14: A se completa la recepția sublotului, după ce destinatarul a efectuat controalele prevăzute la articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1843 AL COMISIEI**din 18 octombrie 2016****privind măsurile tranzitorii pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește acreditarea laboratoarelor oficiale care efectuează teste oficiale pentru depistarea *Trichinella*****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 63 alineatul (1) al doilea paragraf,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 prevede modificări considerabile ale normelor și procedurilor pentru controalele oficiale. Regulamentul se aplică de la 1 ianuarie 2006. Cu toate acestea, aplicarea unora dintre normele și procedurile respective cu efect imediat de la data menționată ar fi implicat în anumite cazuri dificultăți de ordin practic.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 prevede ca laboratoarele care efectuează analiza probelor prelevate în cadrul controalelor oficiale să fie acreditate în conformitate cu anumite standarde europene menționate în cadrul regulamentului respectiv. Cu toate acestea, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 702/2013 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește anumite măsuri tranzitorii, inclusiv o derogare de la cerința menționată privind laboratoarele, cu scopul de a permite o tranziție fără dificultăți către aplicarea integrală a noilor norme și proceduri. Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 702/2013 se aplică până la 31 decembrie 2016.
- (3) Raportul din 28 iulie 2009 al Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind experiența dobândită în urma aplicării Regulamentelor (CE) nr. 852/2004, (CE) nr. 853/2004 și (CE) nr. 854/2004 privind igiena ale Parlamentului European și ale Consiliului din 29 aprilie 2004 ⁽³⁾ (denumit în continuare „raportul”) „are drept scop prezentarea faptică a experienței câștigate, inclusiv a dificultăților întâmpinate, în 2006, 2007 și 2008 din punerea în aplicare de către toate părțile interesate a pachetului legislativ privind igiena”.
- (4) Raportul include experiențe legate de măsurile tranzitorii, inclusiv cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 882/2004. Raportul indică faptul că există încă dificultăți în ceea ce privește acreditarea laboratoarelor proprii ale abatoarelor.
- (5) La 6 mai 2013, Comisia a adoptat o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la controalele oficiale și alte activități oficiale desfășurate pentru a asigura aplicarea legislației privind produsele alimentare și hrana pentru animale, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor, materialul vegetal de reproducere, produsele de protecție a plantelor ⁽⁴⁾. Propunerea menționată prevede abrogarea Regulamentului (CE) nr. 882/2004 și posibilitatea unei derogări privind acreditarea laboratoarelor oficiale a căror unică activitate este depistarea *Trichinella* în carne.
- (6) În consecință, prezentul regulament ar trebui să prevadă măsuri tranzitorii suplimentare până la adoptarea noului regulament de către Parlamentul European și de către Consiliu.
- (7) În consecință, este necesar să se prevadă o perioadă de tranziție suplimentară, pe parcursul căreia să continue a fi puse în aplicare măsurile tranzitorii relevante prevăzute în prezent de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 702/2013.

⁽¹⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 702/2013 al Comisiei din 22 iulie 2013 privind măsurile tranzitorii pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește acreditarea laboratoarelor oficiale care efectuează teste oficiale pentru depistarea *Trichinella* și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1162/2009 al Comisiei (JO L 199, 24.7.2013, p. 3).⁽³⁾ COM(2009) 403 final.⁽⁴⁾ COM(2013) 265 final.

- (8) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Prezentul regulament stabilește măsuri tranzitorii pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 882/2004 pentru o perioadă de tranziție de la 1 ianuarie 2017 până la 31 decembrie 2020.

Articolul 2

Prin derogare de la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, autoritatea competentă poate desemna un laborator care efectuează teste oficiale pentru depistarea *Trichinella* și care este situat într-un abator sau într-o unitate de prelucrare a vânatului cu condiția ca laboratorul, chiar dacă nu este acreditat în conformitate cu standardul european menționat la litera (a) de la alineatul respectiv, să ofere autorității competente garanții satisfăcătoare că se pun în aplicare programe de control al calității pentru analizele probelor pe care le efectuează, în vederea controalelor oficiale.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 octombrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1844 AL COMISIEI**din 18 octombrie 2016****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 octombrie 2016.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	133,9
	ZZ	133,9
0707 00 05	TR	145,2
	ZZ	145,2
0709 93 10	TR	154,9
	ZZ	154,9
0805 50 10	AR	91,3
	CL	95,5
	TR	85,9
	UY	51,6
	ZA	73,6
	ZZ	79,6
	0806 10 10	BR
0808 10 80	EG	169,2
	TR	151,7
	ZZ	199,8
	AR	191,8
	AU	196,9
	BR	124,9
	CL	154,2
0808 30 90	NZ	137,0
	ZA	117,5
	ZZ	153,7
	CN	75,0
	TR	134,9
	ZZ	105,0

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1845 AL COMISIEI**din 18 octombrie 2016****de stabilire a coeficientului de atribuire care trebuie aplicat cererilor de ajutor pentru reducerea producției de lapte în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2016/1612**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾ ale Consiliului,având în vedere Regulamentul delegat (UE) 2016/1612 al Comisiei din 8 septembrie 2016 de furnizare a unui ajutor pentru reducerea producției de lapte ⁽²⁾, în special articolul 4 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul delegat (UE) 2016/1612 prevede un ajutor pentru producătorii de lapte care se angajează să își reducă livrările de lapte de vacă pentru o perioadă de trei luni. Ajutorul respectiv este plătit pe baza cererilor de ajutor. În cazul în care volumul agregat care face obiectul cererilor de ajutor admisibile și plauzibile notificate depășește volumul total maxim prevăzut la articolul 1 alineatul (1) din regulamentul respectiv, statele membre trebuie să aplice un coeficient de atribuire cantității la care se referă fiecare cerere de ajutor.
- (2) Cantitățile la care se referă cererile de ajutor depuse pentru perioada noiembrie 2016, decembrie 2016 și ianuarie 2017 depășesc volumul total maxim. Prin urmare, este necesară stabilirea unui coeficient de atribuire.
- (3) Pentru punerea rapidă în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/1612, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Coeficientul de atribuire care trebuie aplicat cantităților la care se referă cererile de ajutor pentru reducerea livrărilor de lapte de vacă în lunile noiembrie 2016, decembrie 2016 și ianuarie 2017 în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2016/1612 este de 0,12462762.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 octombrie 2016.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 242, 9.9.2016, p. 4.

DECIZII

DECIZIA (UE) 2016/1846 A COMISIEI

din 4 iulie 2016

privind măsura SA.41187 (2015/C) (ex 2015/NN) pusă în aplicare de Ungaria privind contribuția la asigurările de sănătate din partea întreprinderilor din sectorul tutunului

[notificată cu numărul C(2016) 4049]

(Numai textul în limba maghiară este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

având în vedere că părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în temeiul dispozițiilor menționate mai sus ⁽¹⁾ și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURA

- (1) În luna martie 2015, Comisia a fost informată despre o nouă contribuție la asigurările de sănătate impusă de Ungaria întreprinderilor din sectorul tutunului. Prin scrisoarea din 13 aprilie 2015, Comisia a trimis o cerere de informații Ungariei cu privire la măsura respectivă, prin care a informat, de asemenea, autoritățile ungare că va lua în considerare emiterea unui ordin de suspendare, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ⁽²⁾.
- (2) Prin scrisoarea din 12 mai 2015, Ungaria a răspuns la această cerere de informații. Cu toate acestea, Ungaria nu a transmis observații cu privire la posibilitatea emiterii unui ordin de suspendare de către Comisie.
- (3) La 15 iulie 2015, Comisia a informat Ungaria cu privire la decizia de a iniția procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „tratatul”) în ceea ce privește contribuția la asigurările de sănătate impusă întreprinderilor din sectorul tutunului (denumită în continuare „decizia de inițiere a procedurii”). De asemenea, în decizia de inițiere a procedurii, Comisia a dispus suspendarea imediată a măsurii în cauză.
- (4) Decizia de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾. Prin decizia respectivă, Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsura în cauză.
- (5) Comisia a primit observații formulate de două părți interesate. La 20 octombrie 2015, Comisia a transmis aceste observații autorităților ungare, cărora li s-a oferit posibilitatea de a-și exprima o poziție. Ungaria nu a reacționat la observațiile respective.

2. DESCRIEREA DETALIATĂ A MĂSURII

- (6) La data de 16 decembrie 2014, Parlamentul Ungariei a aprobat Legea nr. XCIV din 2014 privind plata contribuției la asigurările de sănătate pentru anul 2015 de către întreprinderile din sectorul tutunului (denumită în continuare „legea”). Legea dispune aplicarea unui impozit, denumit în continuare „contribuția la asigurările de sănătate”, care este perceput din cifra de afaceri anuală rezultată din producția și comercializarea produselor din

⁽¹⁾ JO C 277, 21.8.2015, p. 24.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 83, 27.3.1999, p. 1).

⁽³⁾ Conform notei de subsol 1.

tutun în Ungaria și se aplică pe lângă impozitele existente aplicate întreprinderilor din Ungaria, în special impozitul pe profit. La această contribuție sunt supuși antrepozitarii autorizați, importatorii și comercianții de produse din tutun care sunt înregistrați. Scopul declarat al legii este colectarea de fonduri pentru finanțarea sistemului de sănătate, în vederea îmbunătățirii calității serviciilor de sănătate.

- (7) Contribuția la asigurările de sănătate este percepută din cifra de afaceri anuală generată în anul precedent exercițiului financiar ce provine din producția și comercializarea produselor din tutun în Ungaria, cu condiția ca cifra de afaceri rezultată din aceste activități să reprezinte cel puțin 50 % din cifra de afaceri anuală totală realizată de întreprinderea respectivă. Nu se prevede nicio deducere a costurilor, cu excepția costurilor aferente anumitor investiții în cursul exercițiului financiar. Contribuția la asigurările de sănătate are un caracter progresiv. Contribuția aplicabilă depinde de cifra de afaceri anuală a persoanei impozabile, după cum urmează:
- pentru partea din cifra de afaceri care nu depășește 30 de miliarde HUF: 0,2 % cu un minim de 30 de milioane HUF;
 - pentru partea din cifra de afaceri situată între 30 de miliarde HUF și 60 de miliarde HUF: 2,5 %;
 - pentru partea din cifra de afaceri care depășește 60 de miliarde HUF: 4,5 %.
- (8) În conformitate cu secțiunea 6 punctul (6) din lege, obligația fiscală care rezultă din impozitul pentru contribuția la asigurările de sănătate poate fi redusă cu până la 80 % din quantumul contribuției de plătit în cazul în care societatea realizează investiții care sunt corespund definiției prevăzute la articolul 3 alineatul (4) punctul 7 din Legea nr. C din 2000 privind contabilitatea⁽⁴⁾. Reducerea este egală cu diferența pozitivă dintre 30 % din suma contabilizată ca investiție în anul fiscal și valoarea subvenției primite de la stat sau de la UE și utilizate pentru punerea în aplicare a proiectului de investiții.
- (9) Legea prevede că declarația fiscală trebuie să fie depusă până la 30 iunie 2015, iar contribuția la asigurările de sănătate trebuie plătită în termen de 30 de zile de la acest termen.
- (10) Legea a intrat în vigoare la 1 februarie 2015 și, în versiunea sa inițială, urma să se aplice temporar, până la 31 decembrie 2015. La 24 iunie 2015 a fost publicată în Jurnalul Oficial al Ungariei o modificare a legii, care a conferit caracter permanent acestei contribuții la asigurările de sănătate.

3. PROCEDURA OFICIALĂ DE INVESTIGARE

3.1. Temeiul inițierii procedurii oficiale de investigare

- (11) Comisia a inițiat procedura oficială de investigare întrucât a ajuns la concluzia preliminară că structura progresivă a contribuției la asigurările de sănătate (cote și intervale de cifre de afaceri) și dispozițiile privind reducerea obligațiilor fiscale cu condiția efectuării anumitor investiții (denumite împreună în continuare „măsurile contestate”) constituie ajutor de stat ilegal și incompatibil.
- (12) În opinia Comisiei, cotele de impozitare progresive prevăzute de legea în cauză introduc o diferențiere între întreprinderi bazată pe cifra de afaceri a acestora și acordă un avantaj selectiv întreprinderilor cu o cifră de afaceri scăzută, prin urmare întreprinderilor de mici dimensiuni. Comisia nu a fost convinsă că întreprinderile cu o cifră de afaceri mai mare pot să influențeze piața produselor și să genereze efecte negative mai puternice ale fumatului asupra sănătății într-o asemenea măsură încât să se justifice aplicarea unor cote de impozitare progresivă, astfel cum au argumentat autoritățile ungare.
- (13) De asemenea, Comisia a considerat că posibilitatea reducerii obligațiilor fiscale ale contribuabililor cu condiția efectuării de investiții generează un avantaj selectiv pentru întreprinderile care au realizat astfel de investiții. Comisia a mai observat că posibilitatea reducerii obligațiilor fiscale în cazul investițiilor, menită să crească capacitatea de producție și cea comercială a întreprinderii, pare să fie în contradicție cu obiectivul declarat al contribuției la asigurările de sănătate, respectiv crearea de fonduri pentru sistemul de sănătate și îmbunătățirea calității serviciilor de sănătate, dat fiind faptul că fumatul joacă un rol important în dezvoltarea a numeroase boli și contribuie în mod semnificativ la creșterea cheltuielilor în sectorul sanitar.

⁽⁴⁾ În conformitate cu această lege, prin „investiție” se înțelege inclusiv achiziționarea sau crearea de active corporale, producția de active corporale de către propria întreprindere, activitatea desfășurată în vederea instalării sau a utilizării activelor corporale achiziționate în conformitate cu scopul propus până la instalare sau până la prima utilizare normală (transport, vânzare, activități de intermediere, lucrări de fundații, instalare și orice activitate legată de achiziționarea de active corporale, inclusiv proiectarea, pregătirea, dispunerea, obținerea de împrumuturi și contractarea de asigurări); investițiile includ, de asemenea, activități care au ca efect reclasificarea unui activ corporal existent, schimbarea scopului său, conversia sau creșterea directă a duratei sale de viață utilă sau a capacității sale, împreună cu celelalte activități enumerate mai sus și legate de această activitate.

- (14) Prin urmare, Comisia consideră, cu titlu preliminar, că măsurile contestate par să nu se justifice prin natura sau mecanismul general al sistemului fiscal și că nu sunt compatibile cu piața internă.

3.2. Observațiile părților interesate

- (15) Comisia a primit observații formulate de două părți interesate, care au salutat decizia de inițiere a procedurii și au fost de acord cu concluziile preliminare ale Comisiei privind evaluarea ajutorului de stat. Cele două părți și-au exprimat preocupările referitoare la posibilele modificări ale legii în cauză sau la orice alte măsuri similare ce ar putea fi adoptate de autoritățile ungare.
- (16) Una dintre părțile interesate a subliniat că reducerea obligațiilor fiscale în cazul anumitor investiții s-ar aplica exclusiv pentru investițiile în Ungaria, întrucât, în conformitate cu reglementările fiscale ungare în materie de accize, pentru ca o întreprindere să fie autorizată să comercializeze sau să fabrice tutun în Ungaria, aceasta trebuie înființată și trebuie să aibă sediul social în Ungaria. Prin urmare, investițiile luate în considerare în sensul legii sunt investițiile realizate în Ungaria fie de întreprinderi ungare deținute de cetățeni unguri, fie de filiale din Ungaria ale unor societăți multinaționale străine.

3.3. Poziția autorităților ungare

- (17) Autoritățile ungare nu sunt de acord cu constatările Comisiei potrivit cărora măsurile contestate ar constitui ajutor de stat. În esență, acestea susțin că măsurile nu sunt selective. În ceea ce privește caracterul progresiv al cotelor contribuției, autoritățile ungare susțin că, în ceea ce privește sarcina publică, cadrul de referință este reprezentat de baza de impozitare și de cota de impozitare (ce cuprinde un sistem de cote de impozitare progresivă) și că societățile care se găsesc în aceeași stare de fapt sunt cele a căror cifră de afaceri este aceeași. În acest sens, în cadrul sistemului de impozitare progresivă ce aplică tranșe de impozitare, entitățile cu aceeași bază de impozitare estimată sunt supuse aceleiași cote de impozitare, iar cuantumul calculat al impozitului este, de asemenea, identic. Prin urmare, în opinia autorităților ungare, sistemul de impozitare progresivă nu creează o diferențiere, întrucât întreprinderile aflate în aceeași situație de fapt și de drept sunt supuse aceleiași cote de impozitare, sistemul neavând, așadar, un caracter selectiv.
- (18) În ceea ce privește reducerea obligațiilor fiscale în cazul investițiilor, autoritățile ungare argumentează că legea nu face distincție în funcție de tipul sau de valoarea investiției și nu se creează diferențe între operatorii care realizează o investiție. Întreprinderile care fac investiții în quantum egal se află în aceeași situație de fapt și de drept. Autoritățile subliniază faptul că reducerea nu se aplică exclusiv investițiilor realizate în Ungaria și că, în vederea calculării cotei, poate fi luată în considerare valoarea tuturor investițiilor asumate. Autoritățile din Ungaria menționează, de asemenea, că la calcularea valorii investiției se ia în considerare definiția conceptului de „investiție” și calculul valorii investiției în conformitate cu legea contabilității, care depășește domeniul de aplicare al legii privind contribuția la asigurările de sănătate a întreprinderilor din sectorul tutunului.

3.4. Reacția Ungariei la observațiile părților interesate

- (19) Ungaria nu a reacționat la observațiile părților interesate, care i-au fost transmise prin scrisoarea din 20 octombrie 2015.

4. EVALUAREA AJUTORULUI

4.1. Prezența ajutorului de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE

- (20) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, „[cu excepția derogărilor prevăzute de tratate, sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre]”.
- (21) Prin urmare, pentru ca o măsură să fie considerată ajutor de stat în sensul acestei prevederi, trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții: (i) măsura trebuie să fie imputabilă statului sau finanțată prin intermediul resurselor de stat; (ii) măsura trebuie să confere un avantaj beneficiarului; (iii) acest avantaj trebuie să fie selectiv; și (iv) măsura trebuie să denatureze sau să constituie o amenințare de denaturare a concurenței și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.

4.1.1. Resurse de stat și imputabilitatea statului

- (22) Pentru a constitui ajutor de stat, o măsură trebuie să fie finanțată din resurse de stat și să fie imputabilă unui stat membru.
- (23) Dat fiind că măsurile contestate au la bază o lege promulgată de Parlamentul Ungariei, acestea sunt în mod evident imputabile statului ungar.
- (24) În ceea ce privește finanțarea măsurii prin intermediul resurselor de stat, în cazul în care rezultatul unei măsuri este renunțarea de către stat la venituri pe care, altfel, în condiții normale, ar trebui să le încaseze de la o întreprindere, această condiție este, de asemenea, îndeplinită ⁽⁵⁾. În cazul de față, statul ungar renunță la resurse pe care în mod contrar ar trebui să le colecteze de la întreprinderile cu un nivel mai scăzut al cifrei de afaceri (așadar, întreprinderile mai mici), în cazul în care acestea ar fi fost supuse aceluiași contribuții la asigurările de sănătate ca și întreprinderile cu un nivel mai ridicat al cifrei de afaceri (cu alte cuvinte, întreprinderile mai mari).

4.1.2. Avantajul

- (25) Conform jurisprudenței instanțelor europene, noțiunea de „ajutor” include nu numai prestațiile pozitive, ci și măsurile care, sub diverse forme, reduc taxele incluse în mod normal în bugetul unei întreprinderi ⁽⁶⁾. Avantajul poate fi acordat prin diferite tipuri de reducere a sarcinii fiscale a întreprinderii și, în special, printr-o reducere a ratei de impozitare aplicabile, a bazei de impozitare sau a cuantumului impozitului datorat ⁽⁷⁾. Cu toate că o măsură de reducere a impozitului nu implică un transfer pozitiv de resurse de la stat, aceasta ar crea un avantaj în virtutea faptului că pune întreprinderile cărora li se aplică într-o situație financiară mai favorabilă decât a celorlalți contribuabili și conduce la o pierdere de venituri pentru stat ⁽⁸⁾.
- (26) Legea în cauză stabilește cote progresive de impozitare care se aplică cifrei de afaceri anuale obținute din producția și comercializarea produselor din tutun în Ungaria, în funcție de intervalele în care se situează cifra de afaceri a unei întreprinderi. Caracterul progresiv al acestor cote de impozitare are ca efect faptul că procentul taxei încasate în raport cu cifra de afaceri a întreprinderii crește progresiv în funcție de intervalele în care se încadrează cifra de afaceri a unei întreprinderi. Acest lucru are drept rezultat faptul că întreprinderile cu o cifră de afaceri scăzută (întreprinderile mai mici) sunt impozitate la o cotă medie substanțial mai mică decât întreprinderile cu o cifră de afaceri mare (întreprinderile mai mari). Aplicarea unui impozit considerabil mai redus diminuează costurile pe care trebuie să le suporte întreprinderile cu o cifră de afaceri scăzută, în comparație cu întreprinderile cu o cifră de afaceri mare, ceea ce, prin urmare, constituie un avantaj în favoarea întreprinderilor mai mici față de întreprinderile mai mari în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.
- (27) În mod similar, posibilitatea de a reduce obligațiile fiscale ale unei întreprinderi, în temeiul legii în cauză, cu până la 80 % în cazul investițiilor efectuate în anul fiscal, constituie un avantaj în favoarea întreprinderilor care au realizat astfel de investiții, deoarece le reduce baza de impozitare și, deci, sarcina fiscală în comparație cu alte întreprinderi care nu pot beneficia de această reducere.

4.1.3. Selectivitate

- (28) O măsură este selectivă atunci când favorizează anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. Pentru schemele fiscale, Curtea de Justiție a stabilit că selectivitatea măsurii ar trebui, în principiu, să fie evaluată prin intermediul unei analize în trei etape ⁽⁹⁾. În primul rând, este identificat un regim fiscal comun sau normal aplicabil în statul membru: „sistemul de referință”. În al doilea rând, trebuie să se stabilească dacă o anumită măsură constituie o derogare de la sistemul respectiv în măsura în care face

⁽⁵⁾ Cauza C-83/98 P, *Franța/Ladbroke Racing Ltd și Comisia*, EU:C:2000:248, punctele 48-51. În același mod, o măsură prin care se acordă anumitor întreprinderi o reducere a impozitelor sau o amânare la plata impozitului datorat în mod normal poate constitui ajutor de stat; a se vedea cauzele conexe C-78/08-C-80/08, *Paint Graphos și alții*, punctul 46.

⁽⁶⁾ Cauza C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, EU:C:2001:598, punctul 38.

⁽⁷⁾ A se vedea cauza C-66/02, *Italia/Comisia*, EU:C:2005:768, punctul 78; cauza C-222/04, *Cassa di Risparmio di Firenze și alții*, EU:C:2006:8, punctul 132; cauza C-522/13, *Ministerio de Defensa și Navantía*, EU:C:2014:2262, punctele 21-31. A se vedea, de asemenea, punctul 9 din Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor privind ajutorul de stat în cazul măsurilor referitoare la impozitarea directă a activităților economice (JO C 384, 10.12.1998, p. 3).

⁽⁸⁾ Cauzele conexe C-393/04 și C-41/05, *Air Liquide Industries Belgium*, EU:C:2006:403 și EU:C:2006:216, punctul 30, și cauza C-387/92, *Banco Exterior de España*, EU:C:1994:100, punctul 14.

⁽⁹⁾ A se vedea, de exemplu, cauza C-279/08 P, *Comisia/Țările de Jos (NOx)*, EU:C:2011:551; cauza C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, EU:C:2001:598, cauzele conexe C-78/08-C-80/08, *Paint Graphos și alții*, EU:C:2011:550, cauza C-308/01, *GIL Insurance*, EU:C:2004:252.

distincție între operatorii economici care, prin prisma obiectivelor inerente sistemului, se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă. În cazul în care măsura în cauză nu constituie o derogare de la sistemul de referință, ea nu este selectivă. În cazul în care măsura este selectivă (fiind, prin urmare, selectivă *prima facie*), trebuie să se stabilească, în cea de a treia etapă a analizei, dacă măsura de derogare este justificată de natura sau de regimul general al sistemului fiscal de referință ⁽¹⁰⁾. În cazul în care o măsură selectivă *prima facie* se justifică prin natura sau regimul general al sistemului, aceasta nu va fi considerată selectivă și, prin urmare, nu intră în sfera de aplicare a articolului 107 alineatul (1) din tratat.

4.1.3.1. Sistemul de referință

- (29) În speță, sistemul de referință reprezintă aplicarea unei contribuții speciale la asigurările de sănătate pentru întreprinderi în raport cu cifra de afaceri pe care o obțin din producția și comercializarea produselor din tutun în Ungaria. Comisia nu consideră că structura progresivă a contribuției la asigurările de sănătate poate să facă parte din sistemul de referință respectiv.
- (30) După cum a statuat Curtea de Justiție ⁽¹¹⁾, nu este întotdeauna suficient ca analiza selectivității să se limiteze la stabilirea faptului că o măsură constituie o derogare de la sistemul de referință, astfel cum este definit acesta de către statul membru. Este necesar, de asemenea, să se evalueze dacă limitele sistemului respectiv au fost concepute de statul membru în mod coerent sau, dimpotrivă, într-un mod clar arbitrar sau pătător, pentru a favoriza anumite întreprinderi în raport cu altele. În caz contrar, în loc să stabilească normele generale aplicabile tuturor întreprinderilor, de la care se face o derogare pentru anumite întreprinderi, statul membru ar putea obține același rezultat, eludând normele în materie de ajutor de stat, prin ajustarea și combinarea normelor sale astfel încât însăși aplicarea acestora să conducă la o sarcină fiscală diferită pentru întreprinderi diferite ⁽¹²⁾. Este deosebit de important să se reamintească, în acest sens, că Curtea de Justiție a susținut în mod constant că articolul 107 alineatul (1) din tratat nu face distincție între măsurile de intervenție a statului în ceea ce privește cauzele sau obiectivele acestora, ci le definește în funcție de efectele lor, așadar, independent de tehnicile utilizate ⁽¹³⁾.
- (31) Întrucât aplicarea unei cote unice de impozitare percepute pentru cifra de afaceri anuală obținută din producția și comercializarea produselor din tutun în Ungaria constituie un mijloc adecvat de colectare a fondurilor destinate finanțării sistemului de sănătate, structura de impozitare progresivă introdusă de legea în cauză pare concepută în mod intenționat de Ungaria pentru a favoriza anumite întreprinderi în detrimentul altora. În conformitate cu structura de impozitare progresivă introdusă în temeiul legii în cauză, întreprinderile vizate de impozit sunt supuse unor cote de impozitare diferite care cresc progresiv până la nivelul de 4,5 %, în funcție de intervalele în care se înscrie cifra lor de afaceri. Prin urmare, o altă cotă medie de impozitare se aplică întreprinderilor care fac obiectul contribuției pentru asigurările de sănătate, în funcție de nivelul cifrei de afaceri a acestora (dacă acesta depășește pragurile stabilite prin legea în cauză).
- (32) Dat fiind că fiecare societate este impozitată la o cotă diferită, Comisia nu poate identifica o rată de referință unică în ceea ce privește contribuția la asigurările de sănătate. De asemenea, Ungaria nu a prezentat nicio cotă specifică drept cotă de referință sau cotă „normală” și, pe de altă parte, nu a explicat de ce o cotă mai mare ar fi justificată de circumstanțe excepționale pentru întreprinderile cu o cifră de afaceri mai mare și nici motivul pentru care întreprinderilor cu un nivel scăzut al cifrei de afaceri ar trebui să li se aplice cote mai mici.
- (33) Structura progresivă introdusă de lege are, deci, ca efect faptul că întreprinderile achită niveluri diferite de impozitare (exprimate ca procent din cifra de afaceri anuală globală a acestora), în funcție de dimensiune, întrucât valoarea cifrei de afaceri realizate de o întreprindere se corelează într-o oarecare măsură cu mărimea acestei întreprinderi. Cu toate acestea, obiectivul declarat al contribuției la sistemul de sănătate este colectarea de fonduri pentru sistemul de sănătate și creșterea calității serviciilor de sănătate din Ungaria, ținând cont de faptul că fumatul joacă un rol important în dezvoltarea a numeroase boli și contribuie în mod semnificativ la creșterea cheltuielilor de sănătate. Comisia consideră că structura progresivă a contribuției la asigurările de sănătate nu reflectă relația dintre generarea de efecte negative asupra sănătății de către comerțanții și producătorii de produse din tutun și cifra lor de afaceri.
- (34) Prin prisma acestui obiectiv, Comisia consideră că toți operatorii care fac obiectul acestei contribuții se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă, indiferent de cifra lor de afaceri, iar Ungaria nu a prezentat o justificare convingătoare pentru a face diferența între aceste tipuri de întreprinderi în contextul percepției contribuției la

⁽¹⁰⁾ Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor privind ajutorul de stat în cazul măsurilor referitoare la impozitarea directă a activităților economice.

⁽¹¹⁾ Cauzele conexe C-106/09 P-C-107/09 P *Comisia și Spania/Guvernul din Gibraltar și Regatul Unit*, EU:C:2011:732.

⁽¹²⁾ *Ibidem*, punctul 92.

⁽¹³⁾ Cauza C-487/06 P, *British Aggregates/Comisia*, EU:C:2008:757, punctele 85 și 89 și jurisprudența citată, și cauza C-279/08 P, *Comisia/Tările de Jos (NOx)*, EU:C:2011:551, punctul 51.

asigurările de sănătate. În această privință, Comisia face trimitere la considerentele 42-48 de mai jos. Prin urmare, Ungaria a conceput în mod intenționat contribuția la asigurările de sănătate în așa fel încât să favorizeze în mod arbitrar anumite întreprinderi, respectiv pe cele cu un nivel mai scăzut al cifrei de afaceri (așadar, întreprinderile mai mici), și să dezavantajeze altele, și anume întreprinderile mari ⁽¹⁴⁾.

- (35) Conceptul sistemului de referință este, prin urmare, selectiv, într-un mod care nu se justifică prin prisma obiectivului contribuției la asigurările de sănătate, acela de a colecta fonduri pentru sistemului de sănătate din Ungaria. În consecință, sistemul de referință corespunzător în prezenta cauză este impunerea unei contribuții la asigurările de sănătate pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea în Ungaria pe baza cifrei de afaceri, fără ca acest sistem să includă o structură de impozitare progresivă.

4.1.3.2. Derogarea de la sistemul de referință

- (36) În a doua etapă, este necesar să se stabilească dacă măsura constituie o derogare de la sistemul de referință în favoarea anumitor întreprinderi care se află într-o situație de fapt și de drept similară, având în vedere obiectivul intrinsec al sistemului de referință.
- (37) Astfel cum se explică la considerentul 31, obiectivul intrinsec al contribuției la asigurările de sănătate constă în finanțarea sistemului de sănătate și în creșterea calității serviciilor de asistență medicală în Ungaria. Astfel cum se explică la considerentul 34, toți operatorii care intervin în producția și comercializarea produselor din tutun ar trebui considerați ca aflându-se într-o situație de fapt și de drept comparabilă în raport cu obiectivul menționat, indiferent de dimensiune și de nivelul cifrei de afaceri.
- (38) Prin urmare, caracterul progresiv al structurii contribuției la asigurările de sănătate creează o diferențiere între întreprinderile care își desfășoară activitatea de producție și comercializare de produse din tutun în Ungaria, în funcție de dimensiune.
- (39) Într-adevăr, dat fiind caracterul progresiv al cotelor stabilite de legea în cauză, întreprinderile a căror cifră de afaceri se înscrie în intervale mai reduse fac obiectul unor impozite considerabil mai mici decât întreprinderile a căror cifră de afaceri se înscrie în intervale mai mari. Acest lucru are drept rezultat faptul că întreprinderile cu o cifră de afaceri scăzută fac obiectul unor cote de impozitare marginale considerabil mai mici, precum și al unui nivel considerabil mai scăzut al ratelor de impozitare medie în comparație cu alte întreprinderi cu o cifră de afaceri ridicată, fiind, prin urmare, impozitate mult mai puțin pentru desfășurarea acelorași activități. Prin urmare, Comisia consideră că structura cotei progresive introduse de legea în cauză reprezintă o derogare de la sistemul de referință care constă în impunerea unei contribuții la asigurările de sănătate pentru toți operatorii implicați în producția și comercializarea produselor din tutun în Ungaria, în favoarea întreprinderilor cu o cifră de afaceri mai scăzută.
- (40) În mod similar, posibilitatea de a reduce obligațiile fiscale ale unei întreprinderi în temeiul legii cu până la 80 % în cazul investițiilor stabilește o diferențiere între întreprinderile care au realizat investiții și cele care nu au făcut acest lucru. Cu toate acestea, având în vedere obiectivul intrinsec al contribuției la asigurările de sănătate identificat mai sus, întreprinderile care au realizat investiții și cele care nu au făcut acest lucru se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă, deoarece investițiile unei întreprinderi nu contribuie cu nimic la reducerea externalităților negative cauzate de fumat. Dimpotrivă, posibilitatea reducerii obligațiilor fiscale ale unei întreprinderi în cazul investițiilor, menită să crească capacitatea de producție și cea comercială a întreprinderii, pare să fie în contradicție cu obiectivul intrinsec al contribuției la asigurările de sănătate. Prin urmare, Comisia consideră că dispozițiile legii în cauză, care stabilesc reducerea obligațiilor fiscale în cazul investițiilor, introduc o diferențiere între întreprinderi care se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă din perspectiva obiectivului intrinsec al contribuției la asigurările de sănătate, instituind astfel o derogare de la sistemul de referință.
- (41) Prin urmare, Comisia consideră că măsurile sunt selective *prima facie*.

⁽¹⁴⁾ Cauzele conexe C-106/09 P-C-107/09 P, *Comisia și Spania/Guvernul din Gibraltar și Regatul Unit*, EU:C:2011:732. A se vedea de asemenea, prin analogie, cauza C-385/12, *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft.*, EU:C:2014:47, în care Curtea de Justiție a statuat: „Articolele 49 TFUE și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații a unui stat membru privind un impozit pe cifra de afaceri a comerțului cu amănuntul în magazine care obligă persoanele impozabile care sunt, în cadrul unui grup de societăți, «întreprinderi afiliate» în sensul acestei legislații să adune cifrele lor de afaceri în vederea aplicării unei cote în trepte intens progresive, iar apoi să repartizeze între ele, proporțional cu cifrele lor de afaceri reale, cuantumul impozitului astfel obținut, atunci când – ceea ce este de competența instanței de trimitere să verifice – persoanele impozabile care aparțin unui grup de societăți și care se încadrează în cea mai înaltă treaptă a impozitului special sunt «afiliate», în cea mai mare parte a cazurilor, unor societăți care au sediul în alt stat membru.”

4.1.3.3. Justificare

- (42) O măsură care constituie o derogare de la sistemul de referință nu este selectivă dacă se justifică prin natura sau regimul general al sistemului respectiv. Acest lucru este valabil în cazul în care ea rezultă din mecanismele inerente necesare pentru funcționarea și eficacitatea sistemului ⁽¹⁵⁾. Statului membru îi revine sarcina de a furniza o astfel de justificare. În acest scop, obiectivele de politică externă, cum ar fi obiectivele de politică regională, de mediu sau industrială, nu pot fi invocate de statele membre pentru a justifica tratamentul diferențiat acordat întreprinderilor în cadrul unui anumit regim.
- (43) Potrivit autorităților ungare, contribuția la asigurările de sănătate este impusă fabricării și comercializării de produse care reprezintă un risc pentru sănătate și nu este asociată profitului operatorilor economici, însă cota acestei contribuții depinde de capacitatea entităților impozabile. În opinia autorităților ungare, capacitatea de plată și gradul de risc generat de întreprinderi se reflectă în cota lor de piață și în poziția de lideri ai pieței, așadar în rolul lor de a orienta nivelul prețurilor mai curând decât în rentabilitatea lor. Profitul, ca bază de contribuție, constituie factorul cel mai puțin adecvat pentru exprimarea daunelor aduse sănătății care sunt provocate, prin activitatea lor, de cei care fac obiectul acestei contribuții. În plus, în comparație cu întreprinderile cu o cifră de afaceri scăzută, întreprinderile cu o cifră de afaceri mai mare și cu o cotă mai mare de piață sunt mult mai în măsură să influențeze piața unui produs decât diferența dintre cifrele lor de afaceri. Prin urmare, având în vedere obiectivul contribuției, acest fapt presupune că un operator economic care obține o cifră de afaceri mai mare pe piața produselor din tutun va genera, de asemenea, efecte negative ale fumatului asupra sănătății într-o pondere exponențial mai mare.
- (44) În speță, având în vedere creșterea relativă considerabilă a cotei de impozitare progresivă, Comisia consideră că, pentru impozitarea cifrei de afaceri, capacitatea de plată nu poate servi drept un principiu director. Spre deosebire de impozitele bazate pe profit ⁽¹⁶⁾, un impozit bazat pe cifra de afaceri nu ia în considerare costurile suportate pentru generarea acelei cifre de afaceri. Prin urmare, în lipsa unor dovezi specifice care să probeze contrariul, pare îndoielnic faptul că simpla valoare a cifrei de afaceri generate ca atare, indiferent de costurile suportate, reflectă capacitatea de plată a întreprinderii. În plus, Comisia nu are convingerea că, în comparație cu întreprinderile cu o cifră de afaceri scăzută, cele cu o cifră de afaceri mai mare sunt în măsură să influențeze piața produselor și să genereze în mod automat efecte negative mai puternice ale fumatului, la un asemenea nivel încât să se justifice aplicarea cotelor de impozitare progresivă în raport cu cifra de afaceri, astfel cum s-a stabilit prin legea respectivă.
- (45) În orice caz, Comisia consideră că, inclusiv în cazul în care capacitatea de plată și efectele negative asupra sănătății ar putea fi considerate principii inerente contribuției la asigurările de sănătate bazate pe cifra de afaceri, acest lucru ar putea justifica doar o rată de impozitare liniară, cu excepția cazului în care se demonstrează o sporire progresivă a capacității de plată și a efectelor negative asupra sănătății, odată cu creșterea cifrei de afaceri. Comisia consideră că impozitarea progresivă aplicată cifrei de afaceri nu poate fi justificată decât în cazul în care obiectivul specific urmărit prin impozitare necesită în mod real cote progresive, de exemplu, dacă se dovedește că externalitățile generate de o activitate pe care taxa ar trebui să o amelioreze cresc, de asemenea, în mod progresiv. Tiparul de creștere progresivă ar trebui, și el, justificat. În special, ar trebui să fie explicate motivele pentru care o cifră de afaceri de peste 60 de miliarde HUF produce un efect de 22 de ori mai mare asupra sănătății decât cel al unei cifre de afaceri de sub 30 de miliarde HUF. Ungaria nu a transmis nicio justificare în acest sens.
- (46) Comisia nu este convinsă că efectele nocive asupra sănătății, generate de producerea și comercializarea produselor din tutun, vor crește progresiv și corelat cu cifra de afaceri generată și în conformitate cu creșterile cotei de impozitare aplicabile în temeiul măsurii. De asemenea, condiția potrivit căreia cifra de afaceri realizată din activitățile de producere și comerț cu produse din tutun trebuie să reprezinte cel puțin 50 % din cifra de afaceri totală anuală realizată de întreprinderea care face obiectul contribuției la asigurările de sănătate pare a fi în contradicție cu justificarea impozitării progresive bazate pe efectele produselor din tutun asupra sănătății. Date fiind obiectivele contribuției, această cerință ar însemna că produsele din tutun comercializate de societățile pentru care activitățile de producere și comerț cu produse din tutun generează mai puțin de 50 % din cifra lor de afaceri nu au efecte negative asupra sănătății, spre deosebire de produsele comercializate de societățile în a căror cifră de afaceri se regăsește o pondere mai mare a veniturilor din astfel de produse. Prin urmare, această cerință pare să fie contrară obiectivului declarat al măsurii.
- (47) În ceea ce privește reducerea obligațiilor fiscale în cazul investițiilor, aceasta nu poate fi justificată prin natura și regimul general al sistemului fiscal. Comisia consideră că posibilitatea de a reduce obligațiile fiscale cu până la 80 % în cazul investițiilor nu este conformă cu obiectivul intrinsec al contribuției la asigurările de sănătate. Obiectivul acestuia este de a crea fonduri pentru sistemul de sănătate și de a îmbunătăți calitatea serviciilor de

⁽¹⁵⁾ A se vedea, de exemplu, cauzele conexe C-78/08-C-80/08, *Paint Graphos și alții*, EU:C:2011:550, punctul 69.

⁽¹⁶⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor privind ajutorul de stat în cazul măsurilor referitoare la impozitarea directă a activităților economice, punctul 24. Declarația cu privire la scopul de redistribuire care poate justifica o rată de impozitare progresivă este realizată în mod explicit doar în ceea ce privește impozitul pe profit sau venit (venitul net), nu în ceea ce privește impozitele pe cifra de afaceri.

sănătate, dat fiind faptul că fumatul joacă un rol important în dezvoltarea a numeroase boli și contribuie în mod semnificativ la creșterea cheltuielilor de sănătate. Prin urmare, Comisia consideră că posibilitatea reducerii obligațiilor fiscale în cazul investițiilor, menită să crească capacitatea de producție și cea comercială ale întreprinderii, contravine acestui obiectiv, întrucât, astfel cum s-a afirmat deja în considerentul 40, aceste investiții mai degrabă ar spori capacitatea de producție și cea comercială ale întreprinderii și, în consecință, externalitățile negative pe care contribuția la asigurările de sănătate își propune să le abordeze. În plus, o contribuție care are la bază impozitarea cifrei de afaceri ar trebui să nu ia în considerare eventualele costuri.

- (48) În consecință, Comisia nu consideră că măsurile sunt justificate prin natura și regimul general al sistemului fiscal. Prin urmare, ar trebui să se considere că măsurile oferă un avantaj selectiv întreprinderilor din sectorul tutunului cu un nivel mai scăzut al cifrei de afaceri (așadar, întreprinderile mai mici) și întreprinderilor care au realizat investiții eligibile pentru reducerea obligațiilor lor fiscale în temeiul legii privind contribuția la asigurările de sănătate.

4.1.4. Denaturarea concurenței și efectele asupra schimburilor comerciale din interiorul Uniunii

- (49) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, pentru ca o măsură să fie considerată ajutor de stat, ea trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența și să aibă un efect asupra schimburilor comerciale din interiorul Uniunii. Măsurile se aplică tuturor întreprinderilor care generează cifra de afaceri din producerea și comercializarea de produse din tutun în Ungaria. Sectorul tutunului din Ungaria este deschis concurenței și caracterizat prin prezența operatorilor din alte state membre, precum și a operatorilor internaționali, astfel încât orice ajutor în favoarea anumitor operatori din industrie este susceptibil să afecteze schimburile comerciale în interiorul Uniunii. Atât timp cât măsurile scutesc întreprinderile cu niveluri mai scăzute ale cifrei de afaceri și întreprinderile care realizează investiții eligibile pentru reducerea obligațiilor fiscale pe care, în caz contrar, ar fi fost obligate să le achite în cazul în care ar fi făcut obiectul aceleiași contribuții la asigurările de sănătate ca și întreprinderile cu un nivel ridicat al cifrei de afaceri, precum și întreprinderile care nu realizează investiții, ajutorul acordat în temeiul măsurilor respective constituie ajutor pentru funcționare, deoarece scutește întreprinderile în cauză de la plata unei taxe pe care, în mod normal, ar fi trebuit să o suporte în activitățile lor zilnice-de gestionare sau în activitățile lor obișnuite. Curtea de Justiție a susținut în mod constant faptul că ajutoarele de exploatare denaturează concurența⁽¹⁷⁾, astfel încât orice ajutor acordat acestor întreprinderi ar trebui considerat că denaturează sau amenință să denatureze concurența prin consolidarea poziției financiare a acestora pe piața tutunului din Ungaria. În consecință, măsurile denaturează sau amenință să denatureze concurența și să aibă un efect asupra schimburilor comerciale din interiorul Uniunii.

4.1.5. Concluzie

- (50) Având în vedere că sunt întrunite toate condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat, Comisia consideră că contribuția la asigurările de sănătate percepută întreprinderilor din sectorul tutunului, care stabilește o structură de impozitare progresivă pentru întreprinderile din sectorul tutunului și reducerea obligațiilor fiscale cu condiția realizării anumitor investiții, constituie un ajutor de stat în sensul dispoziției din tratat.

4.2. Compatibilitatea ajutorului cu piața internă

- (51) Ajutorul de stat trebuie să fie considerat compatibil cu piața internă în cazul în care acesta se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la articolul 107 alineatul (2) din tratat⁽¹⁸⁾ și poate fi considerat compatibil cu piața internă în cazul în care Comisia constată că se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la articolul 107 alineatul (3) din tratat⁽¹⁹⁾. Cu toate acestea, statului membru care acordă ajutorul îi revine sarcina de a dovedi că ajutorul de stat pe care îl acordă este compatibil cu piața internă, în conformitate cu articolul 107 alineatul (2) sau cu articolul 107 alineatul (3) din tratat⁽²⁰⁾.

⁽¹⁷⁾ Cauza C-172/03 *Heiser*, EU:C:2005:130, punctul 55. A se vedea de asemenea Hotărârea C-494/06 P, *Comisia/Italia și Wam, Rep.*, EU:C:2009:272, punctul 54 și jurisprudența citată), precum și C-271/13 P, *Rousse Industry/Comisia*, EU:C:2014:175, punctul 44. Cauzele conexe C-71/09 P, C-73/09 P-C-76/09 P *Comitato „Venezia vuole vivere” și alții/Comisia*, EU:C:2011:368, punctul 136. A se vedea, de asemenea, cauza C-156/98, *Germania/Comisia*, EU:C:2000:467, punctul 30 și jurisprudența citată.

⁽¹⁸⁾ Excepțiile prevăzute la articolul 107 alineatul (2) vizează: (a) ajutoarele cu caracter social acordate consumatorilor individuali; (b) ajutoarele destinate reparării pagubelor provocate de calamități naturale sau de alte evenimente extraordinare; (c) ajutoarele acordate economiei anumitor regiuni ale Republicii Federale Germania afectate de divizarea Germaniei.

⁽¹⁹⁾ Excepțiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) vizează: (a) ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea economică a regiunilor; (b) ajutoarele destinate să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun sau să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru; (c) ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice; (d) ajutoarele destinate să promoveze cultura și conservarea patrimoniului; (e) ajutoare stabilite prin decizie a Consiliului.

⁽²⁰⁾ Cauza T-68/03, *Olympiaki Aeroporia Ypiresies/Comisia*, EU:T:2007:253, punctul 34.

- (52) Comisia constată că autoritățile ungare nu au prezentat argumente care să explice de ce măsurile sunt compatibile cu piața internă și că Ungaria nu a prezentat observații pe marginea îndoielilor exprimate în decizia de inițiere a procedurii în ceea ce privește compatibilitatea măsurilor. Comisia consideră că nu se aplică niciuna dintre excepțiile prevăzute de dispozițiile tratatului, menționate anterior, întrucât măsurile nu par să încerce să îndeplinească niciunul dintre obiectivele enumerate în dispozițiile vizate. În consecință, măsurile nu pot fi declarate compatibile cu piața internă.

4.3. Recuperarea ajutorului

- (53) Plata contribuției la asigurările de sănătate de către întreprinderile din sectorul tutunului nu a fost niciodată notificată sau declarată compatibilă cu piața internă de către Comisie. Având în vedere că structura progresivă a contribuției la asigurările de sănătate și prevederile privind reducerea obligației fiscale cu condiția realizării unor anumite investiții constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat și „ajutor nou” în sensul articolului 1 litera (c) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului ⁽²¹⁾ și au fost puse în aplicare prin încălcarea obligației de *statu quo* prevăzute la articolul 108 alineatul (3) din tratat, aceste măsuri constituie, de asemenea, ajutor ilegal în sensul articolului 1 litera (f) din Regulamentul (UE) 2015/1589.
- (54) Ca o consecință a constatării faptului că măsurile constituie ajutor de stat ilegal și incompatibil, ajutorul trebuie recuperat de la beneficiari în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) 2015/1589.
- (55) Cu toate acestea, ca urmare a unui ordin de suspendare emis de Comisie în decizia de inițiere a procedurii, Ungaria a confirmat suspendarea punerii în aplicare a contribuției la asigurările de sănătate de către întreprinderile din sectorul tutunului.
- (56) Prin urmare, nu a fost acordat efectiv niciun ajutor de stat în temeiul măsurilor. Din acest motiv, recuperarea nu este necesară.

5. CONCLUZIE

- (57) Comisia constată că contribuția la asigurările de sănătate percepută întreprinderilor din sectorul tutunului, care stabilește o structură de impozitare progresivă pentru întreprinderile menționate, precum și reducerea obligațiilor fiscale cu condiția efectuării anumitor investiții constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat și că Ungaria a pus în aplicare în mod ilegal ajutorul în cauză, încălcând articolul 108 alineatul (3) din tratat.
- (58) Prezenta decizie nu aduce atingere eventualelor investigații referitoare la conformitatea măsurilor cu libertățile fundamentale prevăzute în tratat, în special libertatea de stabilire, astfel cum este garantată de articolul 49 din tratat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Structura cotelor de impozitare progresivă pentru întreprinderile din sectorul tutunului și dispozițiile privind reducerea obligațiilor fiscale cu condiția efectuării anumitor investiții, introduse de Ungaria prin Legea nr. XCIV din 2014 privind plata contribuției la asigurările de sănătate de către întreprinderile din sectorul tutunului constituie ajutor de stat care este incompatibil cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, fiind puse în aplicare în mod ilegal de către Ungaria, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat.

⁽²¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9).

Articolul 2

Ajutoarele individuale acordate în cadrul mecanismului menționat la articolul 1 nu constituie ajutor dacă, la momentul acordării, ele îndeplinesc condițiile prevăzute de un regulament adoptat în conformitate cu articolul 2 din Regulamentele (CE) nr. 994/98 ⁽²²⁾ sau (UE) 2015/1588 ⁽²³⁾ ale Consiliului, în funcție de regulamentul aplicabil la momentul acordării ajutorului.

Articolul 3

Ajutoarele individuale acordate în cadrul mecanismului menționat la articolul 1 care, la momentul acordării, îndeplinesc condițiile prevăzute de un regulament adoptat în temeiul articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 994/98, abrogat și înlocuit prin Regulamentul (UE) 2015/1588 sau prin orice altă schemă de ajutoare aprobată, sunt compatibile cu piața internă, până la intensitățile maxime ale ajutorului aplicabile tipului de ajutor respectiv.

Articolul 4

Ungaria anulează toate plățile restante din ajutorul acordat în cadrul mecanismului menționat la articolul 1, începând cu data adoptării prezentei decizii.

Articolul 5

Ungaria se asigură că prezenta decizie este pusă în aplicare în termen de patru luni de la data notificării prezentei decizii.

Articolul 6

(1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Ungaria trebuie să prezinte o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate și a celor planificate în vederea respectării prezentei decizii.

(2) Ungaria informează Comisia cu privire la evoluția măsurilor adoptate la nivel național în vederea punerii în aplicare a prezentei decizii. Ungaria transmite imediat, la solicitarea Comisiei, informațiile referitoare la măsurile adoptate deja și a celor planificate în vederea respectării prezentei decizii.

Articolul 7

Prezenta decizie se adresează Ungariei.

Adoptată la Bruxelles, 4 iulie 2016.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membru al Comisiei

⁽²²⁾ Regulamentul (CE) nr. 994/98 al Consiliului din 7 mai 1998 de aplicare a articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale (JO L 142, 14.5.1998, p. 1).

⁽²³⁾ Regulamentul (UE) 2015/1588 al Consiliului din 13 iulie 2015 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale (JO L 248, 24.9.2015, p. 1).

DECIZIA (UE) 2016/1847 A COMISIEI**din 4 iulie 2016****privind ajutorul de stat SA.41612 – 2015/C [ex SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)] pus în aplicare de Țările de Jos în favoarea clubului de fotbal profesionist MVV din Maastricht**

[notificată cu numărul C(2016) 4053]

(Numai versiunea în limba neerlandeză este autentică)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) din tratat ⁽¹⁾ și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

- (1) În 2010, Comisia a fost informată că Țările de Jos au pus în aplicare o măsură de ajutor pentru clubul de fotbal profesionist MVV din Maastricht. În 2010 și în 2011, Comisia a primit plângeri, de asemenea, cu privire la măsuri puse în aplicare în favoarea altor cluburi de fotbal profesionist din Țările de Jos, și anume Willem II din Tilburg, FC Den Bosch din 's-Hertogenbosch, PSV din Eindhoven și NEC din Nijmegen. Prin scrisoarea din 2 septembrie 2011, Țările de Jos au transmis Comisiei informații suplimentare privind măsura referitoare la MVV.
- (2) Prin scrisoarea din 6 martie 2013, Comisia a informat Țările de Jos că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din tratat în ceea ce privește măsurile de ajutor în favoarea Willem II, NEC, MVV, PSV și FC Den Bosch.
- (3) Decizia Comisiei de a iniția procedura (denumită în continuare „decizia de inițiere a procedurii”) a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsurile în cauză.
- (4) Țările de Jos au prezentat observații în cadrul procedurii privind măsura în favoarea MVV prin scrisorile din 31 mai 2013 și din 12 noiembrie 2013. De asemenea, Țările de Jos au răspuns la o solicitare de informații suplimentare prin scrisoarea din 26 martie 2014. La 13 iunie 2014, a avut loc o reuniune între serviciile Comisiei și municipalitatea din Maastricht, care a fost urmată de o scrisoare din 30 iulie 2014 din partea Țărilor de Jos.
- (5) Comisia nu a primit observații de la părțile interesate privind măsurile în favoarea MVV.
- (6) În urma deciziei de inițiere a procedurii și în acord cu Țările de Jos, anchetele referitoare la diferitele cluburi au fost derulate separat. Ancheta privind clubul MVV a fost înregistrată cu numărul de caz SA.41612.

⁽¹⁾ Decizia Comisiei în cazul SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN) – Ajutor acordat unor cluburi de fotbal profesionist din Țările de Jos în perioada 2008-2011 – Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO C 116, 23.4.2013, p. 19).

⁽²⁾ A se vedea nota de subsol 1.

2. DESCRIEREA DETALIATĂ A MĂSURII

2.1. Măsura și beneficiarul său

- (7) Federația națională de fotbal, Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond (denumită în continuare „KNVB”), reprezintă organizația-umbrelă pentru competițiile de fotbal profesionist și amator. În Țările de Jos, fotbalul profesionist este organizat în sistem dualist. În sezonul 2014/2015, la competiții au participat 38 de cluburi, dintre care 18 au jucat în liga superioară (*eredivisie*) și 20 în liga inferioară (*eerste divisie*).
- (8) Maastrichtse Voetbal Vereniging, denumită din 2010/2011 Maatschappelijke Voetbal Vereniging Maastricht (în continuare „MVV”) a fost fondată în 1908 și joacă meciuri acasă pe stadionul De Geusselt din Maastricht. În anul 2000, MVV a fost retrogradat din liga superioară în liga inferioară și nu a mai jucat într-un turneu european din 1970.
- (9) Structura juridică a MVV este cea a unei fundații, *Stichting MVV*. În conformitate cu informațiile prezentate de Țările de Jos, MVV este o întreprindere mică ⁽³⁾. În sezonul 2009/2010, întreprinderea avea 38 de angajați, iar în sezonul 2010/2011, 35 de angajați. Cifra sa de afaceri și bilanțul total au rămas cu mult sub nivelul de 10 milioane EUR în cei doi ani.
- (10) În primul trimestru al anului 2010, municipalitatea din Maastricht (denumită în continuare „municipalitatea”) a luat cunoștință de faptul că MVV se confrunta cu dificultăți financiare grave. Datoriile sale crescuseră la 6,5 milioane EUR, 1,7 milioane EUR din această sumă fiind datorate chiar municipalității sub forma unui împrumut subordonat. O inițiativă destinată evitării falimentului MVV a fost lansată de suporteri, companii și sponsori în aprilie 2010 („Initiatiefgroup MVV Maastricht”). Această inițiativă a implicat un plan de afaceri în vederea redresării situației financiare a MVV și transformării acestui club într-un club de fotbal profesionist viabil. Municipalitatea a fost de acord cu acest plan. În mai 2010, ca parte a unui acord al creditorilor, dar nu în cadrul unei proceduri oficiale de suspendare a plăților, municipalitatea a renunțat la creanța sa în valoare de 1,7 milioane EUR. De asemenea, aceasta a cumpărat cu 1,85 milioane EUR stadionul și terenurile de antrenament, care erau utilizate numai de MVV, dar se aflau în proprietatea economică a unui terț (fundația *Stichting Stadion Geusselt*), pe baza unei tranzacții care implica un contract de închiriere pe termen lung. Acest preț a fost stabilit pe baza unui raport de evaluare externă.
- (11) Țările de Jos nu au notificat Comisiei, în temeiul articolului 108 alineatul (3) din tratat, intenția lor de a renunța la creanța în valoare de 1,7 milioane EUR asupra clubului MVV și de a cumpăra stadionul de fotbal și terenurile de antrenament contra sumei de 1,85 milioane EUR.

2.2. Motive pentru inițierea procedurii

- (12) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a ajuns la concluzia preliminară că municipalitatea a oferit MVV un avantaj selectiv prin utilizarea resurselor de stat și, prin urmare, a acordat ajutor clubului de fotbal. Comisia a considerat că ambele măsuri au fost decise împreună și au fost strâns legate între ele. De asemenea, Comisia a considerat că măsurile de ajutor pentru cluburile de fotbal profesionist sunt susceptibile să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. În ceea ce privește remiterea de datorie de către municipalitate, Comisia nu a fost în măsură să concluzioneze, pe baza informațiilor disponibile, că acest comportament al municipalității este cel al unui creditor tipic în economia de piață. În ceea ce privește achiziționarea stadionului și a terenurilor de antrenament de la partea terță, Comisia nu a putut concluziona, în lipsa unui plan de afaceri credibil stabilit înainte de achiziționare, că acest comportament al municipalității este cel al unui investitor tipic în economia de piață. În cele din urmă, Comisia a solicitat informații detaliate referitoare la declarațiile făcute în Consiliul municipal, potrivit cărora randamentul generat de achiziționarea stadionului va fi transferat de partea terță (fundația *Stadium De Geusselt*) pentru a acoperi părți preferențiale ale datoriilor MVV, cum ar fi contribuțiile la pensii și impozitele.
- (13) Comisia constată că MVV se afla într-o situație financiară dificilă de mai mulți ani înainte de 2010. În sezonul 2007/2008, acesta a înregistrat o pierdere de 0,15 milioane EUR și avea un capital propriu negativ

⁽³⁾ La articolul 2 alineatul (2) din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36), o întreprindere mică este definită ca o întreprindere care are mai puțin de 50 de angajați și a cărei cifră de afaceri anuală nu depășește 10 milioane EUR.

(– 2,7 milioane EUR). În sezonul 2008/2009, MVV a înregistrat o pierdere de 1,1 milioane EUR și capitalul său propriu era de – 3,8 milioane EUR. Până în luna martie 2010 s-au înregistrat pierderi suplimentare în valoare de 1,3 milioane EUR, iar capitalul propriu a scăzut la – 5,17 milioane EUR. În aprilie 2010, MVV nu mai era în măsură să plătească salariile și nici alte cheltuieli curente și era, într-adevăr, în pragul falimentului.

- (14) Pe această bază, în decizia de inițiere a procedurii, Comisia a constatat că MVV se confrunta cu dificultăți financiare la momentul acordării ajutorului. Pentru evaluarea compatibilității ajutorului cu Liniile directoare din 2004 privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ⁽⁴⁾ (denumite în continuare „liniile directoare”), Comisia a solicitat informații cu privire la respectarea tuturor cerințelor prevăzute de liniile directoare.
- (15) În special, Comisia nu a putut verifica dacă au fost respectate condițiile prevăzute la punctele 34-37 din liniile directoare cu privire la natura și punerea în practică a unui plan de restructurare. De asemenea, Comisia nu a putut verifica dacă au fost adoptate măsuri compensatorii adecvate în sensul punctelor 38-42 din liniile directoare. În plus, trebuie să se demonstreze că ajutorul a fost limitat la minimumul necesar, că beneficiarul însuși a plătit o contribuție adecvată la restructurarea sa și că principiul „prima și ultima dată” va fi respectat.

3. OBSERVAȚIILE ȚĂRILOR DE JOS

- (16) În ceea ce privește măsurile adoptate în favoarea MVV, Țările de Jos nu au fost de acord că acestea constituie ajutor de stat. În opinia Țărilor de Jos, municipalitatea, întrucât avea de recuperat o creanță subordonată de la o companie aflată în pragul falimentului, a acționat în conformitate cu principiul creditorului în economia de piață prin renunțarea la creanța sa în 2010. Țările de Jos au menționat că simpla cerere oficială sau solicitarea falimentului de către un creditor ar fi dus imediat la faliment. Potrivit celor afirmate de Țările de Jos, în cazul falimentului MVV, cel mai probabil, municipalitatea nu ar fi recuperat în niciun caz nimic din împrumutul său subordonat. Creanța era subordonată și, prin urmare, avea un rang inferior creanțelor în valoare totală de aproximativ 3 milioane EUR [atât creanțe preferențiale („preferente”), cât și creanțe negarantate („concurrente”) din partea altor creditori]. Prin urmare, Țările de Jos au susținut că nu exista nicio probabilitate să obțină vreo despăgubire din valoarea împrumutului și că până și creditorii creanțelor „preferente” și „concurrente” au fost dispuși să renunțe la creanțe în contextul planului global de restructurare. În același timp, dacă municipalitatea nu ar fi renunțat la creanță în mai 2010 și, astfel, ar fi generat deschiderea unei proceduri oficiale de insolvență, MVV risca să își piardă licența pentru fotbal profesionist în conformitate cu normele KNVB. Nu exista nicio posibilitate ca această licență să fie transferată către un alt club.
- (17) În ceea ce privește achiziționarea stadionului De Geusselt și a terenurilor de antrenament utilizate de MVV, Țările de Jos au susținut că respectiva achiziția a avut loc la valoarea stabilită de către experți externi și că, prin urmare, era în conformitate cu principiul investitorului în economia de piață. Au fost evaluate dreptul la un contract de închiriere pe termen lung și valoarea clădirilor de pe teren. De asemenea, Țările de Jos au subliniat amplasarea strategică a stadionului în Maastricht și interesele municipalității în ceea ce privește (re)dezvoltarea substanțială de către aceasta a zonei De Geusselt, în care se află stadionul și terenurile de antrenament.
- (18) În mod alternativ, în opinia Țărilor de Jos, chiar și în cazul în care s-ar considera că au oferit un avantaj selectiv în favoarea MVV, măsurile nu ar denatura concurența și nici nu ar afecta schimburile comerciale dintre statele membre. Țările de Jos au subliniat poziția inferioară a MVV în clasamentul fotbalului profesionist național, fapt care a făcut ca participarea acestuia la competiții organizate la nivel european să fie foarte puțin probabilă. S-a afirmat, de asemenea, că Comisia nu a reușit să demonstreze că ajutorul acordat MVV ar denatura concurența sau ar afecta schimburile comerciale pe oricare dintre piețele menționate în decizia de inițiere a procedurii.
- (19) Ca argument secundar, Țările de Jos au declarat că, în cazul în care ar fi considerate ajutor de stat, măsurile ar fi compatibile cu piața internă. Aceste argumente s-au bazat, în primul rând, pe liniile directoare și, în al doilea rând, pe o evaluare a compatibilității realizată direct pe baza articolului 107 alineatul (3) literele (c) și (d) din tratat.

⁽⁴⁾ Comunicarea Comisiei – Liniile directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (JO C 244, 1.10.2004, p. 2). Aplicarea acestor linii directoare a fost prelungită prin Comunicarea Comisiei privind prelungirea aplicării Liniilor directoare comunitare din 1 octombrie 2004 privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (JO C 296, 2.10.2012, p. 3).

4. EVALUAREA MĂSURILOR

4.1. Existența unui ajutor de stat în conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat

- (20) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, ajutoarele de stat sunt ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre. Condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat sunt cumulative; prin urmare, pentru ca o măsură să fie considerată ajutor de stat trebuie să fie îndeplinite toate condițiile.
- (21) Pe baza deciziei de inițiere a procedurii, Comisia a evaluat decizia municipalității din 25 mai 2010 de a renunța la o creanță subordonată în valoare de 1,7 milioane EUR asupra clubului MVV și de a achiziționa stadionul De Geusselt și terenurile de antrenament ale MVV pentru suma de 1,85 milioane EUR. Țările de Jos susțin că ambele măsuri respectă principiul operatorului economic privat în economia de piață, prin urmare acestea nu ar trebui considerate ca implicând un ajutor de stat.
- (22) Comisia consideră – în conformitate cu jurisprudența relevantă ⁽⁵⁾ – că există o legătură necesară și indisolubilă între cele două măsuri. Pentru a ajunge la această concluzie, Comisia a luat în considerare cronologia măsurilor respective, finalitatea lor și situația MVV la momentul adoptării de către municipalitate a deciziei de a-i acorda sprijin ⁽⁶⁾. Comisia observă, în primul rând, că cele două măsuri au fost prezentate împreună și au fost adoptate în cadrul aceleiași reuniuni a Consiliului municipal din 25 mai 2010. Obiectivul celor două măsuri este de a asigura salvarea MVV în viitorul imediat și ambele au fost discutate – în cadrul unei singure propuneri – ca parte a poziției municipalității privind planul de salvare elaborat de „Initiatiefgroep MVV Maastricht”. Prin urmare, Comisia este de părere că măsurile sunt strâns legate în ceea ce privește finalitatea lor și situația MVV la momentul respectiv, și anume asigurarea salvării MVV dată fiind situația financiară precară evidentă a acestuia.
- (23) Ambele măsuri au fost decise de municipalitate și au consecințe financiare pentru aceasta (în valoare de 3,55 milioane EUR). Prin urmare, măsurile respective implică utilizarea resurselor de stat, concluzie ce nu a fost contestată de Țările de Jos. Transferul resurselor de stat poate lua multe forme, cum ar fi subvențiile directe, împrumuturile, garanțiile, investițiile directe în capitalul întreprinderilor și prestațiile în natură. Renunțarea la creanțele statului și efectuarea de investiții în alte condiții decât cele de piață reprezintă, de asemenea, un transfer de resurse de stat.
- (24) În continuare, Țările de Jos și municipalitatea susțin că aceasta din urmă a acționat în conformitate cu principiul creditorului în economia de piață în ceea ce privește renunțarea la o creanță și în conformitate cu principiul investitorului în economia de piață în ceea ce privește achiziționarea stadionului și a terenurilor de antrenament și, prin urmare, nu au oferit MVV un avantaj economic necuvenit. Comisia nu este de acord cu această opinie din motivele prezentate în continuare.
- (25) Ori de câte ori situația financiară a unei întreprinderi se îmbunătățește ca urmare a intervenției statului, este prezent un avantaj. Pentru a evalua dacă acest avantaj este necuvenit, situația financiară a întreprinderii în urma punerii în aplicare a măsurii ar trebui comparată cu situația financiară a acesteia în cazul în care măsura nu ar fi fost acordată. Este cert că situația financiară a MVV s-a îmbunătățit în mod semnificativ prin măsurile care fac obiectul anchetei.

4.1.1. Renunțarea la împrumutul subordonat/creanța subordonată

- (26) Măsurile adoptate de municipalitate și de alți creditori importanți au permis MVV să își curețe bilanțul. Comisia remarcă faptul că ceilalți creditori importanți ai MVV, și anume cei cu creanțe care depășesc 150 000 EUR, au renunțat, de asemenea, la creanțe, iar creditorii mai mici au renunțat numai la o parte din creanțele lor. Aceste acțiuni, care au dus la renunțarea de către părți private la creanțe în valoare de 2,25 milioane EUR, precum și acțiunile întreprinse de municipalitate nu au avut loc în contextul unei proceduri oficiale de suspendare a plăților. Lipsa unui cadru oficial explică motivul pentru care, în cele din urmă, o minoritate a creditorilor, care dețineau creanțe în valoare de 145 347 EUR, nu au renunțat la creanțe, chiar dacă unii dintre aceștia au promis că vor face acest lucru. De asemenea, Comisia observă că alte creanțe la care s-a renunțat nu erau creanțe subordonate,

⁽⁵⁾ Cauza T-1/12, Franța/Comisia, ECLI:EU:T:2015:17, punctul 37 și urm., precum și jurisprudența menționată în cuprinsul lor (cauza T-11/95, BP Chemicals/Comisia).

⁽⁶⁾ Cauza BP Chemicals, ECLI:EU:T:1998:199, punctul 171.

astfel cum era cea deținută de municipalitate. Potrivit Țărilor de Jos, lipsa unei proceduri oficiale nu a avut o importanță semnificativă, în sensul că, pentru municipalitate, rezultatul măsurilor de soluționare a datoriilor era identic cu ceea ce s-ar fi întâmplat în cadrul unei proceduri oficiale de suspendare a plăților în temeiul dreptului național privind falimentul, și anume alți creditori ar fi putut fi obligați să încheie un acord al creditorilor, care, în cazul municipalității, ar fi dus oricum la pierderea totală a împrumutului (subordonat).

- (27) Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat deja în decizia de inițiere a procedurii, Comisia constată că trei creditori nu au renunțat integral la creanțele lor, însă le-au transformat în creanțe asupra posibilelor plăți de transfer viitoare efectuate către MVV pentru jucătorii care părăsesc clubul. În această privință, Țările de Jos au indicat faptul că cei trei creditori dețineau creanțe preferențiale și creanțe garantate în valoare de 1,135 milioane EUR. Prin urmare, aceștia ar fi avut mai multe șanse de a recupera cel puțin o parte din creanțele lor în cazul unei proceduri oficiale de faliment comparativ cu alți creditori care dețineau creanțe negarantate, fără a mai vorbi de municipalitate care deținea o creanță subordonată. Comisia consideră că, deși municipalitate nu a acordat împrumutul în aceleași condiții, un investitor privat nu ar fi renunțat integral la creanța sa sau cel puțin ar fi obținut – sau ar fi încercat să obțină – un fel de garanție (posibilă) pentru renunțarea la un împrumut atât de mare, chiar dacă șansele de rambursare erau scăzute. În plus, Comisia menționează că municipalitatea ar fi putut asigura un avantaj de la alți creditori, în cazul în care, întradevăr, planul de salvare s-ar fi bazat și pe participarea municipalității. Prin urmare, Comisia consideră că renunțarea completă de către municipalitate la împrumut fără nicio condiție sau garanție nu este compatibilă cu principiul creditorului în economia de piață.
- (28) În ceea ce privește decizia de a participa la un acord al creditorilor în afara unei proceduri oficiale de suspendare a plăților, Țările de Jos au arătat că KNVB ar fi retras autorizația MVV de a juca fotbal profesionist în cazul unei proceduri oficiale de suspendare a plăților. O suspendare oficială a plăților nu a fost, prin urmare, considerată ca fiind în interesul municipalității și nici al marii majorități a celorlalți creditori. Așadar, acest aspect nu face, în sine, ca poziția municipalității să fie diferită de cea a celorlalți creditori.
- (29) În acest context, autoritățile neerlandeze fac referire la partea din decizia de inițiere a procedurii în care Comisia a concluzionat că măsurile adoptate de municipalitatea din Arnhem în favoarea clubului de fotbal Vitesse nu constituie ajutor de stat: principiul egalității de tratament impune aprecierea situației în același mod ca în cazul municipalității din Arnhem, și anume ca fiind în conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, întrucât deciziile municipalității ar fi respectat principiul creditorului privat. În acest sens, Comisia remarcă faptul că fiecare caz trebuie să fie evaluat pe baza aspectelor individuale. În cazul Arnhem/Vitesse, condițiile stabilite în acordul creditorilor implicau o egalitate deplină între pozițiile respective ale municipalității și ale celorlalți creditori (fiecare va primi 12 % din creanțele lor neîncasate), situație care nu este valabilă în cazul Maastricht/MVV: ceilalți creditori (creanțe preferențiale) ar putea beneficia, în schimbul renunțării la creanțele lor, de venituri posibile provenite din transferurile de jucători, această situație nefiind valabilă și în cazul municipalității din Maastricht.
- (30) Celelalte motive invocate de Țările de Jos în ceea ce privește consecințele socioeconomice ale falimentului MVV nu pot fi luate în considerare în cadrul evaluării principiului investitorului în economia de piață.
- (31) În primul rând, consecințele socioeconomice ale unui eventual faliment al MVV se referă la rolul municipalității ca autoritate publică, și nu la o poziție a unui investitor privat. Deși municipalitatea ar fi putut avea o poziție de investitor în zona *De Geusselt*, astfel cum se menționează în procesul-verbal al Consiliului municipal din 25 mai 2010, aceste interese fac parte dintr-o serie mai amplă de interese referitoare la alte obiective de politică generală, cum ar fi dezvoltarea infrastructurii și dezvoltarea economică a zonei, politica municipalității în domeniul sportului și parteneriatul municipal. Prin urmare, renunțarea la rambursarea împrumutului – la momentul la care a fost efectuată – nu a fost legată de un interes comercial privat al municipalității în calitate de proprietar al terenului ori de întreprindere sau a fost numai parțial legată de acest interes. În măsura în care au existat interese comerciale, Țările de Jos nu au furnizat niciun detaliu referitor la ceea ce vizau acestea. În al doilea rând, se remarcă faptul că renunțarea la rambursarea împrumutului ca atare nu ar fi împiedicat falimentul MVV: erau necesare mai multe măsuri de sprijin, cum ar fi achiziționarea stadionului și a terenurilor de antrenament pe care Comisia nu o consideră a fi în conformitate cu principiul investitorului în economia de piață. Astfel cum s-a explicat mai sus, măsurile trebuie evaluate împreună.
- (32) Din aceste motive, Comisia concluzionează că municipalitatea, atunci când a decis să renunțe la creanța sa în valoare de 1,7 milioane EUR în mai 2010, nu a acționat ca un operator economic privat în economia de piață. Această concluzie se bazează, de asemenea, pe faptul că renunțarea la rambursarea împrumutului trebuie evaluată împreună cu achiziționarea stadionului și a terenurilor de antrenament, care, în opinia Comisiei, nu este conformă cu principiul investitorului în economia de piață, astfel cum se explică în cele ce urmează.

4.1.2. Achiziționarea stadionului și a terenurilor de antrenament

- (33) Municipality nu numai că a renunțat la o creanță subordonată asupra MVV, ci și a achiziționat stadionul *De Geusselt* și terenurile de antrenament ale clubului, *Klein Geusselt*, această achiziție făcând, de asemenea, parte din planul general de salvare și restructurare a MVV. Țările de Jos susțin că această achiziție nu constituie ajutor de stat, deoarece a avut loc în condițiile pieței. Argumentul se bazează pe Comunicarea Comisiei privind elementele de ajutor de stat în vânzările de terenuri și clădiri de către autoritățile publice ⁽⁷⁾ (denumită în continuare „Comunicarea privind vânzările de terenuri”), precum și pe principiul investitorului în economia de piață, conform căruia măsurile financiare ale autorităților publice referitoare la o întreprindere nu pot fi considerate a oferi un avantaj unei întreprinderi în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, în cazul în care măsurile respective ar fi fost acceptabile și pentru alți operatori în condiții identice. În ceea ce privește Comunicarea privind vânzările de terenuri, Țările de Jos recunosc faptul că această comunicare se referă la vânzarea de terenuri, iar nu la achiziționarea de bunuri imobiliare, dar consideră că aceasta se aplică prin analogie.
- (34) Comisia observă că prețul de achiziție de 1,85 milioane EUR a fost stabilit pe baza unui raport de expertiză externă, care a fost prezentat Comisiei (raport realizat de evaluatori din cadrul Van Der Horst Taxateurs, iunie 2010). De asemenea, Comisia remarcă faptul că municipalitatea deținea deja terenul pe care era construit stadionul. Aceasta a achiziționat stadionul și celelalte active, dar și dreptul de închiriere pe termen lung a terenurilor (*recht van erfpacht*). [...] ^(*) Prețul de 1,85 milioane EUR include terenurile de antrenament care nu au fost cuprinse în raportul de expertiză. Se remarcă faptul că raportul de expertiză nu precizează identitatea cumpărătorului.
- (35) Comisia observă, în primul rând, că motivele municipalității pentru achiziționarea stadionului au inclus considerațiile referitoare la „sănătatea publică” și la „coeziunea socială”, dat fiind că aceasta dorea să mențină și să dezvolte un „spațiu dedicat sportului” în zona *De Geusselt* ⁽⁸⁾. Aceste obiective de politică nu ar face parte dintr-o decizie de investiție a unui investitor în economia de piață și, prin urmare, municipalitatea nu pot fi asimilate unui operator economic privat în economia de piață. În al doilea rând, Comisia nu este de acord cu faptul că un operator economic privat în economia de piață ar fi dispus să achiziționeze stadionul de fotbal la valoarea de înlocuire a acestuia. Spre deosebire de terenuri sau alte bunuri, un stadion de fotbal este un activ productiv care poate fi utilizat pentru a genera venituri, dar care implică, de asemenea, costuri de întreținere. Un operator privat în economia de piață ar achiziționa un astfel de stadion numai pe baza unui plan de afaceri care să demonstreze probabilitatea ridicată a unei utilizări suficient de rentabile. Acest plan de afaceri ar determina, de asemenea, prețul la care un investitor privat ar fi dispus să achiziționeze stadionul. Municipality nu a avut un astfel de plan de afaceri, nici înainte de achiziție, nici atunci când a hotărât să achiziționeze stadionul. De fapt, în mai 2010, Consiliul municipal a fost informat de Comitetul executiv municipal că va fi elaborat un plan de exploatare ulterioară a stadionului ca facilitate multifuncțională. Un astfel de plan a fost, într-adevăr, prezentat Consiliului municipal, dar în decembrie 2010. Comisia ia act de faptul că, în mai 2010, la momentul adoptării deciziei de a achiziționa stadionul, municipalitatea a estimat costul anual al întreținerii stadionului la 380 000 EUR, în timp ce chiria anuală aplicată MVV era de 75 000 EUR ⁽⁹⁾. Diferența de 305 000 EUR ar fi finanțată prin venituri din chirii de la alte evenimente sau ar fi acoperită de municipalitate. În timp ce prețul de achiziție a fost stabilit astfel încât să țină seama de potențialele pierderi generate de prețul scăzut de închiriere oferit MVV, nu se poate concluziona că un operator privat în economia de piață s-ar fi implicat într-un contract supus unui risc mare de pierderi. Raportul prezentat Consiliului municipal în decembrie 2010 confirmă faptul că „în situația actuală, exploatarea comercială sau care să acopere costurile a stadionului nu este posibilă”. În iunie 2012, în cadrul unui raport întocmit de Curtea de Conturi municipală ⁽¹⁰⁾ s-a constatat că exploatarea stadionului continua să genereze pierderi.
- (36) În plus, în ceea ce privește vânzarea în situația de urgență în care se afla MVV, ar fi fost de așteptat ca un operator de pe piață să utilizeze aspectul temporal ca motiv pentru a obține un preț mai bun decât valoarea estimată de un evaluator. Acesta nu a fost cazul pentru municipalitate, care a considerat pur și simplu valoarea stabilită de evaluator drept „realistă”.
- (37) Această concluzie nu este modificată de interesul specific al municipalității în ceea ce privește planurile de dezvoltare a zonei *De Geusselt*. În planul de salvare, astfel cum a fost formulat în 2010, Țările de Jos nu au indicat niciun plan de achiziționare sau un calcul, anterior lunii iunie 2010, al unei posibile achiziționări de către municipalitate. O astfel de evaluare anterioară achiziționării este totuși un demers așteptat din partea unui investitor în economia de piață.

⁽⁷⁾ JO C 209, 10.7.1997, p. 3.

^(*) Informații confidențiale.

⁽⁸⁾ Procesul-verbal al Consiliului municipal din 25 mai 2010, punctul 10. De asemenea, la punctul 5, deși municipalitatea a oferit drept motiv pentru achiziționarea stadionului consolidarea poziției sale în domeniul imobiliar, aceasta se referă, de asemenea, la alte efecte economice și societale pe care dorește să le obțină.

⁽⁹⁾ Un nou contract de închiriere a fost încheiat cu MVV la 21 iunie 2010.

⁽¹⁰⁾ Rekenkamer Maastricht, *De relatie tussen de gemeente Maastricht en MVV. Gat en in de defensie gedicht?*, iunie 2010.

- (38) Din toate aceste motive, Comisia concluzionează că, în 2010, atunci când a decis măsuri pentru achiziționarea stadionului și a terenurilor de antrenament, municipalitatea nu a acționat așa cum ar fi procedat un operator privat în economia de piață.

4.1.3. Impactul ajutorului asupra MVV

- (39) Avantajul oferit MVV a fost, în primul rând, eliberarea de datorie și, în al doilea rând, posibilitatea participării în continuare la meciurile de fotbal acasă, pe stadionul *De Geusselt*. Chiria lunară pentru utilizarea neexclusivă a ambelor facilități după achiziționarea lor de către municipalitatea s-a ridicat la 3 % din bugetul MVV sau cel puțin 75 000 EUR ⁽¹⁾. De asemenea, Comisia remarcă faptul că, în conformitate cu termenii contractului de vânzare-cumpărare, suma de 1,85 milioane EUR plătită de municipalitate ar fi utilizată de vânzător, partea terță *Stichting Stadion De Geusselt* ⁽²⁾, pentru a acoperi datoriile MVV în ceea ce privește impozitele, salariile jucătorilor și obligațiile de pensie; aceste datorii nu au fost incluse în acordul creditorilor. Suma de 1,85 milioane EUR este, într-adevăr, înregistrată ca venituri extraordinare în contabilitatea MVV pentru sezonul 2009/2010 cu explicația „contribuție din partea municipalității Maastricht” (*Bijdrage Gemeente Maastricht*). Veniturile din vânzări obținute de *Stichting Stadion De Geusselt* urmau, într-adevăr, să fie utilizate pentru reducerea datoriilor și restructurarea MVV (a se vedea scrisoarea din 9 iunie 2010 a fundației către municipalitate).
- (40) Țările de Jos au pus sub semnul întrebării impactul asupra pieței interne al oricărui ajutor destinat cluburilor de fotbal care nu participă la competiții la nivel european și, în special, destinat MVV. În această privință, Comisia subliniază că MVV este un potențial participant la turneele de fotbal europene din fiecare an. Deși este un club din liga secundară, MVV poate influența, în principiu, evoluția competiției pentru Cupa națională de fotbal și poate câștiga Cupa, fapt care i-ar permite să joace în Campionatul european în anul următor. În decursul unei perioade scurte, chiar și un club de fotbal cu poziție inferioară în clasament poate ajunge pe o poziție superioară ⁽³⁾. Comisia subliniază, în plus, faptul că, pe lângă participarea la competiții fotbalistice, cluburile de fotbal profesionist desfășoară activități economice pe mai multe piețe, cum ar fi piața transferurilor de jucători profesioniști, publicitate, sponsorizare, comercializare sau acoperire mediatică. Ajutorul acordat unui club de fotbal profesionist îi consolidează poziția pe fiecare dintre aceste piețe, majoritatea acestora acoperind mai multe state membre. Prin urmare, în cazul în care resursele de stat sunt utilizate pentru a oferi un avantaj selectiv unui club de fotbal profesionist, există probabilitatea ca un astfel de ajutor să aibă potențialul de a denatura concurența și de a afecta schimburile comerciale dintre statele membre în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat ⁽⁴⁾. Mai exact, în ceea ce privește MVV, în cursul anului 2010, mai mulți jucători ai MVV aveau cetățenia altor state membre, în special cetățenia belgiană.
- (41) Având în vedere cele de mai sus, Comisia concluzionează că renunțarea la rambursarea împrumutului și achiziționarea terenurilor de antrenament și a stadionului (totalizând 3,55 milioane EUR), constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. Compatibilitatea acestora cu piața internă va fi analizată în continuare.

4.2. Evaluarea în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat

- (42) Comisia trebuie să evalueze dacă măsurile de ajutor aplicate în favoarea MVV pot fi considerate compatibile cu piața internă. În conformitate cu jurisprudența Curții, este de competența statului membru să invoce eventualele motive de compatibilitate și să demonstreze că sunt îndeplinite condițiile pentru o astfel de compatibilitate ⁽⁵⁾.
- (43) Niciuna dintre derogările menționate la articolul 107 alineatul (2) din tratat nu se aplică măsurii de ajutor în cauză. Nici Țările de Jos nu au susținut că aceasta ar fi situația.
- (44) În ceea ce privește derogările prevăzute la articolul 107 alineatul (3) din tratat, Comisia constată că niciuna dintre regiunile neerlandeze nu intră sub incidența excepției prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (a) din tratat. De asemenea, măsurile de ajutor în cauză nu promovează un proiect important de interes european comun și nici nu servesc la remedierea unei perturbări grave a economiei neerlandeze în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) litera (b) din tratat.

⁽¹⁾ Noua chirie a fost raportată la cifra de afaceri a MVV, fiind stabilită la un nivel minim de 75 000 EUR; în cazul în care MVV ar prospera, chiria va crește. Veniturile din închirierea stadionului în alte scopuri ar fi, de asemenea, colectate de municipalitate.

⁽²⁾ O fundație, care, conform Țărilor de Jos, este independentă de MVV și de municipalitatea Maastricht.

⁽³⁾ De altfel, această situație a fost demonstrată de un alt club de fotbal profesionist din Țările de Jos, PEC Zwolle, care a jucat, de asemenea, în liga secundară în perioada 2010/2011. PEC a fost promovat în prima ligă în sezonul 2012/2013 și în 2013/2014 a câștigat Cupa națională de fotbal, ceea ce i-a permis să joace la nivel european în 2014/2015.

⁽⁴⁾ Deciziile Comisiei referitoare la Germania din 20 martie 2013 privind *Multifunktionsarena der Stadt Erfurt* [cazul SA.35135 (2012/N)], punctul 12, și *Multifunktionsarena der Stadt Jena* [cazul SA.35440 (2012/N)], rezumatul comunicărilor în JO C 140, 18.5.2013, p. 1, și din 2 octombrie 2013 privind *Fußballstadion Chemnitz* [cazul SA.36105 (2013/N)], rezumatul comunicării în JO C 50, 21.2.2014, p. 1.

⁽⁵⁾ Hotărârea din 28 aprilie 1993 a Curții de Justiție în cauza C-364/90, Italia/Comisia, ECLI:EU:C:1993:157, punctul 20.

- (45) În ceea ce privește derogarea prevăzută la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, și anume ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun, Țările de Jos au argumentat că această derogare ar putea fi aplicată în cazul în care Comisia ar considera că măsurile în cauză constituie ajutor de stat. În această privință, Țările de Jos au susținut, de asemenea, că articolul 107 alineatul (3) litera (d) din tratat privind ajutoarele destinate să promoveze cultura sau conservarea patrimoniului coroborat cu articolul 165 din tratat trebuie luat în considerare în analiza Comisiei.
- (46) În evaluarea sa privind noțiunea „dezvoltarea de activități economice” în domeniul sportului, Comisia ține seama în mod corespunzător de articolul 165 alineatul (1) și de articolul 165 alineatul (2) ultima liniuță din tratat, care prevăd că Uniunea contribuie la promovarea obiectivelor europene ale sportului, având în vedere totodată caracterul specific, structurile bazate pe voluntariat, precum și funcția socială și educativă a sportului. Totuși, în tratat se face distincție între noțiunile de sport și cultură; prin urmare, articolul 107 alineatul (3) litera (d) din tratat nu poate servi drept bază pentru evaluarea compatibilității ajutorului acordat MVV.
- (47) Pentru evaluarea măsurilor de ajutor în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, Comisia a adoptat o serie de regulamente, cadre, orientări și comunicări privind formele de ajutor și scopurile sectoriale sau orizontale pentru care ajutorul este acordat. Având în vedere că MVV s-a confruntat cu dificultăți financiare la momentul adoptării măsurilor și că ajutorul a fost acordat de municipalitate pentru a elimina aceste dificultăți, Comisia consideră că este oportun să se evalueze dacă criteriile stabilite în liniile directoare ⁽¹⁶⁾ se pot aplica. În acest sens, Comisia remarcă faptul că liniile directoare nu exclud fotbalul profesionist. Această activitate economică este, prin urmare, reglementată de liniile directoare.
- (48) În iulie 2014, Comisia a publicat noi Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate ⁽¹⁷⁾. Acestea nu sunt însă aplicabile acestui ajutor nenotificat acordat în 2010. În conformitate cu punctul 137 din noile orientări, ele s-ar aplica în cazul oricărui ajutor pentru salvare sau de restructurare acordat fără aprobare prealabilă numai dacă ajutorul este acordat integral sau parțial după publicarea acestora în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În conformitate cu punctul 138 din noile orientări, în toate celelalte cazuri, Comisia va efectua analiza pe baza orientărilor care se aplicau la data acordării ajutorului. Prin urmare, în speță, analiza Comisiei se va baza pe Liniile directoare din 2004 (a se vedea considerentul 14 de mai sus).
- (49) În conformitate cu punctul 11 din liniile directoare, o întreprindere este considerată a fi în dificultate în cazul în care sunt prezente simptomele obișnuite ale unei întreprinderi aflate în dificultate, cum ar fi creșterea pierderilor, scăderea cifrei de afaceri, creșterea inventarelor pe stocuri, supracapacitate, flux de capital în declin, îndatorare crescută, creșterea comisioanelor financiare și scăderea sau dispariția valorii activului net. În cazuri foarte grave, o întreprindere poate să fi devenit deja insolubilă sau poate face obiectul procedurilor de insolvență colectivă prevăzute de legislația națională. După cum se menționează în considerentul 13 de mai sus, MVV avea capitaluri proprii negative încă din sezonul 2007/2008, iar în primul trimestru al anului 2010, capitalul propriu ajunsese la – 5,1 milioane EUR și datoriile sale totalizau 6,4 milioane EUR. Astfel cum au arătat Țările de Jos, în primăvara anului 2010, MVV era practic în faliment. Prin urmare, MVV era în mod clar o întreprindere în dificultate, în sensul liniilor directoare. Această situație nu este contestată de Țările de Jos. Așadar, compatibilitatea ajutorului de stat acordat MVV trebuie să fie evaluată pe baza liniilor directoare.
- (50) În secțiunea 3.2, liniile directoare prevăd că acordarea ajutorului trebuie să fie condiționată de punerea în aplicare a unui plan de restructurare. Cu toate acestea, în conformitate cu punctul 59 din liniile directoare, în cazul IMM-urilor (cum este și MVV), planul de restructurare nu trebuie să fie aprobat de către Comisie, deși acesta trebuie să îndeplinească condițiile stabilite la punctele 35, 36 și 37 din liniile directoare și să fie aprobat de statul membru în cauză și să fie comunicat Comisiei. Comisia remarcă faptul că Țările de Jos au comunicat un plan de restructurare care respectă condițiile prevăzute la punctele 34-37 din liniile directoare. Costurile globale de restructurare s-au ridicat la aproximativ 6 milioane EUR. În această privință, Comisia observă că decizia municipalității de a acorda ajutor MVV a fost supusă mai multor condiții. Aceste condiții au fost stabilite în planul de afaceri din 2010 la care se face referire în considerentul 10.
- (51) În această privință, Comisia constată că decizia municipalității de a renunța la rambursarea împrumutului și de a plăti pentru *De Geusselt* vine în urma unei analize cu privire la natura și cauzele dificultăților întâmpinate de MVV. Tranzacția s-a bazat pe o serie de condiții care vizează restabilirea viabilității pe termen lung a clubului într-o perioadă rezonabilă de trei ani și respectarea cerințelor KNVB privind continuarea utilizării licenței de către MVV pentru competiții profesionale. Planul de restructurare presupunea o nouă conducere și reduceri la nivelul personalului și al grupului de jucători. Planul de restructurare nu se bazează pe factori externi, pe care MVV îi

⁽¹⁶⁾ A se vedea nota de subsol 4.

⁽¹⁷⁾ Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate (JO C 249, 31.7.2014, p. 1).

poate viza, dar nu îi poate controla în totalitate, precum găsierea de noi sponsori și o creștere a numărului de spectatori. Se prevede îmbunătățirea continuă a situației financiare a clubului, precum și continuarea activității în calitate de club de fotbal profesionist. Dezvoltarea, astfel cum este prevăzută în considerentul de mai jos, arată că planul a fost, într-adevăr, realist.

- (52) Măsurile luate au fost necesare pentru restabilirea viabilității MVV. Sănătatea financiară a clubului a fost cu adevărat restabilă. Ca urmare a acestor măsuri, pe toată durata sezonului 2009/2010, MVV a înregistrat un profit de 3,9 milioane EUR și, pentru prima dată în ultimii ani, a avut un capital propriu pozitiv de 0,051 milioane EUR. Sezonul următor, 2010/2011, s-a încheiat cu un profit de 0,021 milioane EUR, iar capitalul propriu al MVV s-a ridicat la 0,072 milioane EUR. MVV a atins pragul de rentabilitate în 2011/2012. KNVB a modificat statutul financiar al MVV de la categoria 1 (nivel insuficient) la 3 (nivel adecvat) la începutul sezonului 2011/2012.

4.2.1. Măsuri compensatorii

- (53) Punctele 38-42 din liniile directoare prevăd că măsurile compensatorii trebuie luate de către beneficiar pentru a minimiza efectele de denaturare ale ajutorului și efectele nefavorabile ale acestuia asupra condițiilor schimburilor comerciale. Cu toate acestea, în conformitate cu punctul 41 din liniile directoare, această condiție nu se aplică în cazul întreprinderilor mici, cum ar fi MVV.

4.2.2. Ajutor limitat la minimum

- (54) De asemenea, Comisia remarcă faptul că planul de restructurare este în mare măsură finanțat de entități private externe, în plus față de economiile realizate pe plan intern, în conformitate cu punctele 43 și 44 din liniile directoare. Mai multe entități private au fost, de asemenea, de acord să renunțe la propriile creanțe. Contribuția globală din partea creditorilor și a municipalității la refinanțarea MVV era de aproximativ 5,8 milioane EUR (renunțări combinate la creanțe și achiziționarea stadionului și a contractului de închiriere pe termen lung). Contribuția entităților private care au renunțat la plata creanțelor, altele decât statul, s-a cifrat la 2,25 milioane EUR, depășind astfel nivelul de 25 % impus pentru întreprinderile mici.
- (55) Quantumul ajutorului era necesar. Conform planului de restructurare, acesta ar trebui să conducă la pierderi mai mici în sezoanele 2011/2012 și 2012/2013 și la rezultate pozitive moderate ulterior. Acest lucru nu i-ar fi permis MVV să cumpere noi jucători sau să îi atragă cu salarii mai mari.
- (56) Planul a fost conceput pentru a permite MVV să se relanseze, fără datorii, într-o formă simplificată și cu o nouă structură. Măsurile ar trebui să conducă la o situație financiară solidă a MVV, îndeplinind totodată cerințele KNVB. În această privință, Comisia reamintește că fiecare club de fotbal neerlandez profesionist primește o licență din partea KNVB, în temeiul căreia trebuie să respecte o serie de obligații. Una dintre obligații se referă la soliditatea financiară a clubului. În fiecare sezon, cluburile au obligația să prezinte rapoarte financiare până la 1 noiembrie, 1 martie și 15 iunie, care indică, printre altele, situația financiară actuală, precum și bugetul pentru sezonul următor. Pe baza acestor rapoarte, cluburile sunt împărțite în trei categorii (1: nivel insuficient, 2: nivel suficient, 3: nivel adecvat). Cluburile din categoria 1 pot fi obligate să prezinte un plan de îmbunătățire pentru a ajunge în categoria 2 sau 3. În cazul în care clubul nu respectă planul, KNVB poate aplica sancțiuni, inclusiv un avertisment oficial, reducerea punctelor obținute în competiții și – ca sancțiune de ultimă instanță – retragerea licenței. Un club de fotbal profesionist din Țările de Jos, care este declarat în faliment, își pierde licența. În cazul în care este fondat un club succesor, acesta nu va fi admis în mod direct în ligile de fotbal profesionist, ci va trebui să înceapă în a doua ligă superioară de fotbal amator.
- (57) Planul de restructurare a implicat o nouă conducere, o nouă structură, un nou nume, reduceri la nivelul salariilor și al personalului, inclusiv la nivelul grupului de jucători. Mai mulți jucători au fost transferați, contractele existente au fost fie reziliate, fie prelungite cu salarii mai mici, noi contracte au fost încheiate fără plăți de transfer sau au fost închiriați jucători de la alte cluburi și au fost încheiate contracte cu jucători amatori; această situație a condus la reducerea cu 40 % a costurilor cu personalul și cu jucătorii. După cum s-a descris în considerentul 26 și următoarele, alți creditori decât municipalitatea au renunțat la creanțe asupra MVV în valoare totală de 2,25 milioane EUR. Astfel, MVV a fost eliberat aproape integral de datoriile sale.
- (58) Comisia constată că planul de restructurare are în vedere cauzele dificultăților financiare ale MVV, în special costul cu jucătorii sub formă de salarii și plățile de transfer. Nu se poate aștepta ca un club de fotbal profesionist să își diversifice activitatea pe alte piețe în sensul liniilor directoare; cu toate acestea, se poate aștepta ca acesta să realizeze economii din activitatea sa de bază și MVV a procedat astfel. Țările de Jos au furnizat, de asemenea, o listă a măsurilor adoptate de MVV pentru a reduce alte costuri din exploatarea clubului. Planul de restructurare nu se bazează pe factori externi, pe care MVV îi poate viza, dar nu îi poate controla în totalitate, precum

găsirea de noi sponsori și o creștere a numărului de spectatori. Prin urmare, Comisia constată că punerea în aplicare a planului permite MVV să continue să funcționeze pe o bază solidă în fotbalul profesionist neerlandez, astfel cum a recunoscut și KNVB, care a acordat statutul de categoria 3. De asemenea, Comisia remarcă faptul că planul de restructurare este în mare măsură finanțat de entități private externe, în plus față de economiile realizate pe plan intern. Acesta îndeplinește cerința de la punctul 44 din liniile directoare, potrivit căreia, pentru o întreprindere mică precum MVV, cel puțin 25 % din costul de restructurare ar trebui să fie acoperit din contribuția proprie a beneficiarului, inclusiv dintr-o finanțare externă care demonstrează încredere în viabilitatea beneficiarului.

- (59) În plus, Țările de Jos au furnizat informații cu privire la activitățile suplimentare ale MVV restructurat în favoarea societății, inclusiv în favoarea mai multor școli din Maastricht și Euregio. Se poate declara că aceste activități au contribuit la funcția socială și educațională a sportului, după cum se prevede la articolul 165 din tratat.

Monitorizarea și raportul anual și principiul „prima și ultima dată”

- (60) Punctul 49 din liniile directoare prevede că statul membru prezintă, prin intermediul rapoartelor regulate și detaliate, informații cu privire la punerea în aplicare adecvată a planului de restructurare. Punctul 51 stabilește condiții mai puțin stricte pentru întreprinderile mici și mijlocii, potrivit cărora transmiterea anuală a unei copii din bilanș și din contul de venituri și pierderi este considerată, în mod normal, suficientă. Țările de Jos s-au angajat să prezinte aceste rapoarte. În conformitate cu liniile directoare, Țările de Jos s-au angajat să trimită un raport final privind finalizarea planului de restructurare.
- (61) Punctele 72-77 din liniile directoare se referă la principiul „prima și ultima dată”, conform căruia ajutorul de restructurare ar trebui acordat numai o singură dată într-o perioadă de zece ani. Țările de Jos au specificat că MVV nu a beneficiat de ajutor de salvare sau de restructurare în perioada de zece ani care precedă acordarea ajutorului în cauză. De asemenea, Țările de Jos s-au angajat să nu atribuie niciun nou ajutor de salvare sau de restructurare pentru MVV pentru o perioadă de zece ani.

5. CONCLUZIE

- (62) Comisia concluzionează că Țările de Jos nu au respectat obligațiile care le revin în temeiul articolului 108 alineatul (3) din tratat prin faptul că nu au notificat în prealabil un ajutor de stat în valoare de 3,55 milioane EUR, care a fost atribuit MVV în 2010, când acesta se afla în dificultate financiară. Totuși, acest ajutor poate fi considerat compatibil cu piața internă ca ajutor pentru restructurare în sensul liniilor directoare, deoarece toate condițiile pentru un astfel de ajutor prevăzute în liniile directoare sunt îndeplinite,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat pe care Țările de Jos l-au pus în aplicare în favoarea clubului de fotbal MVV din Maastricht, în valoare de 3,55 milioane EUR, este compatibil cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Țărilor de Jos.

Adoptată la Bruxelles, 4 iulie 2016.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membri al Comisiei

DECIZIA (UE) 2016/1848 A COMISIEI**din 4 iulie 2016****privind măsura SA.40018 (2015/C) (ex 2015/NN) pusă în aplicare de Ungaria referitoare la modificarea din 2014 a taxei de inspecție a lanțului alimentar în Ungaria**

[notificată cu numărul C(2016) 4056]

(Numai textul în limba maghiară este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior ⁽¹⁾ și ținând seama de observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

- (1) Din articole de presă publicate în decembrie 2014, Comisia a luat cunoștință de modificarea din 2014 a Legii din 2008 privind lanțul alimentar din Ungaria, care reglementează taxa de inspecție a lanțului alimentar. Prin scrisoarea din 17 martie 2015, Comisia a adresat o solicitare de informații autorităților ungare, care au răspuns prin scrisoarea din 16 aprilie 2015.
- (2) Prin scrisoarea din 15 iulie 2015, Comisia a informat Ungaria că a hotărât să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „tratatul”) cu privire la măsura de ajutor (denumită în continuare „decizia de inițiere a procedurii”). Prin decizia de inițiere a procedurii, Comisia a dispus, de asemenea, suspendarea imediată a măsurii în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽²⁾.
- (3) Decizia de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsura de ajutor.
- (4) Comisia a primit observații de la o singură parte interesată. Prin scrisoarea din 13 octombrie 2015, Comisia a transmis observațiile Ungariei, căreia i s-a dat posibilitatea de a răspunde. Ungaria nu a răspuns la observațiile respective.

2. DESCRIEREA DETALIATĂ A MĂSURII**2.1. Legea din 2008 privind lanțul alimentar, de stabilire a unei taxe de inspecție a lanțului alimentar**

- (5) Dispozițiile aplicabile taxei de inspecție a lanțului alimentar sunt prevăzute în Legea XLVI din 2008 privind lanțul alimentar și supravegherea oficială a acestuia (denumită în continuare „Legea privind lanțul alimentar”) și în Decretul nr. 40 din 27 aprilie 2012 al Ministrului Dezvoltării Rurale privind normele de declarare și de plată

⁽¹⁾ JO C 277, 21.8.2015, p. 12.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 83, 27.3.1999, p. 1).⁽³⁾ A se vedea nota de subsol nr. 1.

a taxei de inspecție a lanțului alimentar. Întreprinderile considerate operatori în cadrul lanțului alimentar în conformitate cu Legea privind lanțul alimentar trebuie să plătească taxa în funcție de cifra de afaceri realizată din anumite activități. Legea prevede o listă de activități (*) pentru care întreprinderile au obligația să plătească taxa de inspecție.

- (6) Toate întreprinderile (societăți și alte persoane juridice, dar și persoane fizice care își exercită activitatea sub formă de întreprinderi unipersonale sau producători primari) care își desfășoară activitatea în Ungaria și care au realizat în anul precedent depunerii declarației o cifră de afaceri din activitățile incluse în listă sunt obligate la plata taxei de inspecție a lanțului alimentar. Scopul taxei de inspecție a lanțului alimentar este de a acoperi costurile de realizare de către Oficiul național pentru siguranța lanțului alimentar (o agenție de stat) a unor sarcini legate de anumite activități de reglementare și supraveghere a lanțului alimentar. Taxa de supraveghere se calculează anual și persoana supusă taxei este obligată să declare și să plătească taxa, indiferent dacă s-au efectuat sau nu anumite controale oficiale la fața locului.
- (7) Până la 31 decembrie 2014, norma stabilită prin Legea privind lanțul alimentar era că toți operatorii din cadrul lanțului alimentar trebuie să plătească taxa pentru cifra de afaceri relevantă la o rată forfetară de 0,1 %.
- (8) Taxa de inspecție a lanțului alimentar colectată poate fi cheltuită numai pentru sarcinile prevăzute în strategia pentru siguranța lanțului alimentar și pentru activitățile autorității responsabile de lanțul alimentar.

2.2. Modificarea din 2014 a Legii privind lanțul alimentar

- (9) În conformitate cu modificarea articolului 47/B din Legea privind lanțul alimentar prin Legea LXXIV din 2014 (°), care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2015 (denumită în continuare „modificarea din 2014”), s-au introdus norme specifice pentru calcularea taxei de inspecție aplicabile cifrei de afaceri generate de magazinele care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă (°) pe piața ungară.
- (10) Modificarea din 2014 a Legii privind lanțul alimentar introduce o structură progresivă a taxei pentru operatorii de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă (°), ratele variind de la 0 % la 6 %. Mai precis, următoarele rate se aplică cifrei de afaceri care face obiectul taxei de inspecție a lanțului alimentar:
 - 0 % pentru o cifră de afaceri care nu depășește 500 de milioane HUF (aproximativ 1,6 milioane EUR);
 - 0,1 % pentru o cifră de afaceri care depășește 500 de milioane HUF, dar nu depășește 50 de miliarde HUF (aproximativ 160,6 milioane EUR);
 - 1 % pentru o cifră de afaceri care depășește 50 de miliarde HUF, dar nu depășește 100 de miliarde HUF (aproximativ 321,2 milioane EUR);

(*) Conform afirmațiilor autorităților ungare din scrisoarea de răspuns a acestora adresată Comisiei la 16 aprilie 2015: „Următoarele activități fac obiectul taxei de inspecție:

- distribuția de animale pentru producerea de alimente, creștere sau utilizare în scopuri de cercetare;
 - distribuția de plante, semințe de cultură, produse vegetale și material de plantare și de reproducere crescut în vederea producerii de alimente sau de hrană pentru animale;
 - producția sau distribuția de alimente, inclusiv servicii de alimentație în regim de restaurant și servicii de alimentație publică;
 - producția sau distribuția de hrană pentru animale;
 - producția sau distribuția de preparate veterinare și produse de uz veterinar;
 - producția sau distribuția de pesticide, materiale de creștere a productivității sau îngrășăminte CE;
 - tratarea, utilizarea, prelucrarea suplimentară și transportul de subproduse de origine animală sau introducerea pe piață a produselor fabricate din acestea;
 - exploatarea unei întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectorul transportului de animale, a unei instalații de spălare și dezinfectare a vehiculelor pentru transportul animalelor, a unei stații de carantină selectate pentru primirea de animale din străinătate, a unei instalații de încărcare a animalelor, a unei stații de colectare, a unui sit comercial, a unei stații de hrănire și adăpare, a unei stații de odihnă sau a unei piețe de animale;
 - producția sau stocarea de materiale de reproducere;
 - exploatarea unui laborator fitosanitar, veterinar sau de analiză a produselor alimentare sau a hranei pentru animale;
 - distribuția de dispozitive utilizate pentru marcarea animalelor.”
- (°) Legea LXXIV din 2014 de modificare a anumitor legi fiscale, a altor legi referitoare la acestea și a Legii CXXII din 2010 privind administrația fiscală și vamală națională.
- (°) Bunurile de consum cu circulație rapidă sunt definite după cum urmează la articolul 2 alineatul (18a) din Legea privind comerțul: „bunuri de consum cu circulație rapidă: cu excepția produselor comercializate în cadrul serviciilor de alimentație publică, produsele alimentare, cosmetice, farmaceutice, produsele chimice și de curățenie utilizate în gospodărie, produsele de igienă din hârtie care satisfac nevoile și cerințele zilnice ale populației, pe care consumatorul le utilizează, le epuizează și le înlocuiește în termen de un an”. În conformitate cu articolul 2 alineatul (18b) din Legea privind comerțul, „magazinele care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă” sunt „acele magazine pentru care bunurile de consum cu circulație rapidă reprezintă marea majoritate a cifrei de afaceri”.
- (°) În sensul prezentei decizii, trimiterea la operatorii de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă include toate întreprinderile supuse taxei de inspecție a lanțului alimentar în ceea ce privește cifra de afaceri generată de magazinele care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă.

- 2 % pentru o cifră de afaceri care depășește 100 de miliarde HUF, dar nu depășește 150 de miliarde HUF (aproximativ 481,8 milioane EUR);
 - 3 % pentru o cifră de afaceri care depășește 150 de miliarde HUF, dar nu depășește 200 de miliarde HUF (aproximativ 624,4 milioane EUR);
 - 4 % pentru o cifră de afaceri care depășește 200 de miliarde HUF, dar nu depășește 250 de miliarde HUF (aproximativ 803 milioane EUR);
 - 5 % pentru o cifră de afaceri care depășește 250 de miliarde HUF, dar nu depășește 300 de miliarde HUF (aproximativ 963,5 milioane EUR);
 - 6 % pentru o cifră de afaceri care depășește 300 de miliarde HUF.
- (11) În conformitate cu modificarea din 2014 a Legii privind lanțul alimentar, toți ceilalți operatori din cadrul lanțului alimentar au continuat să fie supuși taxei calculate pe cifra de afaceri relevantă la o rată forfetară de 0,1 %.
- (12) Nici în dispoziția modificată a Legii ungare privind lanțul alimentar, nici în expunerea de motive a acesteia nu se face trimitere la motivele introducerii unor norme specifice în ceea ce privește nivelul taxei pentru magazinele care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă. Nu se oferă nicio explicație cu privire la modul de stabilire a diferitelor intervale de cifre de afaceri și a ratelor corespunzătoare ale taxei.
- (13) Taxa face obiectul unei declarații depuse de operatorii din lanțul alimentar. Aceasta se plătește anual în două tranșe egale, până la 31 iulie și, respectiv, 31 ianuarie. Legea prevede, de asemenea, proceduri simplificate în cazul în care taxa este mai mică de 1 000 HUF (aproximativ 3,20 EUR). În acest caz, taxa face în continuare obiectul unei declarații, însă nu este necesar să fie plătită.
- (14) Se plătește o penalitate de întârziere a plății pentru orice taxă de inspecție neachitată până la termenele menționate anterior. Se poate impune o sancțiune pentru neîndeplinirea obligațiilor în cazul în care persoanele sau entitățile supuse taxei de inspecție a lanțului alimentar nu își îndeplinesc obligația de a depune o declarație sau o depun cu întârziere, incompletă sau completată cu date inexacte.

3. PROCEDURA OFICIALĂ DE INVESTIGARE

3.1. Motivele pentru inițierea procedurii oficiale de investigare

- (15) Comisia a inițiat procedura oficială de investigare deoarece a considerat, în etapa respectivă, că structura progresivă a taxei (rate și intervale de cifre de afaceri) introdusă prin modificarea din 2014 constituie ajutor de stat ilegal și incompatibil.
- (16) În special, Comisia a considerat că nivelurile progresive ale taxei, introduse prin modificarea din 2014, introduc o diferențiere între întreprinderi bazată pe cifra de afaceri și, prin urmare, pe dimensiunea acestora și acordă un avantaj selectiv întreprinderilor cu o cifră de afaceri scăzută, așadar întreprinderilor mai mici. Ungaria nu a furnizat dovezi cu privire la faptul că structura progresivă a taxei aplicabile magazinelor care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă, cum ar fi supermarketurile, corespunde unui model progresiv similar observat în costurile suportate de Oficiul național pentru siguranța lanțului alimentar cu ocazia inspecțiilor efectuate în astfel de magazine. Ungaria nu a demonstrat, prin urmare, că măsura a fost justificată prin caracterul sau structura generală a sistemului fiscal. În consecință, Comisia a considerat că măsura constituie ajutor de stat, întrucât toate celelalte condiții prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat păreau să fi fost îndeplinite.
- (17) În cele din urmă, Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la compatibilitatea măsurii cu piața internă. În special, Comisia a reamintit că nu poate declara compatibilă o măsură de ajutor de stat care încalcă alte norme de drept al Uniunii, cum ar fi libertățile fundamentale consacrate prin tratat sau dispozițiile regulamentelor și directivelor Uniunii. În stadiul respectiv, Comisia nu a putut exclude faptul că măsura a vizat în mod predominant întreprinderi cu capital străin, ceea ce ar constitui o încălcare a articolului 49 din tratat, care impune principiul fundamental al libertății de stabilire, și a exprimat îndoieli cu privire la faptul că diferențele de tratament fiscal introduse de măsura în cauză erau necesare și proporționale cu obiectivul de a îndeplini obligațiile stabilite de Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

3.2. Modificări ale temeiului juridic al taxei de inspecție după inițierea procedurii oficiale de investigare

- (18) La 27 octombrie 2015, guvernul ungar a prezentat Parlamentului ungar o propunere de lege de modificare a Legii XLVI din 2008 privind lanțul alimentară și supravegherea oficială a acestuia. La 17 noiembrie 2015, Parlamentul ungar a adoptat Legea CLXXXII din 2015 de modificare a Legii XLVI din 2008 privind lanțul alimentară și supravegherea oficială a acestuia, care a fost publicată în Monitorul Oficial al Ungariei (*Magyar Közlöny*) nr. 182/2015 la 26 noiembrie 2015. Noua lege a intrat în vigoare după 31 de zile de la data publicării sale, și anume la 27 decembrie 2015.
- (19) Modificarea din noiembrie 2015 abrogă structura progresivă a taxei introdusă prin modificarea din 2014 și reintroduce o taxă de inspecție forfetară de 0,1 % pentru toți operatorii din cadrul lanțului alimentară, astfel cum era cazul înainte de modificarea din 2014 a legii.

3.3. Observațiile Ungariei

- (20) Ungaria nu a transmis nicio observație Comisiei ca răspuns la decizia de inițiere a procedurii.
- (21) În schimb, prin scrisoarea din 16 septembrie 2015 adresată comisarului pentru concurență, Ungaria a transmis Comisiei o propunere de modificare a taxei de inspecție a lanțului alimentară. Conform propunerii respective, rata de 0 % ar fi abrogată și, în locul structurii progresive a taxei cu opt niveluri (între 0 % și 6 %), s-ar introduce un sistem cu două rate (0,1 % pentru operatorii din sectorul comerțului cu amănuntul cu o cifră de afaceri scăzută și 0,3 % pentru operatorii din sectorul comerțului cu amănuntul cu o cifră de afaceri mai mare).
- (22) Prin scrisoarea din 7 octombrie 2015, serviciile Comisiei au informat Ungaria că, deși diferența dintre ratele taxei a scăzut în noua propunere, noua taxă propusă ar presupune în continuare o structură progresivă a taxei, care ar fi problematică din perspectiva ajutoarelor de stat în cazul în care nu ar fi justificată de principiile directe pe care se bazează sistemul taxei de inspecție.
- (23) Prin scrisoarea din 7 octombrie 2015, Ungaria a transmis informații și date noi, menite să justifice structura progresivă duală a taxei pe baza costului de supraveghere a principalelor întreprinderi de pe piață și a altor unități comerciale. În special, Ungaria a arătat că întreprinderile principale au o structură complexă, care necesită un control mai complicat și mult mai multe resurse din partea autorității care efectuează astfel de controale.
- (24) În urma solicitării Ungariei de a primi feedback cu privire la propunerea formulată în scrisoarea sa din 16 septembrie 2015 și la informațiile suplimentare furnizate în scrisoarea din 7 octombrie 2015, serviciile Comisiei au informat Ungaria prin scrisoarea din 17 martie 2016 că datele furnizate nu demonstrează că respectivul cost al controalelor, ca proporție din cifra de afaceri, crește în același mod ca nivelurile taxei. În special, serviciile Comisiei și-au confirmat opinia potrivit căreia cifrele furnizate nu arată că respectivul cost al controalelor pentru întreprinderile care se încadrează în rata de 0,3 % este de trei ori mai mare – pentru fiecare forint maghiar din cifra de afaceri verificat – decât cel pentru întreprinderile care se încadrează în rata de 0,1 %. Prin urmare, structura progresivă cu două rate ar trebui să fie considerată ca oferind un avantaj selectiv pentru întreprinderile care se încadrează în intervalul inferior.
- (25) În cele din urmă, autoritățile ungare nu au prezentat Parlamentului respectiva propunere legislativă de modificare a Legii XLVI din 2008 privind lanțul alimentară și supravegherea oficială a acestuia.

3.4. Observațiile părților interesate

- (26) Comisia a primit observații de la o singură parte interesată. Partea interesată își desfășoară activitatea pe piața maghiară și este de acord cu evaluarea efectuată de Comisie în decizia de inițiere a procedurii. Partea interesată argumentează că măsura a fost concepută pentru a viza în mod specific întreprinderile străine și susține că acest lucru este posibil din cauza structurii pieței cu amănuntul din Ungaria. Potrivit părții respective, întreprinderile străine din sectorul comerțului cu amănuntul din Ungaria au sucursale sau filiale, ceea ce crește nivelul cifrei lor de afaceri (consolidate). În schimb, întreprinderile ungare sunt organizate într-un sistem de franciză, fiecare magazin în parte – sau un număr limitat de magazine – fiind exploatat de o persoană juridică diferită, care nu face parte din grupul sau entitatea corporativă a francizorului. Conform estimărilor furnizate de partea interesată,

comercianții cu amănuntul străini (grupurile corporative) ar deține în prezent în total o rată de piață de aproximativ 50 % în Ungaria, însă aceștia suportă aproximativ 95 % din cuantumul taxei de inspecție, în timp ce comercianții cu amănuntul ungari se încadrează în tranșa de 0 % sau 0,1 % în temeiul articolului 47/B din Legea privind lanțul alimentar.

- (27) Cu alte cuvinte, comercianții cu amănuntul ungari de produse alimentare, datorită organizării lor în sistem de franciză, se încadrează automat în tranșele cu un nivel mai scăzut al taxei (rate de 0 % sau 0,1 %), în timp ce sucursalele/filialele întreprinderilor-mamă străine din UE care nu sunt organizate în sistem de franciză suportă, în general, niveluri ridicate ale taxei. Prin urmare, potrivit părții interesate, taxa de inspecție a lanțului alimentar acordă un avantaj selectiv atât întreprinderilor mai mici, cât și întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul comerțului cu amănuntul și care nu sunt organizate conform unui sistem de filiale; și anume, se oferă un avantaj întreprinderilor ungare față de întreprinderile cu capital străin.

3.5. Comentariile Ungariei cu privire la observațiile părților interesate

- (28) Comisia nu a primit niciun răspuns din partea Ungariei cu privire la observațiile prezentate de singura parte interesată, care au fost transmise Ungariei prin scrisoarea din 13 octombrie 2015.

4. EVALUAREA AJUTORULUI

- (29) Comisia își limitează evaluarea în cadrul prezentei decizii la dispozițiile introduse de modificarea din 2014 a Legii privind lanțul alimentar, mai precis la dispoziția modificată care stabilește o structură progresivă a taxei (rate și intervale ale cifrei de afaceri) pentru magazinele care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă în Ungaria, astfel cum se menționează în considerentul 10 de mai sus.

4.1. Existența unui ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat

- (30) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, „[c]u excepția cazului în care tratatele dispun altfel, orice ajutor acordat de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre, este incompatibil cu piața internă”.
- (31) Prin urmare, pentru a califica o măsură drept ajutor de stat în sensul acestei dispoziții, trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții cumulative: (i) măsura trebuie să fie imputabilă statului și finanțată din resurse de stat; (ii) măsura trebuie să confere un avantaj destinatarului său; (iii) avantajul respectiv trebuie să fie selectiv; și (iv) măsura trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale între statele membre.

4.1.1. Resurse de stat și imputabilitatea statului

- (32) Pentru a constitui ajutor de stat, o măsură trebuie să fie finanțată din resurse de stat și să fie imputabilă unui stat membru.
- (33) Având în vedere că măsura rezultă dintr-o lege promulgată de Parlamentul ungar, aceasta este în mod clar imputabilă statului ungar. Argumentul Ungariei potrivit căruia taxa nu poate fi imputată statului maghiar, dat fiind că temeiul juridic al taxei este Regulamentul (CE) nr. 882/2004, nu poate fi acceptat.
- (34) Instanțele din Uniunea Europeană au hotărât anterior că o scutire de taxe adoptată de către un stat membru care pune în aplicare o directivă a Uniunii în conformitate cu obligațiile sale în temeiul tratatului nu este imputabilă statului membru respectiv, ci decurge dintr-un act legislativ al Uniunii și, prin urmare, nu constituie ajutor de stat ⁽⁹⁾. Cu toate acestea, Regulamentul (CE) nr. 882/2004 stabilește obligații generale pentru statele membre și nu le impune obligația de a institui taxe progresive bazate pe cifra de afaceri pentru efectuarea controalelor, astfel încât nu se poate susține că modificarea din 2014 decurge dintr-un act legislativ al Uniunii. Articolul 26 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 prevede că „statele membre se asigură de disponibilitatea resurselor financiare adecvate pentru a furniza personalul necesar și alte resurse necesare pentru controalele oficiale prin orice

⁽⁹⁾ Cauza T-351/02, Deutsche Bahn/Comisia, EU:T:2006:104, punctul 102.

mijloace pe care le consideră corespunzătoare, inclusiv prin impozitare sau prin stabilirea de onorarii sau taxe". În conformitate cu articolul 27 alineatul (1), „statele membre pot percepe onorarii sau taxe care să acopere costurile pe care le presupun controalele oficiale”. Astfel, este de competența fiecărui stat membru să stabilească cuantumul taxelor în conformitate cu legislația menționată, în special în conformitate cu articolul 27 din regulamentul menționat. Orice alegere efectuată în acest context este, prin urmare, imputabilă statului maghiar.

- (35) În ceea ce privește finanțarea măsurii din resurse de stat, în cazul în care o măsură are ca efect renunțarea de către stat la anumite venituri pe care ar trebui să le încaseze în condiții normale de la o întreprindere, condiția respectivă este, de asemenea, îndeplinită ⁽¹⁰⁾. În cazul de față, statul ungar renunță la resurse pe care ar trebui să le încaseze de la operatorii de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă și care au o cifră de afaceri mai mică (așadar întreprinderile mai mici) în cazul în care aceștia ar fi supuși acelorași taxe de inspecție ca operatorii de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă și care au o cifră de afaceri ridicată.

4.1.2. Avantaj

- (36) În conformitate cu jurisprudența instanțelor Uniunii, noțiunea de ajutor se referă nu numai la beneficii clare, ci și la măsuri care, sub diferite forme, reduc obligațiile financiare care fac parte în mod normal din bugetul unei întreprinderi ⁽¹¹⁾. Deși o măsură care determină reducerea unei taxe sau a unui impozit nu presupune un transfer clar de resurse din partea statului, aceasta dă naștere unui avantaj deoarece oferă întreprinderii care intră sub incidența sa o poziție financiară mai favorabilă decât a altor contribuabili și produce o pierdere de venituri pentru stat ⁽¹²⁾. Se poate oferi un avantaj prin diferite tipuri de reduceri ale sarcinii fiscale a unei societăți și, în special, prin reducerea ratei aplicabile a impozitului, reducerea bazei de impozitare sau reducerea impozitului datorat ⁽¹³⁾.
- (37) Modificarea din 2014 a Legii privind lanțul alimentar prevede o structură progresivă a taxei care se aplică operatorilor de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă în funcție de intervalele în care se încadrează cifrele de afaceri ale întreprinderilor respective. Caracterul progresiv al taxelor are ca efect faptul că procentajul mediu al taxei percepute pe cifra de afaceri a unui magazin crește atunci când cifra sa de afaceri crește și atinge intervalul imediat superior. În consecință, întreprinderile cu o cifră de afaceri scăzută (întreprinderile mai mici) sunt supuse unei taxe cu rate medii substanțial mai mici decât întreprinderile cu o cifră de afaceri mare (întreprinderile mai mari). Întrucât sunt supuse taxei cu rată medie substanțial mai scăzută, întreprinderile cu cifră de afaceri mică trebuie să suporte costuri reduse în comparație cu întreprinderile cu o cifră de afaceri mare și, prin urmare, acest lucru constituie un avantaj în favoarea întreprinderilor mai mici față de întreprinderile mai mari în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

4.1.3. Selectivitate

- (38) O măsură este selectivă atunci când aceasta favorizează anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri în înțelesul articolului 107 alineatul (1) din tratat.
- (39) Pentru schemele fiscale, Curtea de Justiție a stabilit că selectivitatea unei măsuri ar trebui să fie evaluată, în principiu, printr-o analiză în trei etape ⁽¹⁴⁾. Mai întâi, se identifică regimul fiscal obișnuit sau normal aplicabil în statul membru: „sistemul de referință”. În a doua etapă, trebuie să se stabilească dacă o anumită măsură constituie o derogare de la sistemul respectiv în măsura în care aceasta face distincție între operatorii economici care, având în vedere obiectivele inerente sistemului, se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă. Dacă măsura în cauză nu constituie o derogare de la sistemul de referință, aceasta nu este selectivă. Dacă măsura reprezintă o derogare (și, prin urmare, este selectivă la prima vedere), trebuie să se stabilească, în cadrul celei de a treia etape

⁽¹⁰⁾ Cauza C-83/98 P, Franța/Ladbroke Racing Ltd și Comisia, EU:C:2000:248, punctele 48-51. În mod similar, o măsură care acordă anumitor întreprinderi o reducere a impozitelor sau o amânare a plății impozitelor care ar fi scadente în mod normal poate fi considerată ajutor de stat, a se vedea cauzele conexe C-78/08-C-80/08, Paint Graphos și alții, EU:C:2011:550, punctul 46.

⁽¹¹⁾ Cauza C-143/99, Adria-Wien Pipeline, EU:C:2001:598, punctul 38.

⁽¹²⁾ Cauzele conexe C-393/04 și C-41/05, Air Liquide Industries Belgium, EU:C:2006:403, punctul 30 și cauza C-387/92, Banco Exterior de Espana, EU:C:1994:100, punctul 14.

⁽¹³⁾ A se vedea cauza C-66/02, Italia/Comisia, EU:C:2005:768, punctul 78; cauza C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze și alții, EU:C:2006:8, punctul 132; cauza C-522/13, Ministerio de Defensa și Navantia, EU:C:2014:2262, punctele 21-31. A se vedea, de asemenea, punctul 9 din Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor privind ajutorul de stat în cazul măsurilor referitoare la impozitarea directă a activităților economice (JO C 384, 10.12.1998, p. 3).

⁽¹⁴⁾ A se vedea, de exemplu, cauza C-279/08 P, Comisia/Țările de Jos (NOx), [2011] EU:C:2011:551; cauza C-143/99, Adria-Wien Pipeline, EU:C:2001:598; cauzele conexe C-78/08-C-80/08, Paint Graphos și alții, EU:C:2011:550; cauza C-308/01, GIL Insurance, EU:C:2004:252.

a analizei, dacă derogarea este justificată prin natura sau prin schema generală a sistemului fiscal (de referință) ⁽¹⁵⁾. Dacă o măsură selectivă la prima vedere se justifică prin natura sau schema generală a sistemului, aceasta nu este considerată selectivă și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare al articolului 107 alineatul (1) din tratat.

(a) *Sistemul de referință*

- (40) În cazul de față, Comisia consideră că sistemul de referință este taxa de inspecție aplicată întreprinderilor din cadrul lanțului alimentar care își desfășoară activitatea în Ungaria ⁽¹⁶⁾. Comisia nu consideră că structura progresivă a taxei introdusă prin modificarea din 2014 poate să facă parte din sistemul de referință respectiv.
- (41) Astfel cum a precizat Curtea de Justiție ⁽¹⁷⁾, nu este întotdeauna suficient ca prin analizarea selectivității să se stabilească numai dacă măsura în cauză constituie o derogare de la sistemul de referință astfel cum este definit de către statul membru. Este necesar, de asemenea, să se evalueze dacă limitele sistemului respectiv au fost concepute de statul membru în mod coerent sau, dimpotrivă, într-un mod clar arbitrar sau pătător, pentru a favoriza anumite întreprinderi în raport cu altele. În caz contrar, în loc să stabilească norme generale care se aplică tuturor întreprinderilor, de la care se face o derogare pentru anumite întreprinderi, statul membru ar putea obține același rezultat, evitând normele privind ajutorul de stat, prin ajustarea și combinarea normelor sale astfel încât aplicarea lor în sine să aibă ca rezultat sarcini diferite pentru întreprinderi diferite ⁽¹⁸⁾. Este deosebit de important să se reamintească în acest sens faptul că, în mod constant, Curtea de Justiție a susținut că articolul 107 alineatul (1) din tratat nu face diferența între măsurile de intervenție a statului prin trimitere la cauzele sau scopurile acestora, ci definește măsurile în funcție de efectele lor, deci independent de tehnicile utilizate ⁽¹⁹⁾.
- (42) Deși aplicarea ratei forfetare la cifra de afaceri realizată de operatorii din cadrul lanțului alimentar reprezintă un mijloc adecvat pentru a acoperi costurile suportate de stat pentru activitățile de inspecție, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004, structura progresivă a taxei introdusă prin modificarea din 2014 a Legii privind lanțul alimentar pare să fie concepută în mod deliberat de Ungaria pentru a favoriza anumite întreprinderi în raport cu altele. Înainte de modificarea din 2014, toți operatorii din cadrul lanțului alimentar, inclusiv magazinele care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă, trebuiau să plătească taxa în funcție de cifra lor de afaceri la o rată forfetară de 0,1 %. Conform structurii progresive a taxei, introdusă prin modificarea din 2014, operatorii de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă sunt supuși, în mod potențial, unei serii de opt rate diferite ale taxei, începând de la 0 % și crescând progresiv până la 6 %, în funcție de intervalul în care se înscrie cifra lor de afaceri. În consecință, ca urmare a modificării din 2014, o rată medie diferită a taxei se aplică întreprinderilor supuse taxei, în funcție de natura activităților acestora (dacă exploatează magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă) și de nivelul cifrei lor de afaceri (dacă aceasta depășește pragurile prevăzute de modificarea respectivă).
- (43) Întrucât fiecare societate este impozitată la o rată diferită, Comisia nu poate să identifice o singură rată de referință pentru taxe, astfel cum au fost acestea modificate în 2014. De asemenea, Ungaria nu a prezentat nicio rată specifică ca fiind rata de referință sau rata „normală” și, în plus, nu a explicat motivul pentru care o rată mai mare ar fi justificată prin circumstanțe excepționale pentru operatorii de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă cu un nivel ridicat al cifrei de afaceri, nici motivul pentru care ar trebui să se aplice rate mai mici anumitor categorii de operatori sau operatorilor de magazinele care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă cu niveluri mai scăzute ale cifrei de afaceri.
- (44) Prin urmare, efectul modificării din 2014 constă în faptul că întreprinderi diferite achită niveluri diferite ale taxei (exprimată ca procent din cifra lor de afaceri anuală globală), în funcție de activitățile acestora și, întrucât valoarea cifrei de afaceri realizate de o întreprindere se corelează, într-o oarecare măsură, cu dimensiunea întreprinderii respective, în funcție de dimensiunea acestora. Cu toate acestea, obiectivul taxei de inspecție a lanțului alimentar este finanțarea unor controale ale alimentelor în materie de sănătate și siguranță pe parcursul trecerii lor prin lanțul alimentar, iar structura progresivă a taxei, cu rate variind între 0 % și 6 %, nu reflectă relația dintre costul inspecțiilor desfășurate la sediile întreprinderilor care intră sub incidența măsurii și cifra de afaceri a acestora.
- (45) Având în vedere acest obiectiv, Comisia consideră că toți operatorii din cadrul lanțului alimentar, în general, și toți operatorii de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă, în special, se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă, indiferent de activitatea pe care o desfășoară sau de nivelul cifrei lor de afaceri, iar Ungaria nu a oferit nicio justificare convingătoare pentru a se face diferența între aceste tipuri de întreprinderi în ceea ce privește perceperea taxei de inspecție a lanțului alimentar. Comisia face trimitere, în această privință, la considerentele 52-57 de mai jos. Prin urmare, Ungaria a conceput în mod deliberat taxa de inspecție a lanțului alimentar astfel încât să favorizeze în mod arbitrar anumite întreprinderi, și anume operatorii

⁽¹⁵⁾ Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor privind ajutorul de stat în cazul măsurilor referitoare la impozitarea directă a activităților economice (JO C 384, 10.12.1998, p. 3).

⁽¹⁶⁾ A se vedea mai sus nota de subsol 4.

⁽¹⁷⁾ Cauzele conexe C-106/09 P și C-107/09 P, Comisia și Spania/Guvernul Gibraltarului și al Regatului Unit, EU:C:2011:732.

⁽¹⁸⁾ Ibidem, punctul 92.

⁽¹⁹⁾ Cauza C-487/06 P, British Aggregates/Comisia, EU:C:2008:757, punctele 85 și 89 și jurisprudența citată, precum și cauza C-279/08 P, Comisia/Țările de Jos (NOx), EU:C:2011:551, punctul 51.

de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă și care au un nivel mai mic al cifrei de afaceri (aşadar întreprinderi mai mici) și să dezavantajeze alte întreprinderi, și anume pe cele de dimensiuni mai mari, care, de asemenea, au, în general, capital străin ⁽²⁰⁾.

- (46) Prin urmare, sistemul de referință este selectiv prin concepție într-un mod care nu este justificat în lumina obiectivului taxei de inspecție a lanțului alimentar, care este de a finanța controalele alimentelor în materie de sănătate și siguranță pe parcursul trecerii lor prin lanțul alimentar. În consecință, sistemul de referință adecvat în cazul de față este impunerea unei taxe de inspecție întreprinderilor din cadrul lanțului alimentar care își desfășoară activitatea în Ungaria pe baza cifrei lor de afaceri, fără ca structura progresivă a taxei să facă parte din sistem.

(b) *Derogarea de la sistemul de referință*

- (47) În a doua etapă, este necesar să se determine dacă măsura constituie o derogare de la sistemul de referință, în favoarea anumitor întreprinderi care se află într-o situație de fapt și de drept similară, având în vedere obiectivul intrinsec al sistemului de referință.
- (48) Astfel cum se explică în considerentul 44, obiectivul intrinsec al taxei de inspecție a lanțului alimentar este finanțarea unor controale ale alimentelor în materie de sănătate și siguranță pe parcursul trecerii lor prin lanțul alimentar în Ungaria. Astfel cum se explică în continuare în considerentul respectiv, ar trebui să se considere că toți operatorii din cadrul lanțului alimentar, în general, și toți operatorii de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă, în special, se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă, în lumina obiectivului respectiv, indiferent de activitatea pe care o desfășoară sau de nivelul cifrei lor de afaceri.
- (49) Astfel cum se explică în considerentul 37, structură progresivă a taxei, care, conform modificării din 2014, se aplică doar operatorilor de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă, are ca rezultat faptul că întreprinderile cu un nivel ridicat al cifrei de afaceri sunt supuse atât unor taxe de inspecție marginale substanțial mai ridicate, cât și unor rate medii ale taxelor de inspecție semnificativ mai mari în comparație cu operatorii de magazine cu cifre de afaceri scăzute și cu alți operatori din cadrul lanțului alimentar. Cu alte cuvinte, structura progresivă a taxei introduse prin modificarea din 2014 face distincția între întreprinderi care se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă din perspectiva obiectivului taxei de inspecție a lanțului alimentar, în funcție de activitățile și de dimensiunea acestora.
- (50) Comisia observă, în special, că nivelurile taxei stabilite prin modificarea din 2014 a Legii privind lanțul alimentar și intervalele în care se aplică acestea conduc la o creștere a taxei pentru întreprinderile supuse acestuia în funcție de cifra lor de afaceri provenită din anumite activități și, prin urmare, de dimensiunea lor. Rata marginală a taxei este de 0,1 % pentru întreprinderile care generează o cifră de afaceri mai mare de 500 de milioane HUF, dar fără a depăși suma de 50 de miliarde HUF. Această rată marginală este multiplicată de 60 de ori, ajungând la 6 % pentru întreprinderile care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă și care generează o cifră de afaceri mai mare de 300 de miliarde HUF. Consecința acestei creșteri a ratei marginale a taxei este faptul că, pentru un magazin a cărui cifră de afaceri se situează în tranșa superioară, nivelul mediu al taxei este substanțial mai mare decât cel aplicabil întreprinderilor cu niveluri mai scăzute ale cifrei de afaceri (aşadar întreprinderi mai mici).
- (51) Prin urmare, structura progresivă a ratelor introdusă prin modificarea din 2014 constituie o derogare de la sistemul de referință care constă în impunerea unei taxe de inspecție întreprinderilor din cadrul lanțului alimentar care își desfășoară activitatea în Ungaria în favoarea operatorilor de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă având un nivel mai scăzut al cifrei de afaceri (aşadar, întreprinderile mai mici). În consecință, Comisia consideră că măsura contestată este selectivă *prima facie*.

(c) *Justificare*

- (52) O măsură care constituie o derogare de la sistemul de referință nu este selectivă dacă este justificată prin natura sau schema generală a sistemului respectiv. Acest lucru este valabil în cazul în care tratamentul selectiv este rezultatul unor mecanisme inerente necesare pentru funcționarea și eficacitatea sistemului ⁽²¹⁾. În acest scop,

⁽²⁰⁾ Cauzele conexe C-106/09 P și C-107/09 P, Comisia și Spania/Guvernul Gibraltarului și al Regatului Unit, EU:C:2011:732. A se vedea, de asemenea, prin analogie, cauza C-385/12, Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft., EU:C:2014:47, în care Curtea de Justiție a hotărât: „Articolele 49 TFUE și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații a unui stat membru privind un impozit pe cifra de afaceri a comerțului cu amănuntul în magazine care obligă persoanele impozabile care sunt, în cadrul unui grup de societăți, «întreprinderi afiliate» în sensul acestei legislații să adune cifrele lor de afaceri în vederea aplicării unei cote în trepte intens progresive, iar apoi să repartizeze între ele, proporțional cu cifrele lor de afaceri reale, cuantumul impozitului astfel obținut, atunci când – ceea ce este de competența instanței de trimitere să verifice – persoanele impozabile care aparțin unui grup de societăți și care se încadrează în cea mai înaltă treaptă a impozitului special sunt «afiliate», în cea mai mare parte a cazurilor, unor societăți care au sediul în alt stat membru.”

⁽²¹⁾ A se vedea, de exemplu, cauzele conexe C-78/08-C-80/08, Paint Graphos și alții, EU:C:2011:550, punctul 69.

statele membre nu pot invoca obiective externe de politică – cum ar fi obiectivele de politică regională, de mediu sau industrială – pentru a justifica tratamentul diferențiat al întreprinderilor sub un anumit regim. Este de competența statului membru, și anume a autorităților ungare, să ofere o justificare.

- (53) Autoritățile ungare au susținut că scopul derogării este de a se asigura că nivelul taxei de inspecție este proporțional cu resursele de care are nevoie autoritatea competentă pentru a inspecta întreprinderile importante de pe piață (de exemplu, certificate, timpul necesar pentru inspecția sistemelor informatice și de asigurare a calității, numărul de puncte de lucru ale întreprinderilor, recurgerea la experți și costurile transportului cu autovehiculul). În opinia autorităților ungare, operatorii din cadrul lanțului alimentar cu cifre de afaceri mai mari sau care reprezintă un risc mai ridicat ca urmare a numărului mai mare de consumatori cărora li se adresează ar trebui să contribuie într-o măsură mai mare la finanțarea inspecțiilor lanțului alimentar.
- (54) Comisia consideră că taxa progresivă pe cifra de afaceri poate fi justificată numai dacă obiectivul specific al taxei necesită astfel de rate progresive, și anume în cazul în care costurile pe care trebuie să le acopere taxa sau externalitățile negative generate de o activitate pe care taxa ar trebui să o vizeze cresc la rândul lor – mai mult decât proporțional⁽²²⁾ – cu cifra de afaceri. Având în vedere că taxa de supraveghere a lanțului de comercializare cu amănuntul ar trebui să finanțeze controalele alimentelor în materie de sănătate și siguranță pe măsură ce acestea trec prin lanțul alimentar, Comisia nu a identificat niciun motiv pentru care costul controalelor respective ar crește mai mult decât proporțional cu cifra de afaceri a întreprinderilor mai mari.
- (55) De exemplu, Ungaria nu a furnizat dovezi care să demonstreze motivul pentru care operatorul unui magazin de comerț cu amănuntul care are o cifră de afaceri substanțială și care vinde, de exemplu, un pachet de zahăr, ar prezenta riscuri de 60 de ori mai mari sau ar necesita controale de 60 de ori mai costisitoare în comparație cu operatorul unui supermarket de mici dimensiuni, cu o cifră de afaceri scăzută, care vinde același pachet de zahăr. Într-adevăr, în timp ce cifra de afaceri rezultată din vânzarea pachetului de zahăr este similară în cazul celor două întreprinderi, taxa datorată pentru fiecare forint maghiar din cifra de afaceri generată de vânzarea pachetului respectiv este de 60 de ori mai mică pentru operatorul supermarketului de dimensiuni mai mici.
- (56) Comisia observă în continuare că justificarea oferită de Ungaria potrivit căreia operatorii din cadrul lanțului alimentar cu cifre de afaceri mai mari ar trebui să contribuie într-o măsură mai mare la finanțarea inspecției lanțului alimentar este subminată de faptul că un magazin care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă care generează un nivel ridicat al cifrei de afaceri va fi supus unei rate mai ridicate pe cifra de afaceri decât operatorii din cadrul lanțului alimentar, alții decât întreprinderile care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă, care generează același nivel al cifrei de afaceri, dar continuă să fie supuși unei rate forfetare de 0,1 %.
- (57) În consecință, Comisia nu consideră că măsura este justificată prin natura și schema generală a sistemului de referință. Prin urmare, ar trebui să se considere că măsura în cauză conferă un avantaj selectiv întreprinderilor care exploatează magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă cu un nivel mai scăzut al cifrei de afaceri (așadar întreprinderile mai mici).

4.1.4. Denaturarea concurenței și afectarea schimburilor comerciale din interiorul Uniunii

- (58) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, o măsură trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența și să aibă un efect asupra schimburilor comerciale din interiorul Uniunii pentru a constitui ajutor de stat. Măsura în cauză se aplică întreprinderilor a căror cifră de afaceri include anumite activități legate de lanțul alimentar și întreprinderilor care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă pe piața ungară, inclusiv operatorilor din alte state membre. Piața deservită de întreprinderi care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă este caracterizată – atât în Ungaria, cât și în alte state membre – de prezența operatorilor din alte state membre care își desfășoară activitatea în mod efectiv – sau ar putea să își dezvolte operațiunile – la scară internațională. Caracterul progresiv al taxei pe cifra de afaceri ar putea să îi favorizeze în mod substanțial pe unii dintre acești operatori în detrimentul altora și să consolideze poziția lor atât pe piața ungară, cât și pe piața europeană în ansamblu. Prin urmare, măsura are un impact asupra situației concurențiale a întreprinderilor supuse taxei progresive, denaturează sau amenință să denatureze concurența și are un efect asupra schimburilor comerciale din interiorul Uniunii.

4.1.5. Concluzie

- (59) Întrucât toate condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat sunt îndeplinite, Comisia consideră că modificarea din 2014 a Legii privind lanțul alimentar, care a stabilit o structură progresivă a taxei pentru întreprinderile care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă, constituie ajutor de stat în sensul dispoziției respective.

⁽²²⁾ În fapt, o taxă pe bază de rată forfetară presupune deja o taxă mai mare pentru magazinele cu o cifră de afaceri mai mare.

4.2. Compatibilitatea ajutorului cu piața internă

- (60) Ajutorul de stat este considerat compatibil cu piața internă dacă se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la articolul 107 alineatul (2) din tratat ⁽²³⁾ și poate fi considerat compatibil cu piața internă în cazul în care Comisia constată că acesta se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la articolul 107 alineatul (3) din tratat ⁽²⁴⁾. Cu toate acestea, statul care acordă ajutorul are responsabilitatea de a dovedi că ajutorul de stat acordat este compatibil cu piața internă în conformitate cu articolul 107 alineatul (2) sau alineatul (3) din tratat ⁽²⁵⁾.
- (61) Comisia remarcă faptul că autoritățile ungare nu au oferit niciun argument care să explice motivul pentru care modificarea din 2014 a Legii privind lanțul alimentar ar fi compatibilă cu piața internă. Ungaria nu a prezentat observații cu privire la îndoielile exprimate în decizia de inițiere a procedurii referitoare la compatibilitatea măsurii și nu a răspuns la observațiile exprimate de partea terță cu privire la compatibilitate ⁽²⁶⁾. Comisia consideră că nu se aplică niciuna dintre excepțiile prevăzute în dispozițiile menționate anterior, întrucât măsura nu pare a urmări să atingă niciunul dintre obiectivele enumerate în dispozițiile respective. Prin urmare, măsura nu poate fi declarată compatibilă cu piața internă.
- (62) Comisia reamintește, de asemenea, că nu poate declara compatibilă o măsură de ajutor de stat care încalcă alte norme de drept ale Uniunii precum libertățile fundamentale stabilite de tratat sau dispozițiile regulamentelor și directivelor Uniunii. În această privință, nu s-au înlăturat îndoielile exprimate de Comisie în decizia de inițiere a procedurii cu privire la faptul că măsura vizează în principal întreprinderile cu capital străin, ceea ce ar implica o încălcare a articolului 49 din tratat privind principiul fundamental al libertății de stabilire. Ungaria nu a prezentat comentarii cu privire la posibila încălcare a articolului 49 din tratat sau cu privire la observațiile părții terțe interesate referitoare la acest aspect.
- (63) Ungaria a susținut că Regulamentul (CE) nr. 882/2004 constituie temeiul juridic al taxei de inspecție a lanțului alimentar, astfel cum a fost modificată prin amendamentul din 2014. Cu toate acestea, pe baza informațiilor furnizate de autoritățile ungare ⁽²⁷⁾, Comisia nu este de acord cu faptul că măsura – astfel cum a fost modificată în 2014 – respectă Regulamentul (CE) nr. 882/2004, din următoarele patru motive.
- (64) În primul rând, pe baza informațiilor furnizate de Ungaria, nu s-a stabilit că taxa de inspecție – astfel cum a fost modificată în 2014 – a fost calculată conform criteriilor de calculare a taxelor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 882/2004, nici că aceasta nu depășește costurile totale pe care autoritățile competente le suportă în desfășurarea controalelor oficiale, astfel cum este prevăzut în mod expres la articolul 27 alineatul (4) litera (a) din regulamentul respectiv.
- (65) În al doilea rând, costurile care au fost luate în considerare atunci când s-a stabilit metoda de calcul al taxei de inspecție nu par să fie în conformitate cu cele prevăzute la articolul 27 alineatul (4) litera (a) atunci când este coroborat cu anexa VI la Regulamentul (CE) nr. 882/2004. În special, în timp ce articolul menționat prevede că în costurile luate în considerare pentru calcularea taxelor se pot include cheltuielile personalului „implicat în controalele oficiale”, autoritățile ungare au informat Comisia că taxa de inspecție pe care o percep include, de asemenea, costuri (mai mari) care decurg dintr-o categorie mai largă de „remunerații pentru personal” ⁽²⁸⁾.
- (66) În al treilea rând, deși autoritățile ungare au dreptul să perceapă taxe forfetare în conformitate cu articolul 27 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, acestea nu au reușit să furnizeze o justificare convingătoare pentru natura progresivă a taxei de inspecție și pentru structurile sale (tranșe și rate ale taxei). În special, Ungaria nu a prezentat nicio dovadă că structura progresivă a taxei (rate și intervale ale cifrei de afaceri) aplicabilă operatorilor de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă ar corespunde unui model progresiv similar observat în costurile suportate de Oficiul național pentru siguranța lanțului alimentar cu ocazia inspecțiilor efectuate în întreprinderile respective.

⁽²³⁾ Excepțiile prevăzute la articolul 107 alineatul (2) din tratat se referă la: (a) ajutoarele cu caracter social acordate consumatorilor individuali; (b) ajutoarele destinate reparării pagubelor provocate de calamități naturale sau de alte evenimente extraordinare; și (c) ajutoarele acordate economiei anumitor regiuni ale Republicii Federale Germania.

⁽²⁴⁾ Excepțiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) din tratat se referă la: (a) ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea anumitor regiuni; (b) ajutoarele destinate să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun sau să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru; (c) ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități economice sau a anumitor regiuni; (d) ajutoarele destinate să promoveze cultura și conservarea patrimoniului; și (e) ajutoare stabilite prin decizie a Consiliului.

⁽²⁵⁾ Cauza T-68/03, Olympiaki Aeroporia Ypiresies/Comisia, EU:T:2007:253, punctul 34.

⁽²⁶⁾ Astfel cum se indică în considerentul 4, la 13 octombrie 2015 observațiile au fost transmise Ungariei în vederea formulării unor eventuale comentarii.

⁽²⁷⁾ Informații furnizate Direcției Generale Sănătate și Siguranță Alimentară prin scrisorile din 26 februarie [Ares(2015)835210] și, respectiv, 19 mai 2015 [ARES (2015)2083309].

⁽²⁸⁾ A se vedea scrisoarea autorităților ungare din 7 octombrie 2015 către serviciile Comisiei.

- (67) În cele din urmă, deși se susține că respectiva rată progresivă ar fi justificată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 prin necesitatea de a avea o taxă proporțională cu volumul mai mare de resurse administrative de care autoritățile competente au nevoie pentru controalele asupra operatorilor majori de pe piață, Comisia nu înțelege cum, ținând cont de natura controalelor oficiale, controlul mai multor magazine ale marilor societăți de comerț cu amănuntul poate fi mai costisitor sau mai complex decât controlul mai multor magazine ale operatorilor unor francize (care, cu toate acestea, sunt supuși unei taxe de inspecție substanțial mai mici, având în vedere faptul că cifra de afaceri a fiecărui magazin luat în considerare în mod individual este mult mai mică).
- (68) Având în vedere cele de mai sus, Comisia nu consideră că diferențele de tratament fiscal care rezultă din măsura în cauză sunt necesare și proporționale cu obiectivul de îndeplinire a obligațiilor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

4.3. Legea modificată privind taxa de inspecție a lanțului alimentar

- (69) După cum se indică în secțiunea 3.2, taxa de inspecție a lanțului alimentar, astfel cum a fost modificată la 17 noiembrie 2015, nu mai aplică rate progresive. Legea CLXXXII din 2015 de modificare a Legii XLVI din 2008 privind lanțul alimentar și supravegherea oficială a acestuia prevede, în schimb, o rată forfetară de 0,1 % pentru toți operatorii din lanțul alimentar. Eliminarea structurii progresive a taxei soluționează preocupările legate de ajutorul de stat exprimate cu privire la această structură progresivă în decizia de inițiere a procedurii.

4.4. Recuperarea ajutorului

- (70) Modificarea din 2014 nu a fost notificată și nu a fost declarată de către Comisie ca fiind compatibilă cu piața internă. Întrucât modificarea din 2014 constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat și ajutor nou în sensul articolului 1 litera (c) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului ⁽²⁹⁾, care a fost pus în aplicare cu încălcarea obligației de *statu quo* prevăzute la articolul 108 alineatul (3) din tratat, măsura respectivă constituie, de asemenea, ajutor ilegal în sensul articolului 1 litera (f) din Regulamentul (UE) 2015/1589.
- (71) Consecința constatării că măsura constituie ajutor de stat ilegal și incompatibil este aceea că ajutorul trebuie să fie recuperat de la beneficiari în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) 2015/1589.
- (72) Cu toate acestea, ca urmare a ordinului de suspendare emis de Comisie în decizia sa de inițiere a procedurii, Ungaria a confirmat că a suspendat plata taxei de inspecție a lanțului alimentar pentru cei care intră sub incidența categoriei relevante a taxei progresive de inspecție.
- (73) Prin urmare, niciun ajutor de stat nu a fost acordat efectiv în cadrul măsurii. Din acest motiv, nu este necesară recuperarea.

5. CONCLUZIE

- (74) Comisia constată că Ungaria a pus în aplicare în mod ilegal ajutorul în cauză, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (75) Prezenta decizie nu aduce atingere eventualelor investigații privind conformitatea măsurii cu libertățile fundamentale prevăzute în tratat, în special libertatea de stabilire, astfel cum este garantată de articolul 49 din tratat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Structura progresivă a taxei (rate și intervale ale cifrei de afaceri) aplicabilă operatorilor de magazine care comercializează bunuri de consum cu circulație rapidă, introdusă în taxa de inspecție a lanțului alimentar din Ungaria prin modificarea adusă de Legea LXXIV din 2014, constituie ajutor de stat incompatibil cu piața internă în înțelesul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care a fost pus în aplicare în mod ilegal de către Ungaria, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat.

⁽²⁹⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9).

Articolul 2

Ajutorul individual acordat în temeiul schemei menționate la articolul 1 nu constituie ajutor în cazul în care, la momentul acordării, acesta îndeplinește condițiile prevăzute în regulamentul aplicabil la data la care s-a acordat ajutorul, și anume regulamentul adoptat în conformitate cu articolul 2 din Regulamentele (CE) nr. 994/98 ⁽³⁰⁾ sau (UE) 2015/1588 ⁽³¹⁾ ale Consiliului.

Articolul 3

Ungaria anulează toate plățile restante din ajutorul acordat în cadrul schemei menționate la articolul 1, cu efect de la data adoptării prezentei decizii.

Articolul 4

Ungaria se asigură că prezenta decizie este pusă în aplicare în termen de patru luni de la data notificării sale.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează Ungariei.

Adoptată la Bruxelles, 4 iulie 2016.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membru al Comisiei

⁽³⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 994/98 al Consiliului din 7 mai 1998 de aplicare a articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale (JO L 142, 14.5.1998, p. 1).

⁽³¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/1588 al Consiliului din 13 iulie 2015 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale (JO L 248, 24.9.2015, p. 1).

DECIZIA (UE) 2016/1849 A COMISIEI**din 4 iulie 2016****privind măsura SA.41613-2015/C [ex SA.33584-2013/C (ex 2011/NN)] pusă în aplicare de Țările de Jos cu privire la clubul de fotbal profesionist PSV din Eindhoven***[notificată cu numărul C(2016) 4093]***(Numai textul în limba neerlandeză este autentic)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în temeiul articolului 108 alineatul (2) din tratat ⁽¹⁾ și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURA

- (1) În mai 2011, Comisia a aflat din articole de presă și din cereri adresate de cetățeni că municipalitatea Eindhoven intenționa să acorde sprijin clubului de fotbal profesionist Philips Sport Vereniging (denumit în continuare „PSV”) prin intermediul unei tranzacții financiare. În 2010 și în 2011, Comisia a primit, de asemenea, plângeri referitoare la măsurile în favoarea altor cluburi de fotbal profesionist din Țările de Jos, și anume MVV din Maastricht, Willem II din Tilburg, FC Den Bosch din 'sHertogenbosch și NEC din Nijmegen. La 26 și 28 iulie 2011, Țările de Jos au prezentat Comisiei informații cu privire la măsura privind PSV.
- (2) Prin scrisoarea din 6 martie 2013, Comisia a informat Țările de Jos că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din tratat în ceea ce privește măsurile de ajutor în favoarea cluburilor de fotbal Willem II, NEC, MVV, PSV și FC Den Bosch.
- (3) Decizia Comisiei de a iniția procedura (denumită în continuare „decizia de inițiere a procedurii”) a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsurile în cauză.
- (4) În ceea ce privește măsura în favoarea PSV, Țările de Jos au prezentat observații prin scrisorile din 6 iunie și 12 noiembrie 2013, precum și din 12 și din 14 ianuarie și din 22 aprilie 2016.
- (5) Comisia a primit observații de la următoarele părți interesate: din partea municipalității din Eindhoven (denumită în continuare „municipalitatea”) la 23 mai 2013, 11 septembrie 2013 și 26 septembrie 2013, și din partea PSV la 24 mai 2013. Comisia a transmis aceste observații Țărilor de Jos, oferind acestei țări posibilitatea de a reacționa. Țările de Jos au prezentat observații prin scrisoarea din 12 noiembrie 2013.
- (6) La 9 iulie 2013, 25 februarie 2015 și 13 octombrie 2015 au avut loc reuniuni cu Țările de Jos.

⁽¹⁾ Decizia Comisiei în cazul SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN) – Ajutor acordat unor cluburi de fotbal profesionist din Țările de Jos în perioada 2008-2011 – Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO C 116, 23.4.2013, p. 19).

⁽²⁾ A se vedea nota de subsol 1.

- (7) La 17 iulie 2013, municipalitatea a atacat decizia de inițiere a procedurii din 6 martie 2013 în fața Tribunalului ⁽³⁾.
- (8) În urma deciziei de inițiere a procedurii și în acord cu Țările de Jos, anchetele efectuate cu privire la diferitele cluburi s-au desfășurat separat. Ancheta privind PSV a fost înregistrată cu numărul de caz SA.41613.

2. DESCRIEREA DETALIATĂ A MĂSURII

2.1. Măsura

- (9) Federația națională de fotbal Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond (denumită în continuare „KNVB”) este organizația-umbrelă a competiției de fotbal profesionist și de fotbal amator. Fotbalul profesionist din Țările de Jos este organizat într-un sistem dualist. În sezonul 2014-2015, din această organizație făceau parte 38 de cluburi, dintre care 18 jucau în liga superioară (*eredivisie*) și 20 în liga inferioară (*eerste divisie*).
- (10) Clubul PSV a fost înființat în 1913 și joacă partidele de la domiciliu în Eindhoven. În 1999, activitățile comerciale ale clubului PSV erau grupate sub forma unei societăți cu răspundere limitată (*naamloze vennootschap*). Toate părțile sociale, cu excepția uneia, sunt deținute de fundația PSV Football. Partea socială rămasă este deținută de Eindhoven Football Club PSV. PSV joacă în liga superioară și a concurat în mod constant pentru locurile fruntașe din această ligă. Clubul s-a clasat pe primul loc în liga superioară în sezoanele 2014-2015 și 2015-2016. PSV participă cu regularitate la turneele europene și a câștigat atât Cupa campionilor europeni (1987-1988), cât și Cupa UEFA (1977-1978).
- (11) PSV deține propriul stadion de fotbal, stadionul Philips (denumit în continuare „stadionul”). Până în anul 2011, clubul de fotbal deținea și terenul pe care se află stadionul și centrul de antrenamente *De Herdgang*. În 2011, PSV se confrunta cu probleme grave de lichiditate și, din acest motiv, a contactat municipalitatea, întreprinderea Philips și mai multe alte întreprinderi din Eindhoven, precum și anumite bănci. O parte dintre aceste întreprinderi au fost de acord să acorde noi împrumuturi sau să le modifice pe cele existente, pentru a ajuta PSV să depășească această perioadă dificilă.
- (12) La momentul respectiv, municipalitatea și PSV au negociat o tranzacție de vânzare și leaseback (*sale and lease back*). Cele două părți au convenit ca municipalitatea să cumpere terenul pe care se află stadionul și centrul de antrenament pentru suma de 48 385 000 EUR. Terenul pe care se află stadionul a fost evaluat la 41 160 000 EUR. Pentru a finanța această achiziție, municipalitatea a contractat un împrumut bancar pe termen lung pentru o sumă similară, la o rată fixă a dobânzii. Terenul pe care se află stadionul a fost apoi pus la dispoziția PSV prin intermediul unei închirieri pe termen lung (*erfpacht*) pe o perioadă de 40 de ani, care poate fi prelungită la cererea PSV. Cuantumul anual al taxei de închiriere este de 2 463 030 EUR. Acest cuantum anual al taxei de închiriere include chiria pentru terenul pe care se află stadionul (1 863 743 EUR), terenul de sub centrul de antrenament (327 151 EUR) și o parcare (272 135 EUR). Contractul conținea o clauză conform căreia cuantumul taxei de închiriere urma să fie revizuit după 20 de ani.
- (13) Țările de Jos nu au notificat Comisiei, în temeiul articolului 108 alineatul (3) din tratat, intenția lor de a participa la această tranzacție de vânzare și leaseback.

2.2. Motive pentru inițierea procedurii

- (14) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a considerat că măsurile de ajutor pentru cluburile de fotbal profesionist sunt susceptibile să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. De asemenea, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la caracterul adecvat al stabilirii prețului de vânzare al terenului pe care se află stadionul și a taxei de închiriere a terenului. A ajuns la concluzia preliminară că municipalitatea a oferit un avantaj selectiv în favoarea PSV prin utilizarea resurselor de stat și, prin urmare, a furnizat ajutor clubului de fotbal.
- (15) În special, în ceea ce privește faptul că Țările de Jos se bazează pe Comunicarea Comisiei privind elementele de ajutor de stat în vânzările de terenuri și clădiri de către autoritățile publice ⁽⁴⁾ (denumită în continuare „Comunicarea privind vânzările de terenuri”), Comisia a reiterat că recomandările furnizate de această comunicare, astfel cum s-a arătat în introducerea, „privesc numai vânzările de terenuri și clădiri aflate în proprietatea statului. Ele nu se referă la achiziția publică de terenuri și clădiri sau la închirierea sau concesionarea de terenuri și clădiri de către autoritățile publice. Asemenea operațiuni pot include, în egală măsură, elemente de ajutor de stat”.

⁽³⁾ Cauza T-370/13, Gemeente Eindhoven/Comisia.

⁽⁴⁾ JO C 209, 10.7.1997, p. 3.

- (16) În ceea ce privește expertiza externă invocată de municipalitate, Comisia a contestat valabilitatea utilizării, în calculele din evaluarea experților, a prețurilor terenurilor pentru o utilizare mixtă mai degrabă decât a prețurilor terenurilor pentru un stadion. De asemenea, Comisia a pus sub semnul întrebării caracterul realist al marjelor de profit și de risc utilizate pentru calcularea valorii terenurilor pentru dezvoltarea viitoare după încetarea contractului de închiriere pe termen lung.
- (17) În acest stadiu, Comisia nu era convinsă că municipalitatea ar fi avut intenția de a se asigura că tranzacția era conformă cu principiul investitorului în economia de piață (denumit în continuare „MEIP”). Dimpotrivă, aceasta ar fi încercat să evite înregistrarea unei pierderi. Cu alte cuvinte, au fost introduse garanții pentru a facilita tranzacțiile neutre din punctul de vedere al bugetului. Acest lucru nu ar fi fost acceptabil pentru un investitor obișnuit în economia de piață, chiar și în cazul în care acesta s-ar fi bazat pe experți externi pentru evaluarea motivelor și stabilirea taxei de închiriere.

3. OBSERVAȚIILE ȚĂRILOR DE JOS

- (18) Țările de Jos consideră că tranzacția nu constituie ajutor de stat din următoarele motive: (a) valoarea terenurilor și a taxei anuale de închiriere au fost stabilite de experți externi, în conformitate cu Comunicarea privind vânzările de terenuri. Prezenta comunicare ar furniza cadrul relevant pentru a aprecia calitatea de ajutor de stat a tranzacției; (b) PSV va plăti municipalității, în cadrul contractului de închiriere pe termen lung, o taxă de închiriere mai mare decât suma ratelor pe care municipalitatea le plătește băncii, ceea ce garantează faptul că operațiunea nu este neutră din punct de vedere financiar doar pentru municipalitate; (c) PSV va oferi o garanție în ceea ce privește acele plăți care fac obiectul vânzării de abonamente; (d) în cazul în care PSV intră în faliment, terenul și stadionul vor intra în proprietatea municipalității; (e) cuantumul taxei de închiriere va fi revizuit după 20 de ani, pe baza unui nou raport de evaluare.
- (19) În opinia Țărilor de Jos, prin achiziționarea terenului pe care se află stadionul, municipalitatea a acționat în condițiile pieței, în conformitate cu principiul investitorului în economia de piață și cu principiul creditorului economiei de piață. Țările de Jos au solicitat o evaluare independentă a terenului, pentru a stabili prețul tranzacției în funcție de valoarea de piață a terenului.
- (20) În ceea ce privește evaluarea terenului drept teren cu utilizare mixtă, Țările de Jos constată că orice evaluare în contextul comparației dintre modul de acționare al investitorilor publici și al celor privați trebuie să aibă în vedere atitudinea pe care ar fi avut-o un investitor privat la momentul tranzacției în cauză, ținând cont de informațiile disponibile și de evoluțiile previzibile la acel moment. Prin urmare, expertul a fost mandatat să stabilească valoarea proprietății în starea sa actuală, în cazul unei vânzări către cea mai bună ofertă, după o ofertă bine pregătită pe baza pieței, ținând seama de potențialul de dezvoltare al terenului.
- (21) În consecință, Țările de Jos se referă la raportul independent de evaluare care constată că evaluarea trebuie să ia în considerare posibilele evoluții viitoare previzibile și realiste care afectează terenul. Raportul analizează posibila dezvoltare a terenului pe care se află stadionul și constată că, în cazul în care stadionul ar dispărea, destinația cea mai probabilă ar fi o zonă cu utilizare mixtă cu birouri și clădiri de apartamente. Ar fi oportun ca această perspectivă să se afle la baza evaluării, chiar și în cazul în care un astfel de demers ar putea să nu apară timp de decenii. Țările de Jos și raportul de evaluare subliniază că această ipoteză este realistă, în special datorită faptului că terenul este situat în centrul orașului. În cazul parcelelor situate în centrul orașului, potențialul pentru dezvoltarea progresivă a valorii este mult mai mare decât în cazul celor situate la periferie. În cazul de față, în plus, municipalitatea este în poziția confortabilă de a decide ea însăși cu privire la urbanism și, prin urmare, cu privire la posibilele utilizări viitoare ale stadionului.
- (22) Conform celor afirmate de Țările de Jos, perspectiva presupusă/utilizarea mixtă a terenului pentru apartamente/birouri se încadrează în logica de dezvoltare urbană din ultimii ani a zonei în care se află stadionul și în perspectivele viitoare. Zonele înconjurătoare directe ale terenului au evoluat de la o zonă cu precădere industrială la o zonă mixtă de locuințe și de birouri, în centrul orașului. Municipalitatea are un interes propriu în ceea ce privește stadionul, deoarece achiziționarea de terenuri strategice face parte din strategia sa de urbanism, astfel cum figurează în „Interimstructuurvisie 2009”. Prezentul document stabilește cadrul pentru transformarea zonelor industriale abandonate în zone centrale ale orașelor cu un amestec de locuințe, activități creative, magazine și birouri. O componentă declarată a acestei strategii constă în asigurarea rapidă a terenurilor strategice ca parte a unei strategii de investiții pe termen lung pentru realizarea acestor planuri. În această ordine de idei, și deoarece nu poate realiza simultan toate planurile ce vizează o singură suprafață, municipalitatea dorește, de asemenea, să îmbine achiziționarea terenului (în vederea protejării acestuia) cu contractele de leasing pe termen lung. Contractul privind stadionul se încadrează în această logică de planificare. Municipalitatea a constatat, după ce a dobândit dreptul de proprietate, că acest fapt i-a oferit o oportunitate binevenită, care corespundea intereselor sale. În același timp, acest lucru ar asigura un flux de venituri fiabile datorită achiziționării terenului pe durata închirierii pe termen lung.
- (23) Prin urmare, raportul de evaluare consideră, făcând referire la un standard general acceptat conform căruia valoarea terenului ar trebui să fie estimată pe baza celei mai mari și mai bune utilizări a suprafeței, că prețul ar trebui să se bazeze pe terenul cu utilizare mixtă. Raportul de evaluare include, de asemenea, costurile estimate de

demolare a clădirilor existente și de dezvoltare a zonei, precum și prețul preconizat al construirii apartamentelor și birourilor. Evaluarea compară valoarea posibilă a birourilor și a apartamentelor în funcție de evoluțiile recente din vecinătate. Ca amortizor de risc suplimentar, evaluatorul presupune un indice al suprafeței la sol de numai 80 %, în comparație cu alte proiecte similare.

- (24) Pentru a stabili cuantumul taxei anuale de închiriere, raportul de evaluare a terenurilor se bazează pe valoarea presupusă a terenului de sub stadion și centrul de antrenament (estimate împreună la 48 385 000 EUR) și, în plus, pe valoarea unei parcuri care era deja deținută de municipalitate (evaluată la 6 010 000 EUR). Raportul utilizează ca referință rata dobânzii pentru obligațiunile de stat neerlandeze pe termen lung din 2011, respectiv de 3,54 %. La aceasta, se adaugă o primă de 1,5 % pentru a acoperi riscul de scădere a valorii terenurilor și/sau de nerespectare a obligațiilor de plată. Cuantumul taxei de închiriere este stabilit, așadar, cu scopul de a asigura o rentabilitate de 5,04 % pentru municipalitate.
- (25) Evaluarea de către experții externi presupune o creștere a valorii terenului peste 40 de ani, în conformitate cu inflația medie anuală estimată de 1,7 %. Pe baza acestei evaluări, se consideră necesar ca PSV să plătească o taxă de închiriere anuală de 2 463 030 EUR. Țările de Jos susțin că această sumă este în conformitate cu chiria plătită în altă parte în țară de către cluburile de fotbal profesionist pentru închirierea stadioanelor și că, prin urmare, era conformă cu condițiile de piață. În ceea ce privește creșterea presupusă de 1,7 % a valorii terenurilor, studiul permite reducerea, în termen de 20 de ani, a valorii cumulate de 22,5 % a terenului, ca marjă de siguranță, și stabilește taxa de închiriere anuală estimată începând cu al 21-lea an în funcție de baza inferioară respectivă. Având în vedere marja de siguranță de 22,5 %, rata de apreciere reală utilizată în evaluare se ridică la 1,01 % pentru întreaga perioadă de 40 de ani (0,4 % în primii 20 de ani).
- (26) Raportul confirmă faptul că o închiriere pe termen de cel puțin 15 ani poate include anumite riscuri. Din perspectiva unui investitor în economia de piață, perioada lungă în care nu se poate încă realiza valoarea unui bun imobil situat într-o zonă cu utilizare mixtă este, totuși, compensată cu valoarea taxei de închiriere care se bazează deja pe valoarea presupusă a unei parcele cu utilizare mixtă. Acest aspect va fi pe deplin revizuit după 20 de ani, pe baza unui nou raport de evaluare. Această revizuire ar include valoarea terenului și rentabilitatea adecvată pentru valoarea respectivă. Contractul garantează venituri pe durata închirierii, cu posibilitatea ulterioară de a realiza potențialul terenurilor.
- (27) De asemenea, riscurile pentru municipalitate ar fi limitate de factori suplimentari. În ceea ce privește riscul de zonare, presupunerea din raportul de evaluare privind zonarea se bazează pe faptul că zonele din jurul stadionului au fost deja reclasificate din utilizare industrială în utilizare mixtă. Într-unul din cazuri, această reclasificare a fost obținută de investitor în termen de opt săptămâni. Prin urmare, experții evaluatori au considerat că această ipoteză este una realistă. Evaluarea nu a luat în calcul puterea municipalității de a influența procesul de planificare, ci a examinat evoluția zonelor învecinate și practica administrativă a eliberării autorizațiilor și a reclasificării pentru dezvoltatorii privați. Legislația privind planificarea permite reproiectarea flexibilă. Pentru a reduce și mai mult riscurile de calcul, raportul de evaluare presupune că densitatea construcțiilor este mai scăzută decât pe parcelele învecinate.
- (28) Chiar dacă zonarea pentru stadion este menținută în starea sa actuală, acest aspect nu ar constitui un risc ridicat. Zonarea actuală este pentru utilizarea ca stadion și în scopuri comerciale. În cazul în care această zonare este menținută, ea poate conduce numai la o valoare a terenurilor ușor mai scăzută. Conform celor afirmate de Țările de Jos, aceasta ar permite orice utilizare în scopuri comerciale în spațiul respectiv și dezvoltarea unor activități comerciale profitabile. Evaluatorul independent a constatat că la baza evaluării s-a aflat o utilizare mixtă, însă aceasta nu a fost sugerată de către municipalitate.
- (29) Contractul de leasing pe termen lung prevede că, în cazul în care PSV nu plătește cuantumul taxei de închiriere sau intră în faliment, terenurile și stadionul vor fi puse integral la dispoziția municipalității, care poate dezvolta potențialul acestor terenuri. Clădirile de pe teren vor intra în proprietatea municipalității. Astfel cum s-a arătat mai sus, prețul tranzacției de 48 385 000 EUR ține deja cont de costurile preconizate de demolare și de dezvoltare, iar cuantumul taxei de închiriere va fi revizuit în întregime după 20 de ani. În plus, PSV a găsit încasările din abonamente pentru a garanta plata taxei de închiriere și a efectuat o depunere cu valoare egală cu chiria terenului pe doi ani (pentru o perioadă inițială de 10 ani).
- (30) La sfârșitul contractului de închiriere, municipalitatea va trebui să colecteze dobânzile, însă va deține în continuare terenul pe care se află stadionul și a cărui valoare ar trebui să fie mai mare decât cea actuală și au mai multe posibilități de utilizare a acestuia. Clădirile de pe teren vor fi, de asemenea, la dispoziția municipalității, fără nicio compensație pentru PSV.

4. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

- (31) În cadrul procedurii, municipalitatea și PSV au prezentat observații care au coincis cu observațiile prezentate de Țările de Jos. În plus, municipalitatea a descris procedura care a condus la decizia de a cumpăra terenul pe care se

află stadionul și motivele care au stat la baza acesteia. Potrivit municipalității, în ianuarie 2011, au început deliberările cu privire la încheierea unui contract de vânzare și leaseback cu PSV. Obiectivul subiacent era să i se ofere PSV o tranzacție neutră din punct de vedere bugetar, care să nu confere clubului un avantaj financiar pe care probabil nu l-ar fi obținut în condiții de piață.

- (32) În acest scop și având în vedere acest obiectiv, municipalitatea a cerut firmei independente de evaluare a terenurilor Troostwijk Taxaties B.V. (denumită în continuare „Troostwijk”) să stabilească prețul de piață al terenului în cauză și un cuantum rezonabil al taxei anuale de închiriere. În martie 2011, Troostwijk a furnizat o evaluare a terenului pe care se află stadionul și a altor parcele pe care PSV dorea să le vândă municipalității. Ea a stabilit că prețul de piață al terenului pe care se află stadionul în starea sa de atunci și având în vedere perspectivele sale de dezvoltare era de 41 160 000 EUR. Metodologia stabilirii valorii terenului și a chiriei a fost aprobată de către o firmă externă de contabilitate care lucra pentru municipalitate. Cuantumul taxei de închiriere ar fi mai mare decât dobânda pe care municipalitatea trebuie să o plătească pentru împrumutul pe care l-a luat pentru a finanța achiziționarea terenului.
- (33) În urma primirii, în mai 2011, a unei cereri de informații din partea Comisiei cu privire la tranzacția preconizată, municipalitatea a pus un accent deosebit pe asigurarea faptului că măsura respectă condițiile pieței și nu urmează să îi afecteze bugetul. Municipalitatea a subliniat faptul că achiziția terenului prezintă interes pentru ea deoarece se înscrie în strategia sa de dezvoltare și de achiziționare de terenuri. Municipalitatea ar avea un interes propriu în achiziționarea terenului respectiv, care poate constitui pentru ea o valoare mai mare decât pentru un alt investitor.

5. EVALUAREA MĂSURII – EXISTENȚA UNUI AJUTOR DE STAT ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 107 ALINEATUL (1) DIN TRATAT

- (34) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, ajutorul de stat este ajutorul acordat de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre. Condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat sunt cumulative; prin urmare, pentru ca o măsură să fie calificată drept ajutor de stat, trebuie să fie îndeplinite toate condițiile.

5.1. Resurse de stat și imputabilitatea către stat

- (35) Măsura de a cumpăra terenul pe care se află stadionul și centrul de antrenament *De Herdengang* contra sumei de 48 385 000 EUR și de a îl închiria din nou clubului PSV a fost adoptată de către municipalitate. Această măsură implică bugetul municipalității și, prin urmare, utilizarea resurselor de stat. Prin urmare, este imputabilă statului.

5.2. Efectul posibil al ajutorului asupra comerțului și al concurenței

- (36) Țările de Jos au pus sub semnul întrebării impactul eventualului ajutor asupra pieței interne în cazul cluburilor care nu joacă fotbal la nivel european. Totuși, cluburile de fotbal profesionist sunt considerate a fi întreprinderi și sunt supuse controlului ajutoarelor de stat. Fotbalul este o formă de activitate remunerată și oferă servicii contra cost; acesta a ajuns la un înalt nivel de profesionalism, ceea ce a condus la creșterea impactului său asupra economiei ⁽⁵⁾.
- (37) Cluburile de fotbal profesionist desfășoară activități economice pe mai multe piețe, altele decât participarea la competiții fotbalistice, care au o dimensiune internațională, cum ar fi piața transferurilor de jucători profesioniști, publicitatea, sponsorizarea, comercializarea sau acoperirea mediatică. Ajutorul acordat unui club de fotbal profesionist îi consolidează poziția pe fiecare dintre aceste piețe, majoritatea dintre ele vizând mai multe state membre. Prin urmare, în cazul în care se utilizează resurse de stat pentru a oferi un avantaj selectiv în favoarea unui club de fotbal profesionist, indiferent de liga în care joacă, există probabilitatea ca un astfel de ajutor să aibă potențialul de a denatura concurența și de a afecta schimburile comerciale dintre statele membre în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat ⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Hotărârea din 16 martie 2010, Olympique Lyonnais SASP/Olivier Bernard și Newcastle UFC, C-325/08, ECLI:EU:C:2010:143, punctele 27 și 28; Hotărârea din 18 iulie 2006, David Meca-Medina și Igor Majcen/Comisia, C-519/04 P, ECLI:EU:C:2006:492, punctul 22; Hotărârea din 15 decembrie 1995, Bosman, C-415/93, ECLI:EU:C:1995:463, punctul 73.

⁽⁶⁾ Decizii ale Comisiei privind Germania din 20 martie 2013 privind Multifunktionsarena der Stadt Erfurt [cazul SA.35135 (2012/N)], punctul 12, și Multifunktionsarena der Stadt Jena [cazul SA.35440 (2012/N)], rezumatul notificării în JO C 140, 18.5.2013, p. 1, și din 2 octombrie 2013 privind Fußballstadion Chemnitz [cazul SA.36105 (2013/N)], rezumatul notificării în JO C 50, 21.2.2014, p. 1, punctele 12-14; Decizii ale Comisiei privind Spania din 18 decembrie 2013 privind un posibil ajutor de stat pentru patru cluburi de fotbal profesionist din Spania [cazul SA.29769 (2013/C)], punctul 28, Real Madrid CF [cazul SA.33754 (2013/C)], punctul 20, și presupusul ajutor în favoarea a trei cluburi de fotbal din Valencia [cazul SA.36387 (2013/C)], punctul 16, publicată în JO C 69, 7.3.2014, p. 99.

5.3. Avantajul selectiv

- (38) Pentru a constitui ajutor de stat, o măsură trebuie să ofere un avantaj economic întreprinderii beneficiare, pe care aceasta nu l-ar fi obținut în condiții normale de piață. Achiziționarea terenului de la PSV și închirierea ulterioară a acestuia ar constitui un astfel de avantaj, dacă aceste condiții ar fi mai avantajoase pentru PSV decât o justifică condițiile de piață.
- (39) Interesele tipice pentru investitor/proprietar într-o operațiune de vânzare comercială și leaseback sunt un randament echitabil al investiției sub formă de chirie pe durata contractului de leasing și de proprietate asupra unui bun imobil deja ocupat de un locatar de încredere. Investitorul/proprietarul va deține un bun imobil în totalitate în regim de leasing pe termen lung cu un flux constant de venituri.

5.3.1. Aplicarea Comunicării privind vânzările de terenuri

- (40) Pentru această evaluare, Țările de Jos fac trimitere la Comunicarea privind vânzările de terenuri. În conformitate cu această comunicare, o vânzare de terenuri și de clădiri de către o autoritate publică nu constituie ajutor de stat, în primul rând, atunci când autoritatea publică acceptă oferta cea mai mare sau singura ofertă în urma unei proceduri de licitație necondiționată și, în al doilea rând, atunci când, în absența unei astfel de proceduri de ofertare, prețul de vânzare se stabilește cel puțin la valoarea stabilită de evaluarea efectuată de un expert independent.
- (41) Comisia reiterează faptul că recomandările furnizate de această comunicare, astfel cum s-a arătat în introducere, „privesc numai vânzările de terenuri și clădiri aflate în proprietatea statului. Ele nu se referă la achiziția publică de terenuri și clădiri sau la închirierea sau concesionarea de terenuri și clădiri de către autoritățile publice. Asemenea operațiuni pot include, în egală măsură, elemente de ajutor de stat”. În plus, în cazul de față, stabilirea valorii terenului nu este suficientă în sine. De asemenea, tranzacția de vânzare și leaseback conține o taxă de închiriere. Totodată, trebuie stabilită conformitatea acestei chirii cu condițiile de piață.
- (42) În orice caz, mecanismele prevăzute în Comunicarea privind vânzările de terenuri nu sunt decât instrumente pentru a stabili dacă statul a acționat ca un investitor în economia de piață și, prin urmare, sunt exemple specifice pentru aplicarea testului MEIP tranzacțiilor funciare dintre entitățile publice și cele private ⁽⁷⁾.

5.3.2. Respectarea principiului investitorului în economia de piață

- (43) Prin urmare, Comisia trebuie să evalueze dacă un investitor privat ar fi participat la tranzacțiile care fac obiectul evaluării în aceleași condiții. Atitudinea investitorului privat ipotetic este cea a unui investitor prudent, al cărui obiectiv privind rentabilitatea preconizată normală este compensat cu atenția acordată nivelului de risc acceptabil pentru o anumită rată a rentabilității. Principiul MEIP nu ar fi respectat dacă prețul terenului ar fi fost stabilit la un nivel mai ridicat decât prețul pieței, iar taxa de închiriere la un nivel inferior.
- (44) Țările de Jos și municipalitatea susțin că municipalitatea a acționat pe baza unei evaluări realizate de un expert independent (*ex ante*) și, prin urmare, conforme cu principiul investitorului în economia de piață. Tranzacția a fost efectuată pe baza valorii de piață a terenului și, prin urmare, nu conferea niciun avantaj clubului PSV.
- (45) Comisia consideră că conformitatea cu condițiile pieței poate, în principiu, să fie stabilită printr-o evaluare de către un expert independent.
- (46) Referitor la conformitatea cu condițiile de piață a rezultatelor evaluării realizate de expertul extern invocate de municipalitate, Țărilor de Jos li s-a solicitat, în decizia de inițiere a procedurii, să justifice de ce, în calculele lor, experții au folosit prețurile terenului pentru utilizare mixtă mai degrabă decât prețul terenului pentru un stadion. De asemenea, Comisia a dorit să vadă o justificare a marjelor de profit și de risc care sunt utilizate pentru calcularea valorii terenului pentru dezvoltarea viitoare după încetarea contractului de leasing pe termen lung.
- (47) Pe baza informațiilor furnizate de Țările de Jos și de municipalitate, Comisia constată că achiziția de terenuri de către municipalitate a fost precedată de o evaluare a terenului, efectuată de Troostwijk, o firmă independentă de evaluare a terenurilor. Atunci când, în ianuarie 2011, au început deliberările privind închirierea unui contract de

(7) În conformitate cu testul MEIP, nu este implicat niciun ajutor de stat dacă, în circumstanțe similare, unui investitor privat care își desfășoară activitatea în condiții normale de piață, într-o economie de piață, i s-ar fi solicitat să acorde beneficiarului măsura în cauză.

vânzare și leaseback, obiectivul subiacent era să i se ofere PSV o tranzacție care nu ar conferi clubului un avantaj financiar pe care nu l-ar fi obținut în condiții normale de piață. Prin urmare, municipalitatea a invitat Troostwijk să stabilească prețul de piață al terenului în cauză și un quantum al taxei anuale de închiriere în condițiile pieței.

- (48) Ipotezele care stau la baza evaluării par să fi fost rezonabile. În raportul său de evaluare din martie 2011, Troostwijk a evaluat prețul de piață al terenului pe care se află stadionul, în starea sa de atunci și, având în vedere perspectivele sale de dezvoltare, a stabilit că acesta este de 41 160 000 EUR. Metodologia de determinare a valorii terenului și quantumul taxei de închiriere au fost aprobate de către firma de consultanță externă care lucrează pentru municipalitate.
- (49) Raportul de evaluare realizat de Troostwijk ține seama de viitoarele evoluții realiste și previzibile care afectează terenul. Raportul analizează posibila dezvoltare a terenului pe care se află stadionul și constată că, în cazul în care stadionul ar dispărea, destinația cea mai probabilă ar fi o zonă cu utilizare mixtă cu birouri și clădiri de apartamente. Raportul de evaluare subliniază că ipoteza respectivă este realistă, în special datorită faptului că terenul este situat în centrul orașului. În cazul parcelelor situate în centrul orașului, potențialul pentru dezvoltarea progresivă a valorii este mult mai mare decât în cazul celor situate la periferie. Raportul de evaluare se referă, de asemenea, la un standard de evaluare generală potrivit căruia baza de stabilire a valorii terenurilor este utilizarea cea mai mare și mai bună a zonei.
- (50) Utilizarea viitoare, astfel cum este descrisă de Țările de Jos, se încadrează, de asemenea, în strategia pe termen lung de dezvoltare urbană a municipalității pentru întreaga zonă în care se află stadionul, astfel cum este descris la considerentul 22. Astfel cum este descris de municipalitate, probabilitatea de a obține o reclasificare a terenurilor ar fi foarte mare pentru orice proprietar al terenului în cauză.
- (51) În orice caz, conform Țărilor de Jos, zona actuală a terenului ca stadion și în scopuri comerciale are, de asemenea, un potențial economic substanțial.
- (52) Prin urmare, se poate concluziona că este acceptabil ca evaluarea expertului să aprecieze terenul pe baza unei utilizări mixte. Comisia a recunoscut deja că o municipalitate își poate întemeia evaluarea terenurilor pe perspectiva pe termen lung a evoluției valorii unei parcele situate într-o zonă care poate fi condiționată de îmbunătățirile preconizate în conformitate cu o strategie de planificare a activității ⁽⁸⁾.
- (53) PSV va plăti municipalității o chirie pe termen lung stabilită de o firmă de evaluare independentă și calculată pe baza prețului prezumat pentru teren, în vederea utilizării ulterioare potențiale ca spațiu pentru apartamente și birouri și cu referire la rata dobânzii pentru obligațiunile de stat pe termen lung din 2011, plus o primă de risc de 1,5 %.
- (54) Astfel, quantumul taxei de închiriere reflectă deja prețul estimat pentru teren pentru alt scop decât utilizarea sportivă. Prin urmare, el este mai mare decât o taxă de închiriere calculată pe baza utilizării actuale a terenului.
- (55) Raportul confirmă că un contract de leasing pe o perioadă mai mare de 15 ani poate include anumite riscuri în ceea ce privește fluctuația valorii terenurilor. Aceste riscuri sunt, însă, limitate de mai mulți factori, care vor fi discutați în continuare în considerentele 56-59.
- (56) Ipotezele din raportul de evaluare pot fi considerate prudente. Raportul de evaluare stabilește valoarea anticipată posibilă a birourilor și a apartamentelor în funcție de evoluțiile recente din vecinătate și introduce, ca amortizor de risc suplimentar cu privire la prețul de vânzare potențial al apartamentelor, un indice al suprafeței la sol de numai 80 %, în comparație cu alte proiecte similare.
- (57) În ceea ce privește creșterea estimată de 1,7 % a valorii terenului, considerată drept rată a inflației estimate, evaluarea include un mecanism de corecție: ca marjă de siguranță, după 20 de ani, este inclusă o deducere de 22,5 % din valoarea cumulată a terenului. Dacă se combină ambele ipoteze, creșterea preconizată este estimată la 1,01 % pe an în perioada de închiriere de 40 de ani și la 0,4 % pe an pentru primii 20 de ani. Astfel, ipoteza inițială de 1,7 % în combinație cu marja de siguranță pare rezonabilă, întrucât bunurile vizate sunt terenuri care ar trebui să își păstreze valoarea sau își majoreze valoarea și sunt situate în centrul orașului (deși terenul este în prezent clasificat pentru uz comercial, taxa de închiriere se bazează deja pe valoarea presupusă a unei parcele de teren cu utilizare mixtă). În plus, rata inflației din 2011 pentru Țările de Jos a fost de 2,3 % ⁽⁹⁾, în timp ce BCE a stabilit o țintă a inflației de 2 %. Ambele valori sunt semnificativ superioare ratelor de creștere preconizate pentru valoarea de bază utilizată de evaluator.

⁽⁸⁾ Decizia 2011/529/UE a Comisiei din 20 aprilie 2011 privind măsura C-37/04 (ex NN 51/04) pusă în aplicare de către Finlanda pentru Componenta Oyj (JO L 230, 7.9.2011, p. 69), considerentele 68-74.

⁽⁹⁾ <http://data.worldbank.org/indicator/FP.CPI.TOTL.ZG/countries/NL?display=graph>

- (58) În afară de aceste garanții în ceea ce privește valoarea taxei de închiriere, contractul de leasing negociat de către municipalitate conține diverse alte dispoziții pentru a acoperi eventualele riscuri, în special riscul de neplată de către PSV. Clubul de fotbal va garanta plata chiriei cu venitul obținut din vânzarea de abonamente. De asemenea, PSV a furnizat o garanție de 5 milioane EUR, care corespunde unei perioade de aproximativ doi ani de chirie, este preluată din prețul de achiziție și este păstrată de notar pe o perioadă de 10 ani.
- (59) Părțile au convenit ca valoarea chiriei să poată fi revizuită în întregime după 20 de ani, la cererea uneia dintre părți. Această revizuire se va baza pe un nou raport de evaluare. Valoarea de bază la momentul respectiv împreună cu o rentabilitate corespunzătoare a obligațiilor de stat și o primă de risc vor stabili noua chirie a terenului. Ca garanție suplimentară pentru municipalitate, părțile au convenit ca drepturile de utilizare a terenului și a stadionului să îi revină municipalității dacă PSV nu onorează plata taxei de închiriere sau intră în faliment. Această clauză constituie o abatere de la consecințele standard prevăzute în dreptul civil neerlandez, potrivit căruia un drept de locațiune ar deveni parte din patrimoniul falitului și, prin urmare, s-ar sustrage controlului din partea proprietarului terenului. În cazul de față, la încetarea contractului de închiriere, municipalitatea va rămâne proprietarul terenului și va controla utilizarea acestuia.
- (60) În timp ce ipotezele din raportul de evaluare par să fie rezonabile, astfel cum se menționează în considerentele 48-57, o comparație cu alte tranzacții comerciale rămâne dificilă, deoarece contractele de leasing prezentate de Țările de Jos pentru evaluările comparative se pot referi la diferite sectoare (cum ar fi sectorul locuințelor din Amsterdam). Prin urmare, pentru a stabili dacă o tranzacție este în conformitate cu principiul MEIP, Comisia a analizat dacă s-ar fi putut utiliza alt temei pentru o tranzacție comercială, care se bazează pe o tranzacție de creditare de către Eindhoven a PSV, cu terenurile drept garanție.
- (61) Comisia constată că valoarea taxei de închiriere care trebuie plătită de PSV este mai mare decât rata pieței pentru un astfel de împrumut, atunci când se iau în considerare diferențele dintre o tranzacție de vânzare și leaseback și un împrumut. Cea mai semnificativă diferență constă în faptul că, în cazul în care PSV nu și-ar respecta obligațiile de plată după obținerea unui împrumut din partea municipalității, aceasta din urmă ar primi înapoi, în cel mai bun caz, valoarea noțională a împrumutului. Aceasta nu ar fi în măsură să beneficieze de nicio creștere a valorii terenului peste valoarea noțională a împrumutului. În contractul de vânzare și leaseback, municipalitatea devine proprietarul terenului la începutul contractului de leasing și va obține drepturi de proprietate depline în cazul incapacității de plată. Municipalitatea pune accentul pe acest aspect atunci când decide cu privire la măsură, în special având în vedere faptul că dispoziția deplină garantată asupra terenului după o potențială neîndeplinire a obligațiilor de către PSV se abate în favoarea municipalității de la dispozițiile generale ale legislației neerlandeze (considerentul 59). Prin urmare, de creșterea valorii terenului (după stabilirea condițiilor împrumutului) va beneficia doar municipalitatea.
- (62) Astfel, se poate estima că o tranzacție de vânzare și leaseback ar avea a priori un randament previzionat mai mic decât un împrumut. Rata de rentabilitate a unui împrumut cu o garanție de înaltă calitate acordat unei întreprinderi cu un rating similar clubului de fotbal PSV ar constitui, așadar, o limită superioară pentru un indice de referință.
- (63) În absența unor indicatori de piață fiabili ⁽¹⁰⁾, rata de referință a pieței pentru scenariul alternativ al unui împrumut acordat PSV ar trebui să fie stabilită pe baza comunicării Comisiei privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont ⁽¹¹⁾. Acest calcul ar fi realizat, pentru a fi prudent, având în vedere faptul că PSV a prezentat un nivel precar de calitate a creditului în 2011 și presupunând un nivel ridicat al constituirii de garanții pentru împrumut (și anume terenul). Rata de referință rezultată s-ar ridica la 6,05 %.
- (64) Prin urmare, un investitor se așteaptă la un randament cu 1,01 % mai ridicat decât municipalitatea în tranzacția de vânzare și leaseback. Cu toate acestea, municipalitatea continuă să acționeze ca un investitor în economia de piață în cazul în care investitorul este dispus să accepte un randament de 1,01 % în schimbul unei posibile creșteri a valorii terenului (a se vedea considerentul 61). Pe baza caracteristicilor tranzacției, o astfel de creștere potențială este de cel puțin 1,01 %, iar randamentul estimat de municipalitate în tranzacția de vânzare și leaseback pare să fie în conformitate cu valorile de referință de pe piață.
- (65) Prin urmare, se pare că tranzacția de vânzare și leaseback nu conduce la un avantaj necuvenit pentru PSV și îi asigură municipalității un randament care respectă principiul MEIP.
- (66) În sfârșit, trebuie să se sublinieze că taxa anuală de închiriere, conform celor afirmate de Țările de Jos, este comparabilă cu chiriile plătite în altă parte în țară de către cluburile de fotbal profesionist pentru închirierea unui stadion. În timp ce o astfel de comparație este, în continuare, dificilă, din cauza diferitelor localizări, trebuie subliniat că aceste alte cluburi plătesc o chirie anuală nu numai pentru terenul pe care se află stadionul, ci pentru întregul centru de antrenament. În comparație, PSV deține stadionul, își asumă cheltuielile de exploatare și de întreținere ale acestuia și, în plus, plătește o chirie pentru terenul pe care acesta este construit.

⁽¹⁰⁾ În acest caz, nu au existat suficiente date pentru a construi un substitut pe piață al ratei de referință.

⁽¹¹⁾ JO C 14, 19.1.2008, p. 6.

6. CONCLUZIE

- (67) Prin urmare, Comisia concluzionează că îndoielile exprimate în decizia de inițiere a procedurii au fost înlăturate în mod satisfăcător. Atunci când a achiziționat terenul pe care se află stadionul și l-a închiriat clubului PSV, municipalitatea a acționat în același mod în care ar fi acționat și un investitor privat ipotetic aflat într-o situație similară. Prin urmare, tranzacția nu implică ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Măsura pe care Țările de Jos au pus-o în aplicare în favoarea clubului de fotbal PSV din Eindhoven nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Țărilor de Jos.

Adoptată la Bruxelles, 4 iulie 2016.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membru al Comisiei

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO